

Al Saló de Sessions de la Casa Consistorial de la ciutat de Manresa, el dia 21 de gener del 2002. Es reuneixen els senyors i senyores que tot seguit es relacionen, per celebrar la sessió número 1 del Ple de la Corporació, amb caràcter ordinari, en primera convocatòria.

ASSISTENTS

Alcalde-president

Il.lm. Sr. Jordi Valls i Riera

Tinents d'alcalde

Sr. Joaquim García i Comas
Sr. Ramon Fontdevila i Subirana
Sr. Joan Canongia i Gerona
Sr. José Luis Irujo i Fatuarte
Sr. Josep Ramon Mora i Villamate
Sr. Francesc Caballo i Molina
Sr. Ignasi Perramon i Carrió

Regidors i Regidores

Sra. Montserrat Pons i Vallès
Sra. Aida Guillaumet i Cornet
Sr. Josep Camprubí i Duocastella
Sr. Josep Empez i García
Sra. Anna Torres i García
Sr. Alain Jordà i Pempelonne
Sra. Montserrat Selga i Brunet
Sr. Francesc de Puig i Viladrich
Sr. Antoni Llobet i Mercadé
Sra. Maria Mercè Rosich i Vilaró
Sr. Josep Maria Subirana i Casas
Sra. Maria Rosa Riera i Monserrat
Sr. Josep Maria Sala i Rovira
Sr. Josep Vives i Portell
Sra. Rosa Maria Carné i Barnaus
Sr. Xavier Javaloyes i Vilalta
Sra. Carina Rius i Díaz

Secretari general accidental

Sr. Lluís Granero i Vilarasau

Interventor

Sr. Josep Trullàs i Flotats

El president obre la sessió a les 20 hores i 15 minuts del vespre, i, un cop comprovat el quòrum d'assistència necessari perquè pugui ser iniciada, s'entra

tot seguit en el coneixement dels assumptes compresos a l'ordre del dia que s'especifica a continuació:

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

Es pregunta si cap membre de la Corporació ha de formular alguna observació a les actes de les sessions dels dies 3 de desembre del 2001 (extraordinària), 17 de desembre del 2001 (ordinària), i 21 de desembre del 2001 (extraordinària i urgent).

Donat que no es formula cap observació en relació amb el seu contingut, es consideren i es declaren aprovades, per unanimitat dels 25 membres presents, les actes de les sessions dels dies 3 de desembre del 2001 (extraordinària), 17 de desembre del 2001 (ordinària), i 21 de desembre del 2001 (extraordinària i urgent).

2. QÜESTIONS PRÈVIES

2.1 CONTROL I FISCALITZACIÓ PEL PLE DELS ÒRGANS DE GOVERN DE LA CORPORACIÓ I, EN CONCRET, DELS ACORDS ADOPTATS PER LA COMISSIÓ DE GOVERN EN LES SEVES SESSIONS NÚM. 46, 47, 48 I 49, CORRESPONENTS ALS DIES 12, 19 I 26 DE NOVEMBRE I 3 DE DESEMBRE, RESPECTIVAMENT, PEL REPARTIMENT QUE DE LES ACTES D'AQUESTES SESSIONS S'HA EFECTUAT ALS PORTAVEUS DELS PARTITS POLÍTICS, EN ELS TERMES DE L'ART. 22.2.A) DE LA LLEI 7/1985, DE 2 D'ABRIL I ELS ART. 104 I 113.1.B) DEL RD 2568/86, DE 28 DE NOVEMBRE.

Per assentiment dels presents, queden assabentats del contingut dels acords adoptats per la Comissió de Govern en les seves sessions núm. 50, 51, 52, 1 i 2, corresponents als dies 10, 17 i 27 de desembre del 2001 i 2 i 7 de gener del 2002, respectivament, pel repartiment que de les actes d'aquestes sessions s'ha efectuat als portaveus dels partits polítics, en els termes de l'art. 22.2.a) de la Llei 7/85, de 2 d'abril i els arts. 104 i 113, 1, b) del RD 2568/86, de 28 de novembre.

2.2 CONTROL I FISCALITZACIÓ PEL PLE, DELS ÒRGANS DE GOVERN DE LA CORPORACIÓ I, EN CONCRET, DELS DECRETS DE L'ALCALDE PRESIDENT I ELS SEUS DELEGATS, MITJANÇANT DONACIÓ DE COMPTE, EN ELS TERMES DE L'ART. 22.2.A) DE LA LLEI 7/85, DE 2 D'ABRIL, I DELS ART. 42 I 104 DEL RD 2568/86, DE 28 DE NOVEMBRE.

Es posen a disposició dels regidors i regidores els decrets dictats per l'Il.lm. senyor alcalde-president i els seus delegats, des de l'anterior donació de compte, en els termes de l'art. 22.2.a) de la Llei 7/85, de 2 d'abril, i dels articles 42 i 104 del RD 2.568/86, de 28 de novembre.

2.3 DONAR COMPTE DELS ESCRITS DEL G.P. SOCIALISTES – CIUTADANS PEL CANVI I DEL GABINET DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, PELS QUALS JUSTIFIQUEN RECEPCIÓ DE L'ACORD DE PLE EN RELACIÓ AMB LA NEGATIVA DE LA MULTINACIONAL WARNER

A DOBLAR AL CATALÀ LA PEL·LÍCULA “HARRY POTTER I LA PEDRA FILOSOFAL”.

El secretari dóna compte de l'escrit del portaveu del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, senyor Joaquim Nadal i Farreras, del 19 de desembre del 2001, i de l'escrit de la senyora Mercè del Rio, del 7 de gener del 2002.

2.4 DONAR COMPTE DE L'ESCRIT DEL GABINET DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, PEL QUAL JUSTIFICA RECEPCIÓ DE L'ACORD DEL PLE EN RELACIÓ AMB LA CRISI DE L'AFGANISTAN.

El secretari dóna compte de l'escrit de la directora del Gabinet del President, senyora Carme Alcoriza, del 7 de gener del 2002.

2.5 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 18 DE DESEMBRE DE 2001, PEL QUAL S'INTERESSA A LA SENYORA TERESA MUÑOZ PASTOR LA CONTINUÏ TAT DE LA CONCESSIÓ ADMINISTRATIVA D'ÚS PRIVATIU DEL QUIOSC DE VENDA DE PREMSA SITUAT AL BARRI LA PARADA, CARRER LLUÍS MILLET DE MANRESA.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Atès que el ple de la corporació, en sessió que va tenir lloc el dia 21 de març de 1995 va adjudicar la concessió administrativa d'ús privatiu del quiosc de venda de premsa situat al barri La Parada, carrer Lluís Millet, a favor de la SRA. TERESA MUÑOZ PASTOR.

Atès que el ple de la corporació, en sessió que va tenir lloc el dia 15 de gener de 2001, va interessar a la SRA. TERESA MUÑOZ PASTOR (DNI 43394573 – C. Numància, 10 de Manresa), en la seva condició d'adjudicatària de la concessió administrativa d'ús privatiu del quiosc de venda de premsa situat al barri La Parada, carrer Lluís Millet de Manresa, la continuïtat de l'esmentada concessió fins a 31 de desembre de 2001, en les mateixes condicions que actualment regeixen aquest contracte.

Vist l'informe emès pel cap de la Unitat de Contractació i Patrimoni en data 18 de desembre de 2001.

Com a alcalde president de l'Ajuntament de Manresa, en ús de les atribucions conferides per l'article 21 de la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local, en la redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril,

RESOLC:

PRIMER. Interessar a la SRA. TERESA MUÑOZ PASTOR (DNI 43394573 – C. Numància, 10 de Manresa), en la seva condició d'adjudicatària de la concessió administrativa d'ús privatiu del quiosc de venda de premsa situat al barri La Parada, carrer Lluís Millet de Manresa, la continuïtat de l'esmentada concessió fins a 31 de desembre de 2002, en les mateixes condicions que actualment regeixen aquest contracte.

SEGON. Donar compte d'aquesta resolució al ple de la corporació en la primera sessió que tingui lloc a l'efecte del seu coneixement."

2.6 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 18 DE DESEMBRE DE 2001, PEL QUAL S'INTERESSA AL SENYOR CARLOS BLASCO CANO LA CONTINUÏ TAT DE LA CONCESSIÓ ADMINISTRATIVA D'ÚS PRIVATIU DEL QUIOSC DE VENDA DE PREMSA SITUAT A LA PLAÇA CATALUNYA DE MANRESA.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que el ple de la corporació, en sessió que va tenir lloc el dia 21 de març de 1995 va adjudicar la concessió administrativa d'ús privatiu del quiosc de venda de premsa situat a la Plaça Catalunya a favor del SR. CARLOS BLASCO CANO.

Atès que el ple de la corporació, en sessió que va tenir lloc el dia 15 de gener de 2001, va interessar al SR. CARLOS BLASCO CANO (NIF 39313306-G – C. General Prim, 42 de Manresa), en la seva condició d'adjudicatari de la concessió administrativa d'ús privatiu del quiosc de venda de premsa situat a la Plaça Catalunya de Manresa, la continuïtat de l'esmentada concessió fins a 31 de desembre de 2001, en les mateixes condicions que actualment regeixen aquest contracte.

Vist l'informe emès pel cap de la Unitat de Contractació i Patrimoni en data 18 de desembre de 2001.

Com a alcalde president de l'Ajuntament de Manresa, en ús de les atribucions conferides per l'article 21 de la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local, en la redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril,

RESOLC:

PRIMER. Interessar al SR. CARLOS BLASCO CANO (NIF 39313306-G – C. General Prim, 42 de Manresa), en la seva condició d'adjudicatari de la concessió administrativa d'ús privatiu del quiosc de venda de premsa situat a la Plaça Catalunya de Manresa, la continuïtat de l'esmentada concessió fins a 31 de desembre de 2002, en les mateixes condicions que actualment regeixen aquest contracte.

SEGON. Donar compte d'aquesta resolució al ple de la corporació en la primera sessió que tingui lloc a l'efecte del seu coneixement."

2.7 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 14 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE ACTIVACIÓ DEL PLA D'EMERGÈNCIA DE NEVADES.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Tenint en compte que les nevades generalitzades que s'han estès per tot el país han afectat d'una manera especial la nostra ciutat, generant una situació excepcional que requereix l'adopció de mesures extraordinàries i urgents de

cara a assegurar el funcionament dels serveis públics, i paliar situacions que suposen risc per a la seguretat pública.

Atès que serà necessari activar el pla de nevades, previst en el catàleg del pla bàsic d'emergència municipal, coordinat pel comitè d'emergències de la Junta Local de protecció civil.

Vist que com a conseqüència de l'expressada activació es farà imprescindible requerir la prestació de serveis, realització d'adquisicions i subministraments indispensables, havent-los de contractar lliurement i amb caràcter urgent sense el temps necessari per subjectar-se als requisits legalment establerts.

Tenint en compte el contingut de l'informe tècnic conjunt emès el 14 de desembre de 2001, pel cap de la secció de Manteniments i el cap de Protecció Civil de desembre de l'Ajuntament de Manresa, en els que es posen de manifest de forma detallada les necessitats esmentades en el paràgraf anterior.

Vist el marc normatiu configurat bàsicament per:

Article 21 (m) de la Llei 7/85 de 2 d'abril reguladora de les Bases de Règim Local, que faculta als Alcaldes a adoptar personalment i sota la seva responsabilitat en cas de catàstrofes o risc greu d'aquestes, les mesures necessàries i adequades donant-ne compte immediatament al ple corporatiu.

Article 117 del text refós de 18 d'abril del 86, regulador de les disposicions vigents en matèria de règim local, que atribueix facultats als alcaldes per a la directa execució d'obres, prestació de serveis o realització d'adquisicions i subministraments indispensables o la seva lliure contractació sense subjecció als principis reglamentàriament establerts, en casos de esdeveniments catastròfics o situacions que posin en greu risc la seguretat pública.

Aquesta alcaldia presidència en ús de les atribucions que li confereixen els articles 21 de la Llei 7/85 de 2 d'abril, i l'article 51 de la Llei 8/1987 de 15 d'abril Municipal i de règim local de Catalunya

HE RESOLT

Primer.- Activar el Pla d'emergència de nevades, d'acord amb les previsions tècniques que conté.

Segon.- Ordenar la immediata i directa execució d'obres, prestació, i adquisició dels serveis i subministraments indispensables, incloses en l'informe tècnic descrit a la part expositiva d'aquesta resolució que es relacionaran seguidament per fer front a la situació d'emergència provocada per la nevada generalitzada caiguda a la nostra ciutat.

- Abastaments alimentaris
- Combustibles
- Sal de desglaç (potassa)

- Maquinària (pales excavadores amb ganiveta, tractors, motonivelladores, etc.)
- Estris (pales, raspalls, etc.)
- Contractació d'empreses foranies per tasques de neteja.
- Altres subministres no previstos

Tercer.- Requerir als serveis financers per tal que lliurin els fons precisos per fer front a les despeses que es puguin originar, sens perjudici de la tramitació dels corresponents expedients de modificació o reconeixement de crèdit necessaris, en el moment oportú.

Quart.- Donar compte d'aquesta resolució al Ple corporatiu en la primera sessió que es celebri.”

2.8 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 8 DE GENER DE 2002, SOBRE INCOACIÓ D'EXPEDIENT ADMINISTRATIU PER A LA IMPLANTACIÓ DEL SERVEI MUNICIPAL D'ESCOLES BRESSOL MUNICIPALS I ATENCIÓ A LA PETITA INFÀNCIA I CREACIÓ DE LA COMISSIÓ ENCARREGADA D'ELABORAR LA DOCUMENTACIÓ CORRESPONENT.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Atès que a la ciutat de Manresa es constata, curs rere curs, una mancança de places escolars destinades a infants de 0 a 3 anys.

Atès que l'equip de govern ha elaborat un projecte per a la creació d'escoles bressol municipals que preveu les necessitats actuals que existeixen a la ciutat i les disponibilitats d'equipaments que poden acollir serveis destinats a la petita infància.

Atès que els edificis del centres d'educació infantil i primària Renaixença i Jaume Serra i Húnter disposen d'aules i espais lliures que es poden adequar per atendre infants de 0 a 3 anys i atenció a la família.

Atès que l'Ajuntament de Manresa té la voluntat de contribuir a satisfer la demanda de places escolars en aquesta etapa educativa sobre la base de la corresponsabilitat de finançament amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, tant pel que fa referència a la construcció com al funcionament posterior d'equipaments destinats a infants de 0 a 3 anys.

Donat que la materialització d'aquesta proposta requereix dur a terme la implantació d'un nou servei i aquesta circumstància exigeix la instrucció d'un expedient i la tramitació del procediment previst als articles 159 i 160 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals.

Considerant que cal:

- Definir clarament les característiques del servei.
- Determinar la forma de gestió.
- Indicar les obres, els béns i les instal·lacions necessàries per a la prestació.

- Confeccionar un estudi econòmic financer, que indiqui alhora les tarifes a percebre dels usuaris del servei.
- Fixar el règim estatutari dels usuaris del servei, mitjançant el corresponent reglament.
- Aprovar l'expedient relatiu a la implantació del servei, el qual comprendrà la documentació indicada en els apartats anteriors i s'haurà de subjectar a un tràmit d'informació pública.

Per tot això, com alcalde president de l'Ajuntament de Manresa, en ús de les atribucions conferides per l'article 21 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en la redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril,

RESOLC

PRIMER. Incoar expedient administratiu per a la implantació del servei d'escoles bressol municipals i atenció a la petita infància.

SEGON. Crear una comissió encarregada d'elaborar la documentació indicada a la part expositiva d'aquesta resolució, en relació a la implantació de l'esmentat servei. Aquesta comissió estarà integrada per les persones que s'indiquen a continuació:

- President: Josep Ramon Mora i Villamate, regidor d'Educació i Serveis Socials de l'Ajuntament de Manresa.

- Vocals: Alain Jordà i Pempelonne, regidor de Presidència de l'Ajuntament de Manresa.

Ramon Fontdevila i Subirana, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Manresa.

Josep Serrano i Blanquer, director dels Serveis a la Persona.

Montserrat Mestres i Angla, cap de secció de Serveis Socials.

Josefina Belmonte López, cap de secció d'Hisenda.

Justina Zapata Arcos, cap de la Unitat d'Educació.

Esteve Albàs i Caminal, cap de la Unitat de Contractació i Patrimoni, que exercirà alhora com a secretari de la Comissió.

TERCER. Donar compte d'aquesta resolució al ple de la corporació, en la primera sessió que tingui lloc."

2.9 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE 14 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS 31/2001, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL DE L'EXERCICI 2001.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 31/2001, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció i de personal, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2001, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2001."

2.10 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE 19 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS 32/2001, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL DE L'EXERCICI 2001.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 32/2001, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2001, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2001."

2.11 DONAR COMPTE DEL DECRET CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA, DE 28 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS 33/2001, DINS EL PRESSUPOST MUNICIPAL DE L'EXERCICI 2001.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Atès que és necessari transferir crèdit pressupostari al Pressupost vigent, entre diverses partides, com a conseqüència de la insuficiència de crèdit pressupostari.

Vist l'informe favorable de la Intervenció municipal

RESOLC:

PRIMER. Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 33/2001, dins el Pressupost municipal vigent, mitjançant transferències entre partides de la mateixa subfunció, que no superen l'import màxim per partida pressupostària de 2.500.000'- pessetes, a l'empara del que disposen l'article 160 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals i l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2001, segons detall que figura en l'annex que es conté en l'expedient.

SEGON. L'expedient, de conformitat al disposat en l'article 160, en relació amb el 150 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, serà immediatament executiu.

TERCER. Del present decret se'n donarà compte al Ple de la Corporació en la primera sessió que se celebri, a l'empara del que disposa l'article 7è. de les Bases d'Execució del Pressupost per a l'exercici de 2001."

2.12 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 14 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE APROVACIÓ DE LA PERSONACIÓ D'AQUESTA ADMINISTRACIÓ EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NUM. 1932/2001, INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA JESÚS HEREDIA GONZÁLEZ, CONTRA RESOLUCIÓ DESESTIMATÒRIA DE LA RECLAMACIÓ D'INDEMNITZACIÓ PER DANYS OCACIONATS AL SEU VEHICLE.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Vist l'ofici tramès a aquest Ajuntament per la Secció Segona de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (R.E. núm. 35251 de 20 de novembre de 2001), a través del qual es requereix la remissió de l'expedient administratiu impugnat en el recurs contenciós-administratiu número 1932/2001 interposat per part de la Sra. MARIA JESÚS HEREDIA GONZÁLEZ, contra la resolució de l'Alcalde-President de data 23-

10-01, desestimàtoria de la reclamació d'indemnització per danys ocasionats al seu vehicle, matrícula B-3245-IB, el dia 15-09-99 a la Ctra. de Santpedor, i s'emplaça l'Administració perquè comparegui en el procés.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès que l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la nova redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, quant a l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament.

Atès que la personació municipal en el recurs i la tramesa de l'expedient administratiu caldrà notificar-la als que apareguin com a interessats en el procediment, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contencioso-Administrativa, i perquè tingui els efectes de l'article 50.2 de la Llei esmentada.

Atès l'informe emès pel Lletrat, Cap de la Unitat de Serveis Jurídics i d'Assessorament, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r. APROVAR LA PERSONACIÓ d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en el recurs contenciós-administratiu número 1932/2001 interposat per part de la Sra. MARIA JESÚS HEREDIA GONZÁLEZ, contra la resolució de l'Alcalde-President de data 23-10-01, desestimàtoria de la reclamació d'indemnització per danys ocasionats al seu vehicle, matrícula B-3245-IB, el dia 15-09-99 a la Ctra. de Santpedor, davant la Secció Segona de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en qualitat de part demandada.

2n. TRAMETRE l'expedient administratiu corresponent a la resolució impugnada a la Secció Segona de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, tal i com preveu l'article 78.3 de la Llei 29/1998, i notificar aquest acord a tots aquells que apareguin en ell com a interessats, emplaçant-los perquè puguin personar-se com a demandats en el termini de nou dies, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998.

3r. NOMENAR el senyor ARTURO COT i MONTSERRAT, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el recurs contenciós-administratiu esmentat a l'acord anterior, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor JORDI RODRÍGUEZ i FUENTES, director de la defensa jurídica en el recurs contenciós-administratiu de referència.

4t.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació."

2.13 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 19 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE PERSONACIÓ D'AQUESTA ADMINISTRACIÓ EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NUM. 441/2001-J, INTERPOSAT PER CAWEMA, S.L., CONTRA DECRET QUE EL TENIA PER DESISTIT DE LA SEVA PETICIÓ DE NUL.LITAT DE L'EXPEDIENT DE CONSTRENYIMENT A08482408/05.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Vist l'ofici tramès a aquest Ajuntament pel Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 3 de Barcelona (R.E. núm. 36096 del dia 27 de novembre del 2001), a través del qual es comunica la interposició del recurs contenciós-administratiu número 441/2001-J per CAWEMA, S.L., contra el decret del Tinent d'Alcalde, Regidor-Delegat d'Hisenda de data 09-03-01, el qual tenia per desistit a l'actor en la seva petició de nul.litat de les actuacions referents a l'expedient de constrenyiment núm. A08482408/05, per no haver acreditat la representació de l'esmentada societat.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès que l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la nova redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, quant a l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament.

Atès que, la personació municipal en el recurs i la tramesa de l'expedient administratiu, caldrà notificar-la als que apareguin com a interessats en el procediment, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa, i perquè tingui els efectes de l'article 50.2 de la Llei esmentada.

Atès l'informe emès pel Lletrat, Cap de la Unitat de Serveis Jurídics i d'Assessorament, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r. APROVAR LA PERSONACIÓ d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en el recurs contenciós-administratiu número 441/2001-J interposat per CAWEMA, S.L., contra el decret del Tinent d'Alcalde, Regidor-Delegat d'Hisenda de data 09-03-01, el qual tenia per desistit a l'actor en la seva petició de nul.litat de les actuacions referents a l'expedient de constrenyiment núm. A08482408/05, per no haver acreditat la representació de l'esmentada societat, davant el Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 3 de Barcelona, en qualitat de part demandada.

2n. TRAMETRE l'expedient administratiu corresponent a la resolució impugnada al Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 3 de Barcelona, tal i com

preveu l'article 48.4 de la Llei 29/1998, i notificar aquest acord a tots aquells que apareguin en ell com a interessats, emplaçant-los perquè puguin personar-se com a demandats en el termini de nou dies, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998.

3r. NOMENAR el senyor ARTURO COT i MONTSERRAT, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el recurs contenciós-administratiu esmentat a l'acord anterior, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor JULIÀ VIVES i VALLS, director de la defensa jurídica en el recurs contenciós-administratiu de referència.

4t.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació.”

2.14 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 19 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE PERSONACIÓ D'AQUESTA ADMINISTRACIÓ EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 1948/2001, INTERPOSAT PEL SENYOR JUAN MIGUEL RAMONEDA VALLS, CONTRA RESOLUCIÓ DESESTIMATÒRIA DE RECLAMACIÓ D'INDEMNITZACIÓ PER DANYS OCASIONATS AL SEU VEHICLE.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Vist l'ofici tramès a aquest Ajuntament per la Secció Segona de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (R.E. núm. 37323 de 5 de desembre de 2001), a través del qual es requereix la remissió de l'expedient administratiu impugnat en el recurs contenciós-administratiu número 1948/2001 interposat per part del Sr. JUAN MIGUEL RAMONEDA VALLS, contra la resolució de l'Alcalde-President de data 28-09-01, desestimatòria de la reclamació d'indemnització per danys ocasionats al seu vehicle, matrícula B-3245-IB, el dia 16-05-01 a la Baixada de la Seu de Manresa, i s'emplaça l'Administració perquè comparegui en el procés.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès que l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la nova redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, quant a l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament.

Atès que la personació municipal en el recurs i la tramesa de l'expedient administratiu caldrà notificar-la als que apareguin com a interessats en el procediment, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contencioso-Administrativa, i perquè tingui els efectes de l'article 50.2 de la Llei esmentada.

Atès l'informe emès pel Lletrat, Cap de la Unitat de Serveis Jurídics i d'Assessorament, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r. APROVAR LA PERSONACIÓ d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en el recurs contenciós-administratiu número 1948/2001 interposat per part del Sr. JUAN MIGUEL RAMONEDA VALLS, contra la resolució de l'Alcalde-President de data 28-09-01, desestimària de la reclamació d'indemnització per danys ocasionats al seu vehicle, matrícula B-3245-IB, el dia 16-05-01 a la Baixada de la Seu de Manresa, davant la Secció Segona de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en qualitat de part demandada.

2n. TRAMETRE l'expedient administratiu corresponent a la resolució impugnada a la Secció Segona de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, tal i com preveu l'article 78.3 de la Llei 29/1998, i notificar aquest acord a tots aquells que apareguin en ell com a interessats, emplaçant-los perquè puguin personar-se com a demandats en el termini de nou dies, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998.

3r. NOMENAR el senyor ARTURO COT i MONTSERRAT, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el recurs contenciós-administratiu esmentat a l'acord anterior, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor JORDI RODRÍGUEZ i FUENTES, director de la defensa jurídica en el recurs contenciós-administratiu de referència.

4t.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació.”

2.15 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 28 DE DESEMBRE DE 2001, SOBRE PERSONACIÓ D'AQUESTA ADMINISTRACIÓ EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 435/2001-1A, INTERPOSAT PEL SENYOR RAMON PUCURULL GONZÁLEZ, CONTRA RESOLUCIÓ DEL JURAT D'EXPROPIACIÓ DE CATALUNYA QUE FIXAVA EL PREU JUST DE LA FINCA SITUADA AL PASSEIG DEL RIU NÚM. 22.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Vista la notificació tramesa pel Jurat d'Expropiació de Catalunya, a través de la qual es formalitza emplaçament segons el que preveu l'article 49.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa-administrativa, per tenir l'Ajuntament de Manresa la condició d'interessat en l'expedient administratiu de la resolució impugnada en el recurs contenciós-administratiu número 435/2001-1A interposat per part del Sr. RAMON PUCURULL GONZÁLEZ, contra la resolució del Jurat d'Expropiació de Catalunya, de data 18-06-01, per la qual es fixava el preu just de la finca situada al Passeig del Riu, núm. 22 de Manresa, perquè aquesta Administració pugui personar-se com a codemandada en el procés judicial.

Atès que l'article 21.1.k) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la nova redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, disposa que és competència de l'Alcalde l'exercici de les accions judicials i

administratives i la defensa de l'Ajuntament en les matèries de la seva competència.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de Règim Local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la Llei 8/1987, Municipal i de Règim Local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès l'informe emès pel Cap dels Serveis del Territori sobre la conveniència de personar-se a les actuacions judicials per defensar els interessos municipals.

Atès l'informe emès pel Lletrat, Cap de la Unitat de Serveis Jurídics i d'Assessorament, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r. APROVAR LA PERSONACIÓ d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en el recurs contenciós-administratiu número 435/2001-1A interposat per part del Sr. RAMON PUCURULL GONZÁLEZ, contra la resolució del Jurat d'Expropiació de Catalunya, de data 18-06-01, per la qual es fixava el preu just de la finca situada al Passeig del Riu, núm. 22 de Manresa, davant el Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 12 de Barcelona, com a part codemandada.

2n. NOMENAR el senyor JORDI FONTQUERNI BAS, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el recurs contenciós-administratiu esmentat als acords anteriors, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor ENRIC ALOY i BOSCH, director de la defensa jurídica en el recurs contenciós-administratiu de referència.

3r.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació."

2.16 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 2 DE GENER DE 2002, SOBRE PERSONACIÓ D'AQUESTA ADMINISTRACIÓ EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 500/2001 SECCIÓ B, INTERPOSAT PER TELEFONICA MOVILES ESPANA, S.A. CONTRA DECRET QUE ORDENAVA LA PARALITZACIÓ D'UNES OBRES A L'EDIFICI SITUAT AL CARRER MIQUEL SERVET, PARCEL.LA 117.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

"Vist l'ofici tramès a aquest Ajuntament pel Jutjat Contenciós Administratiu número 4 (R.E. núm. 38990 de 19 de desembre de 2001), a través del qual es requereix la remissió de l'expedient administratiu impugnat en el recurs contenciós administratiu número 500/2001 secció B, interposat per TELEFÓNICA MOVILES ESPAÑA, SA contra el Decret del Tinent d'alcalde d'urbanisme de l'Ajuntament de Manresa de data 9 d'octubre de 2001, que ordenava la paralització de les obres d'instal.lació d'una estació base de

telefonía mòbil, en l'edifici situat en el carrer Miquel Servet, parcel·la 117 de Manresa i s'emplaça l'Administració perquè comparegui en el procés.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès que l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, quant a l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament.

Atès que, d'acord amb la competència esmentada, pertoca a l'Alcalde resoldre la personació municipal en el recurs i la tramesa de l'expedient administratiu.

Atès que la personació municipal en el recurs i la tramesa de l'expedient administratiu caldrà notificar-la als que apareguin com a interessats en el procediment, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa administrativa, i perquè tingui els efectes de l'article 50.2 de la Llei esmentada.

Atès l'informe emès pel lletrat, cap de la Unitat de Serveis Jurídics i d'Assessorament, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r. APROVAR LA PERSONACIÓ d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en el recurs contenciós administratiu número 500/2001 secció B per part de TELEFÓNICA MOVILES ESPAÑA, S.A contra el Decret del Tinent d'alcalde d'urbanisme de l'Ajuntament de Manresa de data 9 d'octubre de 2001, que ordenava la paralització de les obres d'instal·lació d'una estació base de telefonía mòbil, en l'edifici situat en el carrer Miquel Servet, parcel·la 117, davant del Jutjat Contenciós Administratiu número 4 de Barcelona, en qualitat de part demandada.

2n. TRAMETRE l'expedient administratiu corresponent a la resolució impugnada al Jutjat Contenciós Administratiu número 4 de Barcelona, tal i com preveu l'article 48.4 de la Llei 29/1998, i notificar aquest acord a tots aquells que apareguin a l'expedient com a interessats, emplaçant-los perquè puguin personar-se com a demandats en el termini de nou dies, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998.

3r. NOMENAR el senyor JORDI FONTQUERNI i BAS, Procurador dels Tribunals representant d'aquest Ajuntament en el recurs contenciós administratiu esmentat als acords anteriors, i designar la lletrada en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyora TRINITAT CAPDEVILA i FÍGOLS, directora de la defensa jurídica en el recurs contenciós administratiu de referència.

4t. DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació.”

2.17 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 2 DE GENER DE 2002, SOBRE PRESTACIÓ D'ASSISTÈNCIA JURÍDICA ALS AGENTS DE LA POLICIA LOCAL NUM. 577 I 596, EN LA CAUSA QUE SE SEGUEIX AMB EL NUMERO JUDICI DE FALTES 494/01.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Vist l'atestat número 1625 realitzat per la Comissaria de Policia el dia 3 de juliol de 2002, en el qual els agents de la Policia Local amb carnet professional números 577 i 596, van presentar amb caràcter de detingut al Sr. Rachid El Karamech, com a conseqüència d'amenaques i insults als agents de l'autoritat.

Atès el que disposa l'article 41 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de Polícies Locals de Catalunya, en el sentit que les corporacions locals han de garantir la defensa jurídica necessària a llurs policies locals en les causes judicials que se segueixen contra aquests com a conseqüència d'actuacions dutes a terme en l'exercici de llurs funcions.

Atès que arran de l'atestat s'ha iniciat al Jutjat d'Instrucció número 3 de Manresa el procediment de Judici de Faltes núm. 494/01, i s'han citat als agents per tal d'assistir al judici oral en qualitat de denunciants.

L'Alcalde-President, previ informe del lletrat, cap de la unitat de Serveis Jurídics, d'acord amb l'art. 54.3 del RDL 781/1986, en ús de les facultats atribuïdes per la Llei 7/1985, Llei 8/1987 i RDL 781/1986, RESOLC:

1.- PRESTAR l'assistència jurídica necessària als agents de policia local números 577 i 596, per tal de garantir-los la defensa jurídica que calgui en la causa que se segueix al Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Manresa amb el número Judici de Faltes 494/01, i amb l'objecte de ser part en el procediment iniciat arran de l'atestat de la Comissaria de Policia número 1625 de 3 de juliol de 2002, com a conseqüència d'amenaques i insults als agents de l'autoritat, en l'exercici de llurs funcions com a agents de la Policia Local, d'acord amb el que disposa l'art. 41 de la Llei 16/1991, de Polícies Locals.

2.- DESIGNAR la lletrada en exercici dels serveis jurídics municipals, Sra. Montserrat Morros i Martínez, directora de la defensa jurídica en judici dels agents de la policia local números 577 i 596, en el Judici de Faltes núm. 494/01.

3.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació.”

2.18 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 9 DE GENER DE 2002, SOBRE PERSONACIÓ D'AQUESTA ADMINISTRACIÓ EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NUM. 1009/2001, INTERPOSAT PER LA DELEGACIÓ DEL GOVERN A CATALUNYA CONTRA L'ACORD SOBRE CONDICIONS ECONÒMIQUES, SOCIALS I DE TREBALL DELS

FUNCIONARIS DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA (2001-2003), EN PARTICULAR SOBRE L'ARTICLE 10.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Vist l'ofici tramès a aquest Ajuntament per la Secció Quarta de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (R.E. núm. 39472 de 27 de desembre de 2001), a través del qual es requereix la remissió de l'expedient administratiu impugnat en el recurs contenciós-administratiu número 1009/2001 interposat per part de la DELEGACIÓ DEL GOVERN A CATALUNYA, contra l'Acord sobre condicions econòmiques, socials i de treball dels funcionaris al servei de l'Ajuntament de Manresa (2001-2003), en particular contra l'article 10, pel que es regula una jornada laboral ordinària de 7 hores diàries, així com el compromís de fer extensiva aquesta jornada al major nombre de llocs de treball, i l'ofici (R.E. núm. 39474 de 27 de desembre de 2001) emplaçant a aquesta Administració per oposar-se a la mesura cautelar de suspensió sol·licitada per l'actora.

Atès que l'article 68.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, estableix l'obligació de les entitats locals de defensar els seus béns i drets, així com l'article 160.1 de la Llei 8/1987, municipal i de règim local de Catalunya, en el mateix sentit.

Atès que l'article 21.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en la nova redacció donada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, quant a l'exercici de les accions judicials i administratives i la defensa de l'Ajuntament.

Atès que la personació municipal en el recurs i la tramesa de l'expedient administratiu caldrà notificar-la als que apareguin com a interessats en el procediment, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contencioso-Administrativa, i perquè tingui els efectes de l'article 50.2 de la Llei esmentada.

Atès l'informe emès pel Lletat, Cap de la Unitat de Serveis Jurídics i d'Assessorament, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Aquesta Alcaldia-Presidència RESOL:

1r. APROVAR LA PERSONACIÓ d'aquesta Administració en la primera instància i, en el seu cas, successives fins a aconseguir sentència favorable als interessos municipals, en el recurs contenciós-administratiu número 1009/2001 interposat per part de la DELEGACIÓ DEL GOVERN A CATALUNYA, contra l'Acord sobre condicions econòmiques, socials i de treball dels funcionaris al servei de l'Ajuntament de Manresa (2001-2003), en particular contra l'article 10, pel que es regula una jornada laboral ordinària de 7 hores diàries, així com el compromís de fer extensiva aquesta jornada al major nombre de llocs de treball, davant la Secció Quarta de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en qualitat de part demandada.

2n. TRAMETRE l'expedient administratiu corresponent a la resolució impugnada a la Secció Quarta de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, tal i com preveu l'article 78.3 de la Llei 29/1998, i notificar aquest acord a tots aquells que apareguin en ell com a interessats, emplaçant-los perquè puguin personar-se com a demandats en el termini de nou dies, en compliment de l'article 49.1 de la Llei 29/1998.

3r. NOMENAR el senyor JORDI FONTQUERNI i BAS, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el recurs contenciós-administratiu esmentat a l'acord anterior, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor JORDI RODRÍGUEZ i FUENTES, director de la defensa jurídica en el recurs contenciós-administratiu de referència.

4t.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació.”

2.19 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 9 DE GENER DE 2002, SOBRE INTERPOSICIÓ DE RECURS D'EMPARAMENT DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL CONTRA LA INTERLOCUTÒRIA DICTADA PEL TRIBUNAL SUPREM PER LA QUAL S'ACORDA L'ARXIU DE LES ACTUACIONS EN EL RECURS DE CASSACIÓ EN INTERÈS DE LLEI INTERPOSAT PER AQUEST AJUNTAMENT, CONTRA SENTÈNCIA DICTADA EN EL RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU NÚM. 1209/1997, INTERPOSAT PEL SENYOR JAVIER DE PUIG I MARCH.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per la Secció Tercera de la Sala de lo Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en data de 17 d'abril de 2001, en el recurs contenciós administratiu núm. 1209/1997, interposat pel senyor Javier de Puig i March contra resolució d'aquest Ajuntament del dia 2 d'abril de 1997, desestimant la petició de la part actora sobre la cancel·lació de l'anotació preventiva d'embargament sobre la finca de la seva propietat, inscrita en el Registre de la Propietat de Manresa, tom 884, llibre 226, foli 189, finca 387, per la qual es ratificaven les provisions municipal aixecant els embargaments objecte del recurs, estimant que havia estat donada satisfacció extraprocessal a la part actora.

Vist que per Decret del dia 13 d'agost del 2001 es va resoldre la interposició de recurs de cassació en interès de la Llei contra la sentència núm. 318 dictada el dia 17 d'abril de 2001 pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que desestimava la petició de la part actora sobre la cancel·lació de l'anotació preventiva d'embargament sobre la finca de la seva propietat, inscrita en el Registre de la Propietat de Manresa, tom 884, llibre 226, foli 189, finca 387.

Vist que per la Secció Primera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem, en data de 30 de novembre de 2001 i notificada el dia 17 de desembre del mateix any, s'ha dictat interlocutòria que acorda l'arxiu de les actuacions en fonament a la manca d'expressió de la data de notificació de la Sentència dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en la certificació feta que aquest mateix Tribunal.

Atès que l'article 24 .1 de la Constitució de 1978 estableix el dret a la tutela judicial efectiva sense indefensió

Atès que la denegació del recurs de cassació en interès de la Llei per motius exclusivament formals, com és la manca d'un requisit en una certificació que no és emesa per l'Ajuntament, sinó pel mateix òrgan jurisdiccional la resolució del qual és objecte de recurs, pot arribar a constituir la violació d'un dret constitucionalment protegit com és el de la tutela judicial efectiva contemplat a l'article 24 .1 del text constitucional.

Atès que els drets i llibertats reconeguts als articles 14 a 29 de la Constitució de 1978 seran susceptibles d'empara constitucional, sempre que es compleixin els requisits de l'art. 44 de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, orgànica del Tribunal Constitucional.

Atès l'informe emès pel Lletrat, Tècnic d'Administració General, segons disposa l'article 54.3 del R.D. 781/1986, que aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, en el qual proposa que s'acordi la interposició del recurs d'emparament contra l'esmentada interlocutòria.

L'Alcalde-President, en ús de les facultats atribuïdes per la Llei 7/1985, de 2 d'abril Reguladora de les Bases de Règim Local, Llei 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya i RDL 781/1986, de 18 d'abril, Text Refós de Règim Local,

RESOLC:

1r. APROVAR LA INTERPOSICIÓ de recurs d'emparament davant el Tribunal Constitucional contra la interlocutòria dictada el dia 30 de novembre de 2001 per la Secció Primera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Suprem, i que acorda l'arxiu de les actuacions en el recurs de cassació en interès de la llei interposat per aquest Ajuntament contra la Sentència dictada el dia 17 d'abril de 2001 per la Secció Tercera de la Sala del Contenciós Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el recurs contenciós administratiu núm. 1209/1997, interposat pel senyor Javier de Puig i March contra resolució d'aquest Ajuntament del dia 2 d'abril de 1997, desestimant la petició de la part actora sobre la cancel·lació de l'anotació preventiva d'embargament sobre la finca de la seva propietat, inscrita en el Registre de la Propietat de Manresa, tom 884, llibre 226, foli 189, finca 387.

2n. NOMENAR el senyor SANTOS GANDARILLAS CARMONA, Procurador dels Tribunals, representant d'aquest Ajuntament en el recurs d'emparament esmentat al paràgraf anterior, i designar el lletrat en exercici dels Serveis Jurídics Municipals, senyor JULIÀ VIVES i VALLS, director de la defensa jurídica en el recurs d'emparament de referència.

3r.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple de la Corporació."

2.20 DONAR COMPTE DEL DECRET DE L'ALCALDE, DE 9 DE GENER DE 2001, SOBRE INCOACIÓ D'EXPEDIENT PER DONAR EL NOM DE JOSEP MA.

PLANES AL NOU TRAM DE VIA PÚBLICA SITUAT DARRERA L'EDIFICI DE CORREUS, ENTRE EL PASSEIG DE PERE III I EL CARRER DE CARRASCO I FORMIGUERA.

El secretari dóna compte del decret que, transcrit, diu el següent:

“Atès que aquest Ajuntament té la voluntat d'atorgar nom al tram de carrer ubicat darrera l'edifici de Correus, entre el Passeig Pere III i el c/ Carrasco i Formiguera.

Atès que aquest Ajuntament proposa donar el nom de Josep Ma. Planes a aquest nou tram de carrer.

Atès que, de conformitat amb el que s'estableix a l'article 26 i 27 de l'Ordenança Municipal sobre la Convivència Ciutadana, les vies públiques s'identificaran amb un nom diferent per a cadascuna d'elles, denominació que podrà fer-se d'ofici o a instància de part, i que en ambdós casos correspon al Ple Municipal l'adopció de l'acord definitiu, previs els informes que el determinin.

Atès que la denominació d'una via pública amb el nom d'una persona implica seguir el procediment establert al Reglament d'Honors i Distincions aprovat per aquest Ajuntament de Manresa, en sessió plenària del 19 d'abril de 1994.

Atès que l'esmentat Reglament d'Honors i Distincions, en els seus articles 14 a 17, regula la instrucció de l'oportú expedient per a la determinació dels mèrits o circumstàncies que aconsellin o justifiquin l'atorgament d'una distinció, del qual se n'haurà de donar compte posteriorment en la propera sessió plenària.

Per tot això, en ús de les atribucions que em confereixen els articles 21 de la Llei 7/87, de 2 d'abril, modificada per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, article 51 de la Llei 8/87, de 15 d'abril i article 10 del Reglament Orgànic Municipal.

RESOLC:

1r.- Incoar expedient a l'empara del que s'estableix al Reglament d'Honors i Distincions, destinat a determinar els mèrits o circumstàncies que puguin aconsellar donar el nom de Josep Ma. Planes al nou tram de via pública situat darrera l'edifici de Correus, entre el Passeig Pere III i el c/ Carrasco i Formiguera.

2n.- Nomenar com a Instructor de l'expedient al Sr. Ramon Fontdevila i Subirana, Tinent d'Alcalde Delegat de Cultura, i com a Secretari del mateix al Sr. Josep Serrano i Blanquer, Director dels Serveis a la Persona.

3r.- Que es doni compte d'aquest Decret a l'Ajuntament en Ple, en la primera sessió que es celebri."

3. ÀREA DE SERVEIS CENTRALS I PROMOCIÓ ECONÒMICA

3.1 ALCALDIA PRESIDÈNCIA

3.1.1 DONAR-SE PER ASSABENTAT AQUEST PLE CORPORATIU I RATIFICAR EL DECRET D'ALCALDIA DE 21-12-2001, SOBRE APROVACIÓ DE L'ADDENDA AL CONVENI DE COOPERACIÓ ENTRE EL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA I L'AJUNTAMENT DE MANRESA, PER A LA REALITZACIÓ D'OBRES DE REFORMA AL CEIP ANSELM CABANES.

El secretari dóna compte del dictamen de l'alcalde, del 7 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Per decret d'Alcaldia de data 21 de desembre de 2001, es va resoldre el següent:

Atès que, per acord de Ple d'aquesta Corporació de data 27 de juny de 2001, es va aprovar el conveni entre l'Ajuntament de Manresa i el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, per tal de realitzar unes obres de reforma i arranjamet del CEIP Anselm Cabanes, cedir-ne l'ús al Departament d'Ensenyament i fer front a les despeses que s'originin en motiu d'aquest conveni.

Atès que l'esmentat conveni es signà per ambdues parts en data 5 de juliol del 2001, amb una vigència prevista fins al desembre del mateix any.

Atès que el desenvolupament de l'objecte de l'esmentat conveni requereix d'extendre's durant alguns mesos de l'any 2002 per al seu òptim desenvolupament.

Atès que, el Ple de l'Ajuntament de Manresa aprovà en data 16 de juliol de 2001, autoritzar la modalitat de despesa plurianual en relació a l'obra "Reforma i arranjamet al CEIP Anselm Cabanes", amb un pressupost d'execució de contracte de 129.429.568 pta.

Atesa la proposta d'ampliació remesa, per part del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya en data 19 de desembre de 2001, per la qual es prorroga el termini de vigència al 30 d'abril del 2002.

Atesa la urgència en la tramitació del present expedient que requereix de ser aprovat amb anterioritat a l'extinció de la vigència del Conveni de col·laboració signat.

Per tot això, en ús de les atribucions que em confereixen els articles 21 de la llei 7/85, de 2 d'abril, modificada per la llei 11/1999 de 21 d'abril; article 51 de la llei 8/87, de 15 d'abril i article 10 del Reglament Orgànic Municipal.

RESOLC

PRIMER.- APROVAR l'Addenda al conveni de cooperació entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Manresa per a la realització de les obres de reforma i arranjamet al

Centre d'Educació Infantil i Primària Anselm Cabanes d'aquesta localitat, signat en data 5 de juliol de 2001.

SEGON.- DONAR COMPTE d'aquesta resolució al Ple corporatiu en la primera sessió que tingui lloc per tal que la ratifiqui."

És per això que aquesta Alcaldia-presidència, en ús de les facultats que té atribuïdes, proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent

ACORD

Donar-se per assabentat aquest Ple de la Corporació del decret d'Alcaldia dictat en data 21 de desembre de 2001 i que queda transcrit a la part expositiva del present dictamen i RATIFICAR-LO."

El senyor Mora i Villamate pren la paraula i explica que aquesta addenda al conveni signat amb la Generalitat de Catalunya en relació amb les obres de reforma del Col·legi Anselm Cabanes fa referència a l'ampliació del termini per a la justificació de la subvenció rebuda per ajustar-lo al calendari real de les obres. Es tracta, doncs, d'una qüestió administrativa per a la qual demana el vot afirmatiu dels membres corporatius.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

3.1.2 DICTAMEN CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NUM. 1/2002, DINS DEL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del dictamen, del 16 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Essent necessari realitzar despeses per atendre diverses obligacions municipals que no poden demorar-se fins l'exercici del 2003, i no sent suficient el crèdit consignat al Pressupost Municipal, l'Alcalde que subscriu ha considerat convenient ordenar la incoació d'un expedient de crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit, a fi i efecte d'habilitar el crèdit pressupostari necessari per fer front a les despeses esmentades.

Confeccionat el corresponent expedient de crèdits extraordinaris i de suplementes de crèdit, degudament informat per la Intervenció municipal d'aquest Ajuntament.

Per tot això, es proposa al del Ple de la Corporació, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Autoritzar la concessió de crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit amb càrrec a recursos generats per majors ingressos del Pressupost Municipal i per baixes de crèdits de despeses d'altres partides del Pressupost Municipal, no compromeses reduïbles sense pertorbació del servei, per a finançar els

costos necessaris per atendre diverses obligacions que no es poden demorar fins a l'exercici del 2003.

Segon.- Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 1/2002 dins el Pressupost Municipal, amb especificació de les partides pressupostàries que es modifiquen, en la forma que es detalla a l'annex únic a aquest Dictamen.

Tercer.- Aplicar part del finançament de la partida 422.1.632.- Ensenyament bàsic. Edificis i altres construccions a la partida 431.0.740.01 (Aportació a empresa municipal rehabilitació urbana.- Obres aules a les llars d'infants), el qual serà

Crèdit entitats financeres	150.253 EUR
Subvenció Generalitat	150.253 EUR

Quart.- De conformitat amb allò que disposa l'article 158, en relació amb el 150, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, l'expedient 1/2002 s'exposarà al públic, previ anunci al Butlletí Oficial de la Província, per quinze dies, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant el Ple, i es considerarà aprovat definitivament si durant el termini esmentat no s'haguessin presentat reclamacions.”

El senyor Canongia i Gerona pren la paraula i diu que és voluntat de la ciutat i del Ple de la Corporació construir escoles bressol per al curs que ve.

Donada la premura de temps per iniciar el curs a principis de setembre, és necessari fer el més àgils possible els processos de contractació. Per això, l'equip de govern ha decidit encarregar a la societat municipal FÒRUM, S.A. la construcció d'aquestes escoles bressol.

Atès que aquestes obres figuren en el Pressupost municipal a càrrec de l'Ajuntament de Manresa, cal fer aquest canvi de partides per poder fer front a la despesa a partir de FÒRUM, S.A.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 abstencions (8 GMCiU i 2 GMPP).

3.1.3 PRÈVIA RATIFICACIÓ DE LA INCLUSIÓ DE L'ASSUMPTE A L'ORDRE DEL DIA, PER NO HAVER ESTAT SOTMÉS A INFORME PRECEPTIU DE LA COMISSIÓ INFORMATIVA CORRESPONENT, DE CONFORMITAT AMB ALLO QUE DISPOSA L'ART. 82.3 DEL ROF, APROVAT PER RD 2568/1986, DE 28 DE NOVEMBRE, PER RAONS D'URGÈNCIA, ENTRAR EN EL CONEIXEMENT, DEBAT I VOTACIÓ DE L'ASSUMPTE SEGUENT: PRENDRE EN CONSIDERACIÓ I APROVAR INICIALMENT LA MEMÒRIA RELATIVA A L'EXERCICI D'UNA ACTIVITAT ECONÒMICA DE PROMOCIÓ DEL TERRITORI DEL PLA DE BAGES.

L'alcalde disposa la votació de la prèvia ratificació de la inclusió d'aquest assumpte a l'ordre del dia per raons d'urgència, la qual s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

El secretari dóna compte del dictamen de l'alcalde, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Atès en la sessió plenària de data 17 de desembre de 2001 es va acordar aprovar la iniciativa comuna, juntament amb els municipis de Sallent, Sant Fruitós de Bages, Sant Joan de Vilatorrada i Santpedor per a l'exercici d'una activitat econòmica de promoció del territori del Pla de Bages, mitjançant la creació d'una societat mercantil de capital mixt.

Atès que en l'esmentat acord s'aprovava un conveni en el qual es designava una comissió l'estudi integrada per membres de les diferents entitats locals interessades, amb la finalitat de redactar en el termini d'1 mes una memòria justificativa, que contingués diversos documents i acreditacions indispensables per a la tramitació de l'expedient, i la seva concreció en la constitució l'una societat de capital mixt.

Vist que l'esmentada comissió, dins del termini establert, ha finalitzat la seva tasca de redacció de la memòria, la coordinació de la redacció de la qual, ha anat a càrrec de l'Ajuntament de Manresa, en execució de la delegació conferida en l'esmentat conveni.

Tenint en compte el marc normatiu configurat bàsicament pel Reglament d'obres, activitats i serveis, aprovat per Decret 179/1995, de 13 de juny, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya i la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local

Com alcalde president de l'Ajuntament de Manresa, proposo al ple de la corporació l'adopció del següent

ACORD

PRIMER. Prendre en consideració i aprovar inicialment la memòria adjunta al present dictamen, relativa a l'exercici d'una activitat econòmica de promoció del territori del Pla de Bages, fruit del treball de la comissió l'estudi designada per aquest Ajuntament i la resta d'entitats locals implicades en la iniciativa. L'esmentada memòria comprèn la documentació següent:

- Informe que acredita la conveniència i la oportunitat de la iniciativa, així com la concurrència l'interès públic.
- Informe econòmic.
- El projecte definitiu d'estatuts de la societat, que defineixen la forma jurídica, les normes reguladores, l'àmbit l'actuació de la societat i els supòsits l'acabament de l'activitat.

SEGON. Sotmetre a informació pública la memòria aprovada en el punt anterior d'aquest acord per un termini de 30 dies, mitjançant anunci a publicar en el

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, un mitjà de comunicació escrita i el tauler d'anuncis de la corporació. Durant aquest termini els interessats podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que considerin oportunes.”

El senyor Jordà i Pempelonne explica que es tracta de l'inici del procediment administratiu perquè l'Ajuntament de Manresa acordi la seva participació a la Societat de Promoció del Territori, com també hauran de fer la resta d'Ajuntaments.

El senyor de Puig i Viladrich anuncia el vot afirmatiu del GMCiU i fa notar que en la primera sessió de la comissió d'estudi encarregada de confeccionar la memòria no hi havia cap polític representant de l'Ajuntament de Manresa. Si aquesta Administració creu en aquest projecte, hi ha de ser present.

L'alcalde respon al senyor de Puig que la coordinació dels ajuntaments implicats i el seguiment de l'expedient administratiu l'han fet els serveis tècnics d'aquest Ajuntament, amb contacte directe amb els alcaldes de cada municipi.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

3.2 REGIDORIA DELEGADA D'ADMINISTRACIÓ

L'alcalde disposa la lectura i el debat conjunts dels assumptes inclosos en els punts 3.2.1. i 3.2.2 de l'ordre del dia.

3.2.1 MODIFICAR LA PLANTILLA DE PERSONAL DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA PER A L'ANY 2002

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Administració, del 10 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“El proppassat 3 de desembre de 2001 el Ple de la Corporació Municipal va aprovar la Plantilla de Personal d'aquest Ajuntament per a l'any 2002.

El text de l'Acord sobre condicions econòmiques, socials i de treball dels funcionaris i el Conveni col·lectiu del personal laboral per als anys 2001-2003, preveu la realització d'una revisió de les funcions dels llocs de treball, per tal de determinar aquells llocs que de forma manifesta i continuada exerceixen funcions a un lloc de treball de superior categoria, determinant-se el nombre i categoria de les places a crear sobre la base d'una anàlisi comparativa entre les funcions efectivament realitzades i aquelles que es defineixen en el manual de funcions, i prèvia negociació amb les organitzacions sindicals.

En data 18 de desembre de 2001 es va arribar a un acord amb la representació del personal.

En els mateixos acords es preveu que l'accés a les places esmentades es realitzarà mitjançant promoció interna.

És per això que cal crear a la Plantilla de personal les places per poder dur a terme els processos de promoció interna necessaris.

La creació esmentada de places no comporta un increment real de plantilla, ja que en el moment que s'executin els processos de promoció interna, les places d'origen quedaran extingides.

L'article 126 del Reial Decret Legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós en matèria de Règim Local i l'art. 27 del Decret 214/1990, de 30 de juliol, disposa que la Plantilla es pot modificar amb posterioritat a l'aprovació del pressupost durant l'any de la seva vigència, en motiu –entre d'altres- com a conseqüència d'adopció de criteris d'organització administrativa interna.

En el pressupost del 2002 existeix crèdit suficient per fer front a la modificació esmentada.

Per tot això, el tinent d'alcalde d'Administració, proposa al Ple de la Corporació, l'adopció dels següents

ACORDS

1.- Modificar la plantilla de personal d'aquest Ajuntament per a l'any 2002, aprovada per acord plenari de data 3 de desembre de 2001, en el sentit de crear les places següents:

PLACES A DESENVOLUPAR PER FUNCIONARIS/ÀRIES DE CARRERA

ESCALA D'ADMINISTRACIÓ GENERAL

SUBESCALA ADMINISTRATIVA

46 Administratiu/iva

SUBESCALA AUXILIAR

2 Auxiliar

ESCALA D'ADMINISTRACIÓ ESPECIAL

SUBESCALA DE SERVEIS ESPECIALS

CLASSE COMESES ESPECIALS DIPLOMATS/ADES

2 Tècnic/a de grau mitjà de gestió especialitzada

CLASSE COMESES ESPECIALS TÈCNICS/IQUES ESPECIALISTES

7 Tècnic/a especialista de gestió especialitzada

CLASSE COMESES ESPECIALS AUXILIARS TÈCNICS/IQUES

2 Auxiliar tècnic/a

LLOCS DE TREBALL DE PERSONAL LABORAL (DEDICACIÓ COMPLETA)

PERSONAL TÈCNIC DE GRAU MITJÀ

1 Tècnic/a de grau mitjà (tècnic esportiu supervisor)

PERSONAL TÈCNIC ESPECIALISTA I/O AUXILIAR

1 Tècnic/a especialista

PERSONAL D'OFICIS

1 Auxiliar

3 Oficial

LLOCS DE TREBALL DE PERSONAL LABORAL (DEDICACIÓ PARCIAL)

PERSONAL TÈCNIC DE GRAU MITJÀ

8 Tècnic/a de grau mitjà (educador/a social)

2.- En el moment que es cobreixen les places abans creades, mitjançant processos de promoció interna, les places d'origen del personal promocionat quedaran extingides de forma automàtica.

3.- Publicar aquesta modificació al Butlletí Oficial de la Província i al diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

4.- Trametre a la vegada còpies a l'Administració de l'Estat i al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya.”

3.2.2 APROVAR LES RETRIBUCIONS DEL PERSONAL DE L'AJUNTAMENT DE MANRESA PER A L'ANY 2002

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Administració, del 8 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Atès el que disposa la article 20.Dos de la Llei 23/2001, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2002 que estableix el règim de retribucions del personal al servei del sector públic.

Atès que per tal de poder efectuar la seva aplicació al personal al servei d'aquest Ajuntament cal que pel Ple de la Corporació s'adoptin els corresponents acords d'aplicació.

El tinent d'alcalde, regidor delegat d'Administració proposa al Ple de la Corporació Municipal l'adopció dels acords següents:

ACORDS

PRIMER.- Les retribucions bàsiques del personal funcionari al servei d'aquest Ajuntament per al 2002, experimentaran un increment del 2%, i en conseqüència la seva quantia serà la que ve fixada en l'article 26.U.A) de la Llei 23/2001, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat i en la

Resolució de la Secretaria d'Estat de Pressupostos i Despeses, de 2 de gener de 2002.

SEGON.- Les quanties del complement de destinació del personal funcionari al servei d'aquest Ajuntament per al 2002, experimentaran un increment del 2% i en conseqüència la seva quantia serà la fixada en l'article 26.U.C) de la Llei 23/2001, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat i en la Resolució de la Secretaria d'Estat de Pressupostos i Despeses, de 2 de gener de 2002.

El complement de destinació que percebran els funcionaris al servei d'aquest Ajuntament serà el corresponent al nivell que tingui assignat el lloc de treball per al que hagin estat legalment nomenats o adscrits d'acord amb el que es preveu a la vigent Relació de Llocs de Treball del personal funcionari.

TERCER.- La quantia del complement específic del personal funcionari per al 2002, experimentarà un increment del 2%, quedant fixat per a cadascun dels llocs en els imports continguts en la Relació de Llocs de Treball de personal funcionari, que s'adjunta com annex a aquest dictamen.

QUART.- Les quantia de les retribucions per tots els conceptes del personal laboral per al 2002, experimentaran un increment del 2%, quedant fixades en l'import que es conté en la Relació de Llocs de Treball i Taula Salarial del personal laboral, que s'adjunta com annex a aquest dictamen.

CINQUÈ.- La quantia dels plus previstos en els punts dotzè i catorzè de les normes per l'aplicació de la Relació de Llocs de Treball i determinació de les retribucions del personal laboral, aprovades per acord plenari de 20 de maig de 2000, experimentaran un increment del 2%, quedant fixats en l'import que es conté en document annex.

SISÈ.- Les retribucions del personal eventual s'incrementaran amb efectes del dia 1 de gener de 2002, en un 2%, respecte a les vigents a 31 de desembre de 2001.

SETÈ.- Aprovar els criteris d'assignació d'incentiu de productivitat dels programes que figuren en l'annex del present dictamen, que seran d'aplicació a partir de l'1 de gener del 2002.

El valor del punt a efectes de l'incentiu de productivitat del personal de recaptació executiva, experimentarà un increment del 2 per cent respecte del vigent l'any 2001, quedant fixat en 569,44 €.

El valor del punt a efectes de l'incentiu de d'Administració d'Hisenda, experimentarà un increment del 2 per cent respecte del vigent l'any 2001, quedant fixat en 232,01 €.

L'assignació individual del complement de productivitat correspondrà a l'Alcaldia, sense perjudici de les delegacions que pugui conferir. L'esmentada

distribució haurà de subjectar-se als criteris dels presents acords i es farà a proposta del Cap de Servei respectiu.

VUITÈ.- Els funcionaris interins percebran el cent per cent de les retribucions bàsiques, excepte triennis corresponents al grup al que pertany la plaça per la que han estat nomenats i el cent per cent de les retribucions complementàries que corresponguin al lloc de treball al que estiguin adscrits.

NOVÈ.- Els funcionaris que amb ocasió de vacant i en virtut de nomenament o adscripció provisional, habilitat o comissió de servei, llocs de treball que no corresponguin al seu cos, grup o classe, percebran per analogia les retribucions que corresponguin al lloc de treball ocupat.

Les substitucions per raó de llicència, comissions de servei, vacances o altres diferents de la vacant, de funcionaris d'Habilitació Nacional o Caps de Servei, per períodes superiors a 10 dies i realitzades en virtut de nomenament o habilitació donaran dret al qui ocupi el lloc de treball respectiu, a percebre la diferència entre les retribucions complementàries fixes i periòdiques del lloc de treball substituït i les que corresponguin al funcionari substituït.

DESE.- Les quanties de les indemnitzacions per raó de servei, seran les fixades en l'apartat D) i en l'annexes XVI i XVII de la Resolució de 2 de gener de 2002, de la Secretaria d'Estat de Pressupostos i Despeses. La classificació del personal en els diferents grups previstos en l'esmentada disposició, serà la que figura en l'Annex d'aquest dictamen. En el cas que les esmentades quanties siguin incrementades per norma legal, la seva aplicació s'efectuarà de forma automàtica.

ONZÈ.- En tot allò no previst en aquest acord s'estarà al que es preveu en les normes per l'aplicació de la relació de llocs de treball i determinació de les retribucions del personal laboral i del personal funcionari de l'Ajuntament de Manresa aprovades per acord plenari de 20 de març de 2000 i de la legislació aplicable en la matèria.”

El senyor Irujo i Fatuarte inicia la seva exposició dient que el **primer** dels dos dictàmens que es presenten en relació amb temes de personal fa referència a la modificació de la Plantilla de personal per a l'any 2002.

El Ple de la Corporació va aprovar al mes de desembre del 2001 la Plantilla de personal, com és preceptiu. Ara, al mes de gener, se sotmet a la consideració del Ple aquest expedient, en compliment de l'article 48 dels Acords sobre condicions econòmiques, socials i de treball dels funcionaris de l'Ajuntament de Manresa que va acordar la Corporació amb el personal d'aquest Ajuntament, l'any passat.

Quan es va signar el document dels Acords esmentats, la recerca d'un compromís encaminat a dur a terme un programa de promoció interna de diferents grups i categories, previ estudi de les funcions que tenen assignats els diferents llocs de treball, durant la vigència dels Acords, va ser el punt que l'equip de govern i els representants del personal van tractar amb més èmfasi.

L'estudi va demostrar l'existència de determinats llocs de treball que exercien, de forma continuada, funcions pertanyents a una categoria superior.

Malgrat la diversitat d'aquests llocs de treball, es va constatar l'existència d'alguns col·lectius, respecte els quals era més necessari elaborar un pla que reformulés l'actual estructura organitzativa de la Plantilla.

Es van iniciar una sèrie de treballs que van suposar bàsicament la redefinició d'aquestes funcions, en base a un estudi elaborat per la Comissió de Formació i Pla de Carrera.

A continuació, es va demanar als caps de servei l'elaboració d'informes-propostes sobre les places que calia crear per dur a terme la requalificació.

Les propostes esmentades es van sotmetre a debat en el Comitè de Direcció i en el Comitè de Valoració, i, finalment, el 18 de desembre del 2001, després de l'acord arribat amb els representants del personal, i amb el vistiplau del Comitè de Direcció i de l'equip de govern, es va acabar l'estudi definitiu que se sotmet avui al Ple de la Corporació.

El dictamen preveu la modificació de la Plantilla de personal aprovada al desembre, en el sentit d'incloure les noves places, que seran ocupades definitivament, mitjançant un procés de promoció interna.

La creació d'aquestes noves places no comportarà un increment real de la Plantilla, ja que en el moment en què s'executin els processos de promoció interna les places d'origen quedaran extingides, donat que es tracta d'una requalificació, com ja ha explicat.

Les places de nova creació, que s'ocuparan mitjançant el procés de promoció interna, es distribuïran de la forma següent:

El nombre total de places que es crearan serà de 73, de les quals 46 correspondran a la categoria d'administratiu, amb la destinació següent: 2 al Gabinet d'Alcaldia, 4 als Serveis Financers, 4 al Servei d'Organització i Recursos Humans, 8 als Serveis a la Persona, 10 a Secretaria General, 3 al Servei de Seguretat Ciutadana, 14 als Serveis del Territori, i 1 al Servei de Desenvolupament.

Es crearan també 3 places de la categoria d'auxiliar administratiu, de les quals 1 estarà assignada als Serveis del Territori i 2 als Serveis a la Persona.

Així mateix, es preveuen 2 places d'auxiliar tècnic destinades al Servei d'Organització i Recursos Humans; 8 places de tècnic especialista, 1 de les quals es destinarà al Servei d'Organització i Recursos Humans, 1 als Serveis a la Persona, 2 als Sistemes d'Informació, 3 al Servei d'Organització i Recursos Humans, i 1 als Serveis del Territori; 3 places d'oficial 1a., destinades als Serveis del Territori; 3 de tècnic de grau mitjà, 1 de les quals estarà destinada als Sistemes d'Informació, 1 a Secretaria General, i 1 als Serveis a la Persona; i finalment, es crearan 8 places d'educador social, adscrits als Serveis a la Persona.

Aquest procés de promoció interna i, en concret, aquest dictamen completen la primera fase del pla de promoció interna, ja que, d'acord amb el que preveu l'article 48 dels Acords, l'Ajuntament destinarà 150.253 euros (25 milions de pessetes) durant l'any 2002, per completar la primera fase, i 150.253 euros

més (25 milions de pessetes) durant l'any 2003 que correspondran a la segona fase.

Més enllà del compliment formal de l'acord adoptat amb els representants del personal, s'està afrontant un pla que redundarà en una promoció de la qual es beneficiaran molts treballadors de l'Ajuntament de Manresa, mitjançant un concurs de promoció, i, alhora, s'està adequant l'estructura organitzativa d'aquest Ajuntament a la realitat de les funcions que desenvolupa el personal. Aquest pas suposa una clara aposta per incrementar el grau de motivació del personal i per obtenir una estructura organitzativa més adequada a la realitat i a la manera en què funciona aquest Ajuntament.

Per això, aquest dictamen constitueix un pas qualitatiu important dins de la política de Recursos Humans d'aquesta Administració.

El **segon** dictamen fixa les retribucions que rebrà el personal funcionari i laboral pels diferents conceptes.

Sense estendre's massa en les explicacions, donat que el dictamen consta d'onze punts, cal explicar que les retribucions bàsiques, el complement de destinació i el complement específic, tant pel que fa al personal funcionari com al laboral i l'eventual, així com els diferents incentius de productivitat i plus, explicats en els annexos que s'adjunten a aquest dictamen, s'incrementaran en un 2 per 100, que és el percentatge establert a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2002.

També s'aplicarà aquest percentatge a les quanties de les indemnitzacions per raó de servei, així com als conceptes no inclosos en aquest dictamen, però que ja estaven regulats anteriorment.

Demana el vot afirmatiu dels membres corporatius als dictàmens, donat que es tracta de tràmits necessaris per poder implementar les retribucions del present any.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que els dos dictàmens tenen un tractament diferent per al GMCiU, malgrat que estiguin relacionats.

Així, el **primer** dictamen, referent a la modificació de la Plantilla de Personal, és conseqüència dels Acords signats l'any passat, concretament, del seu article 48, que preveu la destinació de 150.253 euros (25 milions de pessetes) durant l'any 2002 i el mateix import durant l'any 2003, per dur a terme la promoció interna del personal de l'Ajuntament.

El fet que per a alguns treballadors aquesta promoció representarà un augment d'entre el 20 i el 25 per 100 de les retribucions, el porta a la reflexió que o bé fins ara es tractava molt malament a aquestes persones, o bé que ara se les està tractant una mica més bé. Personalment, preferiria que es tractés del segon cas.

Tenint en compte que aquesta qüestió està relacionada amb l'Organigrama Funcional i forma part de la gestió de l'equip de govern, el GMCiU s'abstindrà en la votació del dictamen.

Quant al **segon** dictamen, referent a l'aprovació de les retribucions del personal, s'ha respectat l'increment del 2 per 100, tal com ha explicat el senyor Irujo.

Tenint en compte que no hi ha cap informe contrari d'Intervenció ni dels representants del personal, el GMCiU el votarà afirmativament.

El senyor Irujo i Fatuarte pren novament la paraula per fer algunes matisacions sobre les afirmacions del senyor de Puig.

El personal de l'Ajuntament de Manresa, a l'igual del de l'Administració pública, en general, perceben les retribucions corresponents a la categoria que tenen reconeguda i al lloc de treball que ocupen.

Per tant, creu que l'anàlisi que cal fer no és en el sentit de si el personal estava millor tractat abans que ara, sinó si el pla de promoció interna respon a les necessitats de plans de promoció del personal, sobretot tenint en compte que es basa en criteris el màxim d'objectius possible.

En la presentació del primer dictamen, ha intentat explicar que aquest pla de promoció interna no és només el compliment formal d'un acord, com tampoc la simple traducció econòmica d'una millora, que, evidentment, és consubstancial a l'increment de la categoria, sinó que està basat en un estudi en el qual han participat els representants del personal, la Comissió de Formació i la del Pla de Carrera, els caps de servei, el Comitè de Direcció i el Comitè de Valoració.

Per tant, el grau d'informació, d'estudi i d'anàlisi ha estat ampli així com el consens al qual s'ha arribat.

En la Plantilla de Personal existent en aquest moment a l'Ajuntament de Manresa, consten 102 places que corresponen a persones que desenvolupen funcions de caràcter administratiu, i en aquest moment, hi ha 15 administratives i 87 auxiliars.

Exposa aquesta dada perquè els membres corporatius facin la reflexió sobre la racionalitat d'aquest fet.

Actualment, en una Administració que pretén ser moderna, que cerca la polivalència de funcions entre el seu personal, que intenta aconseguir que el seu personal tingui una millor prestació de qualitat del servei i de la feina que desenvolupa; i respecte a la qual, mitjançant l'elaboració d'un estudi amb el qual s'intenta analitzar les funcions del personal, s'ha constatat que molts treballadors estan realitzant funcions de categoria superior, és de justícia respecte el personal i també de justícia autoorganitzativa que la Corporació dugui a terme aquest Pla de promoció.

La normativa bàsica d'aplicació per al conjunt de l'Administració Pública de l'Estat, inclosa la local, a la qual pertany l'Ajuntament de Manresa, estableix un escalafó per a les diferents categories professionals.

És possible que de l'aplicació d'aquest Pla es derivi un increment retributiu, ja que hi haurà treballadors que passaran del grup D al C i, per tant, en aquests casos s'haurà d'aplicar la diferència de sou que estableix la normativa esmentada.

Creu, doncs, que aquest personal no era maltractat abans, com tampoc és ben tractat ara, sinó que, gràcies a l'Acord signat entre l'Ajuntament de Manresa i els representants del personal aprovat pel Ple, per la majoria dels seus membres s'ha dut a terme aquest Pla de promoció interna.

Així, doncs, és important ressaltar, que el sou que percebran aquests treballadors serà l'establert legalment per als diferents nivells de promoció o requalificació que obtindran.

El senyor de Puig i Viladrich diu que entén les explicacions del senyor Irujo referents al fet que hi ha treballadors que desenvolupaven fins ara tasques de superior categoria sense rebre la corresponent compensació econòmica.

Per això, tal com ha dit en la seva anterior intervenció, creu que, al marge de la realització del Pla de carrera i del Pla de Promoció, l'Administració no ha tractat tan bé aquest personal, ja que continua fent la mateixa feina que fins ara, amb la diferència que ara s'ha reconegut que corresponia a una categoria superior. Com a conseqüència d'aquest reconeixement, ara es podrà augmentar el sou a aquest personal.

Felicita els representants del personal per haver pogut negociar aquest tema.

Això és el que ha volgut dir en la seva anterior intervenció, malgrat que potser no s'ha explicat prou bé.

Sotmès a votació el dictamen inclòs a l'ordre del dia amb el número 3.2.1, s'aprova per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 abstencions (8 GMCiU i 2 GMPP).

Sotmès a votació el dictamen inclòs a l'ordre del dia amb el número 3.2.2, s'aprova per 23 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 8 GMCiU) i 2 abstencions (GMPP).

4. ÀREA D'URBANISME, MEDI AMBIENT I VIA PÚBLICA

4.1 REGIDORIA DELEGADA D'URBANISME

4.1.1 ESTIMAR PARCIALMENT L'AL·LEGACIÓ PRESENTADA PER LA SENYORA M. ISABEL VILALTA I CALAF, EN NOM I REPRESENTACIÓ DEL SENYOR JOSEP LLUÍS PASTOR I SOLERNOU I APROVAR PROVISIONALMENT LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL DE MANRESA. AVINGUDA DELS PAÏ SOS CATALANS.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Urbanisme, del 8 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que pel Ple de la Corporació, en sessió ordinària del dia 15 d'octubre del 2001, va ser aprovada inicialment la MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL DE MANRESA. AVINGUDA DELS PAÏ SOS CATALANS, redactada pels serveis tècnics municipals, de conformitat amb allò que disposa l'article 55 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació vigent a Catalunya en matèria urbanística.

Vist que l'acord d'aprovació inicial de l'esmentada Modificació va ser exposat al públic durant el termini d'un mes, previ anunci publicat en el *Butlletí Oficial de la Província de Barcelona* núm. 266, del dia 6 de novembre del 2001, així com en

els diaris *Regió 7*, de 20 d'octubre del 2001, i *El Periódico*, de 24 d'octubre del 2001, i que en relació a aquesta exposició s'ha presentat l'al·legació següent:

R.E.	Data	Nom	Representant
38054	11.12.01	Josep Lluís Pastor i Solernou	M. Isabel Vilalta i Calaf

Atès que en resposta a aquesta al·legació, en data 8 de gener del 2002 ha estat emès un informe per part dels serveis tècnics d'Urbanisme, el qual es transcriu a continuació:

"L'al·legació, presentada per M. Isabel Vilalta i Calaf, en representació de Josep Lluís Pastor i Solernou, fa referència als aspectes següents:

- a. Demana que en la relació de propietaris hi consti la finca de la seva propietat amb referència cadastral 3805315 situada entre el carrer Montcau i el futur traçat de l'avinguda dels Països Catalans.
- b. Demana que es delimiti una nova unitat d'actuació i, per tant, que es reclassifiquin com a sòl urbà els terrenys situats entre els carrers Viladordis, Montcau, Llevant i la futura avinguda dels Països Catalans. Aquesta petició es justifica pel fet que en una revisió de l'anterior planejament general vigent així es delimità pel fet que en l'aprovació provisional del Pla general vigent així es recollí i per diferents motius exposats en les diferents al·legacions presentades durant el tràmit d'aprovació del Pla general vigent, aprovat definitivament el 23 de maig de 1997.
- c. S'exposa que en la solució fixada per a l'avinguda dels Països Catalans en la Modificació es perjudica la futura possibilitat de promoció d'edificis en el tram sud del carrer Germà Isidre per la definició d'un tram esglaonat del futur espai públic.

En relació al punt *a*, s'escau informar que, realment, la finca amb referència cadastral 3805315 té una part situada dins l'àmbit de la present modificació puntual del Pla General. Atès que, consultada la base de dades cadastrals, els propietaris d'aquesta porció de terreny resulten ser Josep Lluís Pastor Solernou i M. José Broto Campo, es fa necessari estimar aquest punt de l'al·legació en el sentit d'incorporar la finca esmentada, i els corresponents propietaris, en el plànol d'estructura de la propietat.

En relació al punt *b*, s'escau informar que els terrenys esmentats són classificats de sòl urbanitzable programat i inclosos dins el sector de pla parcial Maixanet (PP7) pel Pla general vigent, aprovat definitivament el 23 de maig de 1997. Així mateix, s'escau informar que els objectius de la present modificació puntual del Pla general se centren exclusivament a ajustar la traça del sistema viari de la futura avinguda dels Països Catalans tot determinant-ne unes alineacions i rasants adequades al llarg del seu traçat. Es creu convenient, doncs, desestimar aquest punt de l'al·legació atès que no es correspon amb els objectius de la Modificació i atès que es creu que no hi ha els elements necessaris per reconsiderar la classificació dels terrenys esmentats.

En relació al punt c, s'escau informar que l'edificació existent en el tram sud del carrer Germà Isidre obliga a uns pendents del sistema viari que fan recomanable resoldre'l parcialment de forma esglaonada per tal de reduir el pendent en la resta de tram de carrer. Així mateix, s'escau informar que la solució adoptada permet resoldre perfectament uns accessos rodats fins al terrenys esmentats en l'al·legació en el cas que la futura ordenació del pla parcial Maixanet hi determinés un front edificat.”

Vist l'article 75 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual *“les modificacions de qualsevol dels elements dels Plans, projectes, programes, normes i ordenances es subjectaran a les mateixes disposicions enunciades per a la seva formació.”*

Atès que la tramitació dels Plans generals d'ordenació s'ha de dur a terme seguint el procediment que estableix l'article 59 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.

Vist l'informe emès pels serveis jurídics d'Urbanisme.

El Regidor delegat d'Urbanisme, un cop informat aquest Dictamen per la Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori, proposa al Ple de la corporació l'adopció dels següents

ACORDS

1r. ESTIMAR PARCIALMENT l'al·legació presentada per la senyora M. Isabel Vilalta i Calaf, en nom i representació del senyor Josep Lluís Pastor i Solernou, d'acord amb els criteris i les argumentacions exposades pels serveis tècnics municipals en el seu informe de 8 de gener del 2002 que es transcriu més amunt.

2n. APROVAR PROVISIONALMENT LA MODIFICACIÓ PUNTUAL DEL PLA GENERAL DE MANRESA. AVINGUDA DELS PAÏ SOS CATALANS, redactada pels serveis tècnics municipals, de conformitat amb l'article 59.2 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació vigent a Catalunya en matèria urbanística.

3r. TRAMETRE A LA COMISSIÓ D'URBANISME DE BARCELONA, per triplicat exemplar, la Modificació de Pla general aprovada provisionalment en l'apartat anterior, així com una còpia completa de l'expedient administratiu tramitat, als efectes de la seva aprovació definitiva, d'acord amb el que disposa l'article 50.b) del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol.”

El senyor García i Comas pren la paraula i explica que es tracta d'una modificació puntual del Pla General, referent a l'avinguda dels Paï sos Catalans. El tram que es modifica no existeix com a carrer ja que hi ha uns camps, però està situat aproximadament on hi ha el carrer del Germà Isidre, per sota de la carretera de Viladordis.

Es planteja modificar en aquell espai l'alineació d'un d'aquells carrers, per millorar el pendent, en el sentit de reduir-lo.

Amb aquest dictamen, es proposa l'aprovació provisional d'aquesta modificació puntual.

Durant el període d'exposició pública dels treballs de l'aprovació inicial es va presentar una alegació, referent al fet que no consten en el llistat els propietaris d'una finca determinada; es demana que es delimiti una unitat d'actuació com a sòl urbà en aquests terrenys; i s'exposa que uns terrenys concrets queden perjudicats per la possibilitat d'edificar-hi, ja que és un tram situat en diferent nivell respecte del carrer.

L'Ajuntament de Manresa accepta una de les qüestions plantejades, referent a fer constar els propietaris, però no s'admet la referent a l'afectació a una finca d'aquesta modificació del Pla General, per canviar la seva qualificació.

Per tant, la qualificació dels terrenys no varia respecte a l'establerta en el Pla General vigent i tan sols es modifica la situació del carrer.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents i, per tant, amb el quòrum que determina l'article 47.3.i) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local i l'article 112.3.k) de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

L'alcalde disposa la lectura, debat i votació conjunta dels assumptes inclosos en els punts 4.1.2 i 4.1.3 de l'ordre del dia.

4.1.2 ALIENAR AL SENYOR VICENTE OLIVA I ALCAIDE UNA PART D'UNA PARCEL·LA SOBRERA SITUADA AL CARRER ARQUITECTE GAUDÍ - TORRENT D'EN PELECH, DE MANRESA.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Urbanisme, del 8 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Atès que en data 18 d'octubre del 2001 es signà un Conveni, entre l'Ajuntament de Manresa i el senyor Vicente Oliva i Alcaide, pel qual s'establí una servitud de pas des de la finca de la seva propietat al col·lector de nova construcció al Torrent de Sant Ignasi (Torrent d'en Pelech).

Atès que en el pacte quart de l'esmentat conveni s'estableix que, “l'Ajuntament de Manresa alienarà al senyor Vicente Oliva i Alcaide, part de la parcel·la sobrerera constituïda per la meitat del passatge llindant amb la seva finca, per on actualment discorre el Torrent de Sant Ignasi, pel preu resultant de la valoració emesa pels serveis tècnics municipals, que és d'un total de 4.693.338 PTA”, i que, “d'aquesta quantia es descomptarà una compensació per l'establiment de la servitud en planta baixa, que es valora en 262.051 PTA”.

Atès que segons informe emès pels serveis tècnics d'Urbanisme en data 21 de setembre del 2001, l'esmentat senyor resulta ser propietari confrontant amb la finca propietat de l'Ajuntament de Manresa, amb número d'inventari municipal 331.49, la qual esdevé parcel·la sobrerera en virtut de l'aprovació definitiva del Pla general de Manresa.

Atès que per Decret d'Alcaldia de 8 de gener del 2002 s'acordà instruir expedient d'alienació d'aquesta parcel·la sobrera, la qual es troba inscrita en el Registre de la Propietat número 1 de Manresa, al Tom 2.092, Llibre 721, Full 176, i número de Finca 35.910.

Atès que segons informe emès pels serveis tècnics d'Urbanisme en data 21 de setembre del 2001, la part de la parcel·la sobrera a alienar a favor del senyor Vicente Oliva i Alcaide, té una superfície de 64,70 m², la qual està valorada en 28.207,53 EUR (4.693.338 PTA) IVA exclòs, que incloent-hi l'IVA suma un total de 32.720,73 EUR (5.444.272 PTA).

Vist allò que preveu l'article 44 del Decret 336/1988 de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels ens locals de Catalunya, que disposa que les parcel·les sobreres poden ser alienades per venda al propietari o propietaris confrontants, amb el requeriment personal previ i que, en el cas que siguin diversos els propietaris confrontants, la venda o permuta s'ha de fer de manera que les parcel·les resultants s'ajustin al criteri més racional d'ordenació del sòl, segons un dictamen tècnic.

Atès que, en virtut de la signatura del Conveni de 18 d'octubre del 2001, descrit més amunt, el senyor Vicente Oliva i Alcaide acceptà adquirir la citada parcel·la sobrera de 64,70 m².

Vist l'informe emès pels serveis jurídics d'Urbanisme.

El Regidor delegat d'Urbanisme, un cop informat aquest Dictamen per la Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori, proposa al Ple municipal l'adopció del següent

ACORD

PRIMER. Alienar al senyor Vicente Oliva i Alcaide (DNI núm. 39.264.834-Q, amb domicili al carrer Bambylor, número 5, 2n. 1^a de Manresa), la part de parcel·la sobrera que es descriu a continuació (delimitada en ombrejat al plànol adjunt) pel preu de 26.632,57 EUR (4.431.287 PTA) IVA exclòs, un cop descomptada la compensació per l'establiment de la servitud de pas, i que incloent-hi l'IVA suma un total de 30.893,78 EUR (5.140.293 PTA), de conformitat amb el que preveu el pacte quart del Conveni descrit més amunt.

- Descripció: Porció de terreny de forma irregular, de 64,70 m² de superfície, que consta dels següents límits:
 - Nord: Amb el carrer Arquitecte Gaudí.
 - Sud: Amb la finca de la qual forma part, Torrent d'en Pelech.
 - Est: Amb la finca situada al carrer Arquitecte Gaudí 22, amb referència cadastral 32 050 02, propietat de Vicens Oliva i Alcaide i amb la finca situada al carrer Arquitecte Gaudí 24, amb referència cadastral 32 050 03, propietat de Vicens Oliva i Alcaide.
 - Oest: Amb la finca de la qual forma part, Torrent d'en Pelech.

- Planejament:
 - Classificació Urbanística: Sòl Urbà
 - Qualificació Urbanística: Zona d'edificació segons traçat de vial. Subzona d'eixample (clau 3a1).
- Registre de la propietat: Inscrita al Registre de la propietat número 1 de Manresa, al Tom: 2.092; Llibre: 721; Full: 176; i número de Finca: 35.910
- Càrregues i arrendataris: Lliure de càrregues i ocupants de qualsevol mena.
- Referència cadastral: No hi ha referència cadastral atesa la seva condició de parcel·la sobrera.

Tot això de conformitat amb allò que preveu l'article 44 del reglament del patrimoni dels ens locals de Catalunya, aprovat per Decret 336/1988, de 17 d'octubre.

SEGON. Facultar al senyor Alcalde-President per a la signatura de tota documentació necessària per a l'efectivitat d'aquest acord.”

4.1.3 ALIENAR ALS SENYORS PERE, ROSALIA, CARME I JOSEFINA FONT I BOSCH I JOSEP MARIA FONT I RUBIÓ UNA PART D'UNA PARCEL·LA SOBRERA SITUADA AL CARRER ARQUITECTE GAUDI - TORRENT D'EN PELECH, DE MANRESA.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Urbanisme, del 8 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Atès que en data 18 d'octubre del 2001 es signà un Conveni, entre l'Ajuntament de Manresa, el senyor Pere Font i Bosch, en nom propi i representació de Rosalia, Carme i Josefina Font i Bosch, i el senyor Josep Font Malet, en nom propi i representació de Josep Maria Font i Rubió, pel qual s'establí una servitud de pas des de la finca de la seva propietat al col·lector de nova construcció al Torrent de Sant Ignasi (Torrent d'en Pelech).

Atès que en el pacte quart de l'esmentat conveni s'estableix que, *“l'Ajuntament de Manresa alienarà als senyors Pere Font i Bosch, Rosalia Font i Bosch, Carme Font i Bosch, Josefina Font i Bosch i Josep Maria Font i Rubió part de la parcel·la sobrera constituïda per la meitat del passatge llindant amb la seva finca, per on actualment discorre el Torrent de Sant Ignasi, pel preu resultant de la valoració emesa pels serveis tècnics municipals, que és d'un total de 6.111.495 PTA”.*

Atès que segons informe emès pels serveis tècnics d'Urbanisme en data 21 de setembre del 2001, els esmentats senyors resulten ser propietaris confrontants amb la finca propietat de l'Ajuntament de Manresa, amb número d'inventari

municipal 331.49, la qual esdevé parcel·la sobrera en virtut de l'aprovació definitiva del Pla general de Manresa.

Atès que per Decret d'Alcaldia de 8 de gener del 2002 s'acordà instruir expedient d'alienació d'aquesta parcel·la sobrera, la qual es troba inscrita en el Registre de la Propietat número 1 de Manresa, al Tom 2.092, Llibre 721, Full 176, i número de Finca 35.910.

Atès que segons informe emès pels serveis tècnics d'Urbanisme en data 21 de setembre del 2001, la part de la parcel·la sobrera a alienar a favor dels senyors Font i Bosch, i Font i Rubió, té una superfície de 84,25 m², la qual està valorada en 36.730,82 EUR (6.111.495 PTA) IVA exclòs, que incloent-hi l'IVA suma un total de 42.607,76 EUR (7.089.334 PTA).

Vist allò que preveu l'article 44 del Decret 336/1988 de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de Patrimoni dels ens locals de Catalunya, que disposa que les parcel·les sobreres poden ser alienades per venda al propietari o propietaris confrontants, amb el requeriment personal previ i que, en el cas que siguin diversos els propietaris confrontants, la venda o permuta s'ha de fer de manera que les parcel·les resultants s'ajustin al criteri més racional d'ordenació del sòl, segons un dictamen tècnic.

Atès que, en virtut de la signatura del Conveni de 18 d'octubre del 2001, descrit més amunt, els senyors Pere Font i Bosch, Rosalia Font i Bosch, Carme Font i Bosch, Josefina Font i Bosch i Josep Maria Font i Rubió, acceptaren adquirir la citada parcel·la sobrera de 84,25 m².

Vist l'informe emès pels serveis jurídics d'Urbanisme.

El Regidor delegat d'Urbanisme, un cop informat aquest Dictamen per la Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori, proposa al Ple municipal l'adopció del següent

ACORD

PRIMER. Alienar als els senyors Pere Font i Bosch, Rosalia Font i Bosch, Carme Font i Bosch, Josefina Font i Bosch i Josep Maria Font i Rubió, la part de parcel·la sobrera que es descriu a continuació (delimitada en ombrejat al plànol adjunt) pel preu de 36.730,82 EUR (6.111.495 PTA) IVA exclòs, i que incloent-hi l'IVA suma un total de 42.607,76 EUR (7.089.334 PTA), de conformitat amb el que preveu el pacte quart del Conveni descrit més amunt.

- Descripció: "Porció de terreny de forma irregular, de 84,25 m² de superfície, que consta dels següents límits:
 - Nord: Amb el carrer Arquitecte Gaudí.
 - Sud: Amb la finca de la qual forma part, Torrent d'en Pelech.
 - Est: Amb la finca de la qual forma part, Torrent d'en Pelech.
 - Oest: Amb la finca situada al carrer Sant Joan d'en Coll, amb referència cadastral 32 050 01 propietat de Josep Maria Font i Rubió.

- Planejament:
 - Classificació Urbanística: Sòl Urbà
 - Qualificació Urbanística: Residencial. Eixample (clau 1.3)
Edificabilitat –PB+3
- Registre de la propietat: Inscrita al Registre de la propietat número 1 de Manresa, al Tom: 2.092; Llibre: 721; Full: 176; i número de Finca: 35.910
- Càrregues i arrendataris: Lliure de càrregues i ocupants de qualsevol mena.
- Referència cadastral: No hi ha referència cadastral atesa la seva condició de parcel·la sobrera.

Tot això de conformitat amb allò que preveu l'article 44 del reglament del patrimoni dels ens locals de Catalunya, aprovat per Decret 336/1988, de 17 d'octubre.

SEGON. Facultar al senyor Alcalde-President per a la signatura de tota documentació necessària per a l'efectivitat d'aquest acord.”

El senyor García i Comas explica que els dos dictàmens fan referència a l'alienació de dos terrenys situats, l'un al costat de l'altre.

El Torrent d'en Pelech és el que es coneix com a Torrent de Sant Ignasi, i el solar que s'aliena és una part d'aquest Torrent contigu al carrer Gaudí.

Hi ha un solar i en aquest moment s'està reconstruint el Torrent de Sant Ignasi, per al pas interior d'aquesta illa.

Donat que es tracta de parcel·les sobreres amb possibilitat d'edificar i d'alinejar millor les parcel·les de propietat, es proposa al Ple la seva venda al senyor Vicente Oliva, per un import, amb l'IVA inclòs, de 5.444.000 pessetes, i al conjunt de propietaris Font, per un import, també amb l'IVA inclòs, de 7.089.000 pessetes.

Demana el vot afirmatiu als dictàmens, per ordenar millor aquella zona.

Sotmesos a votació conjunta els dictàmens inclosos en els punts 4.1.2 i 4.1.3 de l'ordre del dia, s'aproven per unanimitat dels 25 membres presents.

4.2 REGIDORIA DELEGADA D'HABITATGE, REHABILITACIÓ I ACTIVITATS

4.2.1 DECLARAR A LA SOCIETAT FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA (FORUM, SA), BENEFICIÀRIA DE LES EXPROPIACIONS COMPRESSES EN L'ÀMBIT DE LES UNITATS D'ACTUACIÓ DEL PLA ESPECIAL CAMI DE LA COVA I CARRER MONTSERRAT, QUE ES DESENVOLUPIN PEL SISTEMA D'ACTUACIÓ PER EXPROPIACIÓ.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Habitatge, Rehabilitació i Activitats, del 8 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que en data 19 de novembre del 2001, la Comissió d'Urbanisme de Barcelona va aprovar definitivament la Modificació puntual del Pla general d'ordenació urbana, *Pla especial camí de la Cova i carrer Montserrat*, de Manresa, mitjançant la qual es delimita en 5 Unitats d'Actuació.

Vist que l'Annex de la normativa de l'esmentada Modificació estableix que *el sistema d'actuació urbanística en les unitats d'actuació núm. 1,2,3 i 5 serà el d'expropiació*.

Vista la instància presentada per la societat FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA (FORUM SA), demanant la seva designació com a entitat beneficiària de les expropiacions derivades de l'execució de les Unitats d'Actuació del *Pla especial camí de la Cova i carrer Montserrat* que desenvolupin el sistema d'expropiació.

Vist que, en virtut de l'article 2.2 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954, *podran ser beneficiaris de l'expropiació forçosa per causa d'utilitat pública les Entitats i els concessionaris als quals se'ls reconegui legalment aquesta condició*.

Vist l'article 3.1 del Reglament d'expropiació forçosa, quan determina que s'entendrà per beneficiari de l'expropiació *el subjecte que representi l'interès públic o social, per a la realització de la qual estigui autoritzat a instar de l'administració expropiant l'exercici de la potestat expropiatòria*.

Atès que FORUM SA constitueix una societat privada municipal prestadora del servei de rehabilitació urbana, representant l'interès públic en aquesta competència municipal.

Atès que, en aplicació de l'article 3 dels seus estatuts, constitueix l'objecte social de FORUM SA, *la promoció, programació, ordenació i gestió urbanística del sòl i de la rehabilitació urbana al terme municipal de Manresa*.

Atès que, d'acord amb l'article 4 del Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, correspon al titular de la potestat expropiatòria decidir la procedència i extensió de les obligacions del beneficiari respecte a l'expropiat, així com adoptar totes les altres resolucions que impliquin l'exercici de la seva potestat.

Vist l'informe emès pels serveis jurídics d'Urbanisme.

El Regidor delegat d'Habitatge, Rehabilitació i Activitats, un cop informat aquest Dictamen per la Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori, proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent

ACORD

DECLARAR a la societat FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA (FORUM SA), BENEFICIÀRIA de les expropiacions compreses en l'àmbit de les Unitats d'actuació *del Pla especial camí de la Cova i carrer Montserrat*, que es desenvolupin pel sistema d'actuació per expropiació, amb les facultats i obligacions previstes en la legislació vigent sobre el règim del sòl i ordenació urbana, i en la legislació sobre expropiació forçosa, que es concreten a continuació:

1. En el sistema d'expropiació:
Proposar el procediment a seguir entre l'expropiació individualitzada o la taxació conjunta.
2. En el procediment d'expropiació individual o per expropiacions aïllades, previ acord municipal ordenant l'inici de les actuacions, a petició de "FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA SA (FORUM SA):
 - a) Formar, sotmetre a informació pública i aprovar la relació de béns i drets afectats.
 - b) Proposar l'acord d'iniciació de l'expedient o expedients expropiatoris.
 - c) Convenir lliurement amb l'expropiat l'adquisició amistosa dels béns i drets objecte de l'expropiació, en els termes regulats a l'article 24 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954.
 - d) En el seu cas, de no existir acord amistós, iniciar i tramitar la peça separada d'apreuament, d'acord amb els articles 29 i 30 de la Llei d'expropiació forçosa, fer el full d'apreuament i acceptar o rebutjar la valoració aportada pels afectats.
 - e) Pagar o consignar, segons el cas, la quantitat fixada com a apreuament.
 - f) Abonar les indemnitzacions derivades de qualsevol retard que li sigui legalment imputable.
 - g) Les obligacions i drets derivats de la reversió.
 - h) Adquirir els béns i drets expropiats.
 - i) Qualsevol altre dret i obligació que sigui contemplat en la vigent legislació urbanística i expropiatòria.
3. En el procediment de taxació conjunta:
 - a) Formular l'expedient d'expropiació amb els requisits i documents legalment preceptius sotmetent-lo a informació pública.
 - b) Informar de les al·legacions presentades, trametent còpia de totes les actuacions a l'Ajuntament, a fi efecte de sotmetre l'expedient a la Comissió d'Urbanisme de Barcelona.
 - c) En cas de no acceptació pels expropiats de la resolució de la Comissió d'Urbanisme de Barcelona, instar i impulsar la posada en funcionament dels mecanismes previstos en l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, de 16 de desembre de 1954, essent-hi presents els representants de l'Administració en l'aixecament de les actes d'ocupació.
 - d) Pagar o consignar, segons el cas, la quantia fixada com a apreuament.
 - e) Abonar les indemnitzacions derivades de qualsevol retard que li sigui legalment imputable.
 - f) Les obligacions i drets derivats de la reversió.
 - g) Adquirir els béns i drets expropiats.
 - h) Tota la tramitació administrativa de l'expedient que no impliqui l'exercici pròpiament dit de la potestat expropiatòria.
 - i) Qualsevol altre dret i obligació que sigui contemplat en la vigent legislació urbanística i expropiatòria.
4. En qualsevol cas, l'acta d'ocupació de béns i drets expropiats serà signada per l'Ajuntament i FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA SA (FORUM SA).

5. Un cop finalitzada l'expropiació, FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA SA (FORUM SA) cedirà gratuïtament a l'Ajuntament els terrenys destinats pel planejament a béns d'us i domini públic, lliures de càrregues gravàmens i ocupants.
6. Contra els actes de la societat FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA SA (FORUM SA), que, en l'exercici de les atribucions contemplades en els anteriors apartats, no posin fi a la via administrativa, i els actes de tràmit que comportin impossibilitat de continuar el procediment o donin lloc a indefensió, podran interposar-se pels interessats els recursos que atorga la llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim jurídic de les administracions públiques i del Procediment administratiu comú.
7. El control i la fiscalització de l'activitat expropiatòria de la societat FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA SA (FORUM SA), es realitzarà per l'Ajuntament de Manresa, que arbitrarà els mecanismes d'informació, coordinació, seguiment i control que consideri oportuns.”

El senyor García i Comas pren novament la paraula i diu que, com s'ha fet en les diferents actuacions de la societat municipal FÒRUM, S.A., en aquest cas, hi ha unes àrees respecte a les quals el Pla Especial del Camí de la Cova i del carrer de Montserrat estan previstes que siguin d'expropiació. FÒRUM, S.A. ha fet intervencions concretes en aquell entorn. Per això, es declara aquesta societat beneficiària de les expropiacions, a fi que pugui dur a terme la tramitació d'expropiacions d'edificacions dels terrenys existents.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

4.2.2 APROVAR LA MINUTA DE CONVENI DE COL·LABORACIÓ A SUBSCRIURE AMB LA DELEGACIÓ PER A LA GESTIÓ PATRIMONIAL I HABITATGE DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA, DIRIGIT A LA REHABILITACIÓ I RECUPERACIÓ DEL NUCLI ANTIC DE MANRESA.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Habitatge, Rehabilitació i Activitats, del 7 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Atès que pel Ple de Corporació, en sessió del dia 17 de setembre de 2001, fou aprovat el *Pla integral de revitalització del Nucli Antic de Manresa*, redactat pels serveis tècnics municipals i la societat FORUM SA, el qual té per objecte unificar tots els projectes vinculats amb la rehabilitació del nucli antic de Manresa

Atès que la Delegació per a la Gestió Patrimonial i Habitatge de la Diputació de Barcelona té encomanada la funció de donar suport tècnic als ens locals en totes aquelles matèries i iniciatives relatives a la promoció i gestió de l'habitatge i el patrimoni.

Atès que, d'acord amb l'anterior, l'Ajuntament de Manresa ha sol·licitat a la Diputació de Barcelona assistència tècnica i col·laboració, amb la finalitat de fomentar iniciatives i actuacions en desenvolupament del Pla integral abans esmentat.

Atès que per tal de concretar els termes de l'assistència que prestarà la Diputació de Barcelona, ambdues corporacions consideren necessària la subscripció d'un conveni de col·laboració, en base al qual s'impulsin accions conjuntes en el procés de rehabilitació i recuperació del nucli antic del municipi.

Vista la minuta de conveni annexa a aquest dictamen.

Vist l'informe emès pels serveis jurídics d'Urbanisme.

El regidor delegat d'Habitatge, Rehabilitació i Activitats, un cop informat aquest dictamen per la Comissió informativa i de control de Serveis del Territori, proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent:

ACORD

Primer.- Aprovar la minuta de conveni de col·laboració a subscriure amb la Delegació per a la Gestió Patrimonial i Habitatge de la Diputació de Barcelona, dirigit a la rehabilitació i recuperació del nucli antic de Manresa.

Segon.- Facultar l'Il·lm. Sr. Alcalde per a la signatura del conveni definitiu, així com d'aquells altres documents que fossin necessaris per a l'aplicació dels seus pactes."

El senyor Perramon i Carrió pren la paraula i explica que el conveni que es proposa aprovar s'adreça bàsicament a la col·laboració tècnica per analitzar problemes urbanístics o d'habitatge en el nucli antic i també a desenvolupar programes específics dirigits a la rehabilitació, lligats a l'habitatge, als espais públics, a la mobilitat i als equipaments, entre d'altres, que són aspectes recollits en el Pla de Revitalització del nucli antic.

La Diputació de Barcelona finançarà l'elaboració d'estudis i l'Ajuntament de Manresa pot beneficiar-se dels ajuts i de la col·laboració tècnica.

El conveni fa referència a l'any 2001 i, per tant, es preveu el disseny, estructuració i preparació dels materials del Pla Integral de Revitalització del Nucli Antic, així com la seva edició; i també una aplicació concreta consistent en un estudi i proposta de colors a les façanes de la plaça Major de Manresa.

Espera que, tal com es preveu en el conveni, que és prorrogable, durant els anys 2002 i 2003 es puguin dur a terme treballs d'estudi i, en concret, probablement serà l'estudi d'alguns dels àmbits on s'ha treballat menys i que s'ha definit menys el futur del nucli antic de Manresa.

El senyor de Puig i Viladrich avança el vot afirmatiu del GMCiU, però està una mica sorprès, perquè li semblava que amb tot el que s'havia fet amb el PIRNA, molts dels problemes que apareixen aquí i que ha d'estudiar la Diputació de Barcelona ja s'havia fet amb el PIRNA, com són ara l'anàlisi dels problemes urbanístics, del cens, de la situació dels habitatges del nucli antic i els objectius estratègics de recuperació urbana del nucli antic.

Ell creia que en les reunions de treball que s'han celebrat ja s'havia fet aquesta feina. Ha vist que hi ha molta quantitat de documentació referent a programes

específics sobre mobilitat i equipaments. Té la sensació que aquest conveni potser no s'ha fet prou bé, ja que, a més, es preveu, com a feina per a aquest any la del disseny, estructuració i preparació dels materials del PIRNA, respecte a la qual cosa creu que ja s'havia fet una part de la feina.

Potser es fa així per poder dir que la Diputació de Barcelona participa en el tema de la rehabilitació, i ho troba bé, però creu que s'hauria pogut fer una mica més concret, ja que troba el conveni molt eteri, si se li permet l'expressió.

El senyor Perramon i Carrió explica que aquest és un marc de col·laboració i pot dir al senyor de Puig que l'equip de govern ha considerat que era bo donar una àmplia difusió al PIRNA durant l'exercici 2002 i, en conseqüència, es farà una edició d'aquest Pla i un fulletó on se simplificarà l'actuació i l'estratègia del Pla. Per tant, l'estratègia no es defineix de nou.

També s'ha encarregat un estudi i proposta de colors de les façanes de la plaça Major de Manresa a partir de la carta de colors que hi ha respecte el barri antic.

Per a l'any 2002 i potser també per a una part del 2003, es preveu estudiar un sector que no ha estat objecte d'estudi aprofundit, comprès entre els carrers Santa Llúcia i Sobrerroca. Es tracta d'un àmbit extremadament difícil, on hi ha elements de patrimoni que s'han d'acabar de valorar, i elements d'habitatge amb algunes dificultats.

Aquesta és una tasca d'estudi i de treball bàsicament urbanístic, que permetrà fer una anàlisi més detallada i més a fons d'aquest tema que no s'ha treballat d'una manera més específica.

Per tant, malgrat que té un marc més general en la descripció, posteriorment, es concreta en uns treballs específics. Aquest any serà el de la divulgació de les estratègies i dels programes de la intervenció en la rehabilitació, i per a l'any 2003 es pretén treballar més a fons un àmbit concret del nucli antic que, així com d'altres s'han definit i fins i tot estan en fase d'exposició pública en aquest moment, a través de Plans Especials, hi ha sectors amb especials dificultats, que no s'han treballat.

Per tant, potser ha fet una presentació una mica genèrica, però la concreció del conveni és molt detallada.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

4.2.3 DONAR-SE PER ASSABENTAT AQUEST PLE CORPORATIU I RATIFICAR EL CONVENI DE COL.LABORACIO SIGNAT EL 22 DE NOVEMBRE DE 2001, ENTRE L'AJUNTAMENT DE MANRESA I EL DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, PER A L'ATORGAMENT D'UNA SUBVENCIÓ DE 21.035,42 EUROS, DESTINADA AL MANTENIMENT DE L'OFICINA MUNICIPAL DE GESTIÓ DE LA REHABILITACIÓ D'HABITATGES, EXERCICI 2001.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Habitatge, Rehabilitació i Activitats, del 9 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Atès l’interès de l’Ajuntament de Manresa per l’estat de conservació dels edificis existents a la ciutat, la potenciació de la seva rehabilitació i la necessitat de coordinar-se amb la Generalitat de Catalunya per fomentar les actuacions de conservació i manteniment del parc d’habitatges.

Atès que, per les característiques del parc d’habitatges de la ciutat, l’Ajuntament de Manresa ha adoptat diverses mesures per incentivar la conservació dels edificis en l’àmbit del nucli antic, entre les quals destaca la constitució de la societat anònima municipal FOMENT DE LA REHABILITACIÓ URBANA DE MANRESA, SA, (FORUM, SA) que té per finalitat gestionar el servei públic de la rehabilitació urbana del nucli antic de la ciutat.

Vista la memòria presentada per FORUM, SA, explicativa de les actuacions i activitats desenvolupades durant l’exercici 2001, amb la finalitat d’acomplir amb l’objectiu social que en va justificar la seva creació.

Atès que en els successius plans de l’habitatge establerts per la Generalitat de Catalunya des de 1992, s’han previst ajuts específics destinats a la implantació de les oficines de rehabilitació, com a actuació per al foment de la rehabilitació del parc d’habitatges existent.

Vist que la Llei 25/1998, de mesures fiscals, administratives i d’adaptació a l’euro del Parlament de Catalunya, instrumenta, com una forma àgil de concessió de les subvencions, la possibilitat de signar convenis de col·laboració.

Atès que en data 22 de novembre del 2001 s’ha signat un conveni de col·laboració entre l’Ajuntament de Manresa i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del qual s’atorga a aquest Ajuntament una subvenció de 21.035,42 EUR (3.500.000 PTA), destinada al manteniment de l’oficina de gestió de la rehabilitació i al desenvolupament de les tasques d’informació i assessorament durant l’any 2001, a l’empara del Pla de l’habitatge 1998-2001.

Atès el principi de llibertat contractual, en el sentit que l’Ajuntament pot assumir qualsevol obligació que no resulti contrària a l’ordenament jurídic, sense que es constati l’existència d’infraccions en redactat del conveni urbanístic objecte d’aquest Dictamen.

Vist que la clàusula cinquena del conveni subscrit assenyala que aquest serà vigent des de la data de la seva signatura, si bé haurà de ser ratificat pel Ple de la Corporació.

Vist l’informe favorable emès pels serveis jurídics d’Urbanisme.

Ignasi Perramon i Carrió, Regidor delegat d’Habitatge, Rehabilitació i Activitats, un cop informat aquest dictamen per la Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori, proposa al Ple de la Corporació l’adopció del següent

ACORD

DONAR-SE PER ASSABENTAT aquest Ple corporatiu i RATIFICAR el conveni de col·laboració signat en data 22 de novembre del 2001, entre l'Ajuntament de Manresa i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del qual s'atorga a aquest Ajuntament una subvenció de 21.035,42 EUR (3.500.000 PTA), destinada al manteniment de l'oficina de gestió de la rehabilitació i al desenvolupament de les tasques d'informació i assessorament durant l'any 2001, a l'empara del Pla de l'habitatge 1998-2001."

El senyor Perramon i Carrió intervé novament i explica que aquest és un conveni per mitjà del qual la Generalitat de Catalunya atorga una subvenció a l'Ajuntament de Manresa perquè, a través de la societat municipal FÒRUM, S.A., es realitzi tota l'activitat d'oficina de rehabilitació, amb la qual s'informarà sobre els ajuts existents i la manera de tramitar-los. D'aquesta manera s'afavorirà la inversió del sector privat en la rehabilitació i es facilitarà els ajuts previstos per l'Administració, sobretot de la Generalitat de Catalunya, per fomentar la rehabilitació al nucli antic.

Aquest conveni es fa cada any i en aquest moment el seu import és de 3.500.000 pessetes.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

5. ÀREA D'HISENDA

5.1 REGIDORIA DELEGADA D'HISENDA

5.1.1 ESTIMAR DIVERSES SOL·LICITUDS DE CONCESSIÓ DE BONIFICACIÓ DEL 95 % DE LA QUOTA DE L'IMPOST SOBRE CONSTRUCCIONS, INSTAL·LACIONS I OBRES.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vistes les sol·licituds de bonificació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres a l'empara de l'article 4-bis de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost, que s'especifiquen :

Sol·licitant: BALTASAR VILA-MASANA PORTABELLA

Expedient: OBM/020301 – ICB/000116

Descripció obres: Reformes habitatge a la Cra. de Vic, 18-2na.-planta

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MOHAMED CHETOVAN GAILAN

Expedient: OBM/019801 – ICB/000117

Descripció obres: Legalitzar una coberta lleugera a patí interior al C/. Remei de Dalt, 25

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JORDI PLANELL AMBROS

Expedient: OBM/019101 – ICB/000103

Descripció obres: Reforma interior habitatge al C/. Urgell, 6-5è.

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JOAN SIGÜENZA SOLÀ, en representació de la Sra. M. CARME BERINGUES VILAR

Expedient: OBM/020601 – ICB/000121

Descripció obres: Rehabilitació de dues vivendes en un edifici entre mitgeres al C/. Nou-10-2a.

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: NICOLÁS GUTIÉRREZ PRADAS, en representació de SKELOS, CB

Expedient: OBM/020701 – ICB/000122

Descripció obres: Ampliació de finestra interior i exterior al C/- Nou, 8-10

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JORDI SANTASUSANA SEGARRA

Expedient: COM/035501 – ICB/000136

Descripció obres: Condicionaments interiors al C/. Sant Bartomeu, 22

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ANTONI GRANADOS PARES, en representació de la Sra. ROSA M. PUIGDELLIVOL SERVET

Expedient: COM/034901 – ICB/000130

Descripció obres: Condicionament interior de local sense ús específic al C/. Cap del Rec, 2-baixos

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MANEL FERRER FRANQUESA, en representació de PATRIMONIAL HEFER, S.A.

Expedient: COM/035201 – ICB/000131

Descripció obres: Pintar façana al C/. Talamanca, 6

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JOSEP M. PUJOL GASULL, en representació de la COMUNITAT DE PROPIETARIS DEL CARRER AMIGANT NÚM. 2

Expedient: COM/035101 – ICB/000132

Descripció obres: Pintar façana al C/. Amigant núm. 2
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JOAQUIM COMELLAS SALGUERO
Expedient: COM/035001 – ICB/000134
Descripció obres: Rehabilitació façana al C/. Joc de la Pilota, 20
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ROSA M. MARTÍ SALA
Expedient: COM/034801 – ICB/000128
Descripció obres: Reforma cuina i finestra bany al C/. Sant Francesc, 1-1r.-1a.
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MONTSERRAT RIBOT GRAU
Expedient: COM/033101 – ICB/000127
Descripció obres: Repassar 16 balcons al C/. Bastardes, 15-17
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: OSCAR PUJOL ARAIZ
Expedient: COM/034301 – ICB/000125
Descripció obres: Canviar vidres i reparar persianes a la Plaça d'en Creus, 1-2n.-1a.
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MONTSERRAT PULIDO RECUENCO, en representació del Sr. SERGI BELMONTE GONZÁLEZ
Expedient: COM/033801 – ICB/000124
Descripció obres: Canviar paviment de local sense ús específic al C/. Sant Pere, 6.
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ANTÒNIA VICTORI FERRÉ
Expedient: COM/032201 – ICB/000120
Descripció obres: Repassar teulada, inclòs canvi de teules malmeses a la Plaça Cots, 11.
Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: RAMON BESORA VIVES
Expedient: COM/000202 – ICB/00005
Descripció obres: Canviar rajoles pis i reformar bany i cuina a la Plaça Major, 17-3r.-1a.

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: EL HOUSSINE BOURAMI

Expedient: COM/000602 – ICB/00003

Descripció obres: Canviar porta al C/. Santa Llúcia.

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MIQUEL OLTRA CLIMENT

Expedient: COM/000902 – ICB/00004

Descripció obres: Pintar façana i reparar lloses balcó a la Plaça Carme, 18 – Passatge Amics, 2-4-6

Benefici fiscal sol·licitat: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Vist l'informe emès pel Cap de la Unitat de Liquidacions i Inspecció Tributària.

Atès que l'article 4-bis, apartat 1, lletra b de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost disposa que gaudiran d'una bonificació el 95 % de la quota de l'impost les construccions, instal·lacions i obres de reforma, reparació i rehabilitació d'immobles o de millora i rehabilitació de façanes del Barri Antic, delimitat al plànol que constitueix l'annex núm. 1 de l'ordenança reguladora de l'impost.

Atès que pels tècnics competents del Servei Urbanisme, Medi Ambient i Via Pública s'han informat favorablement les sol·licituds, per reunir els requisits establerts a l'article 4-bis esmentat.

El President de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda i Especial de Comptes proposa al Ple de la Corporació Municipal l'adopció dels acords següents:

Estimar les sol·licituds i concedir les bonificacions en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres que s'especifiquen:

Sol·licitant: BALTASAR VILA-MASANA PORTABELLA

Expedient: OBM/020301 – ICB/000116

Descripció obres: Reformes habitatge a la Cra. de Vic, 18-2na.-planta

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MOHAMED CHETOVAN GAILAN

Expedient: OBM/019801 – ICB/000117

Descripció obres: Legalitzar una coberta lleugera a patí interior al C/. Remei de Dalt, 25

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JORDI PLANELL AMBROS

Expedient: OBM/019101 – ICB/000103

Descripció obres: Reforma interior habitatge al C/. Urgell, 6-5è.
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JOAN SIGÜENZA SOLÀ, en representació de la Sra. M. CARME BERINGUES VILAR
Expedient: OBM/020601 – ICB/000121
Descripció obres: Rehabilitació de dues vivendes en un edifici entre mitgeres al C/. Nou-10-2a.
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: NICOLÁS GUTIÉRREZ PRADAS, en representació de SKELOS, CB
Expedient: OBM/020701 – ICB/000122
Descripció obres: Ampliació de finestra interior i exterior al C/- Nou, 8-10
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JORDI SANTASUSANA SEGARRA
Expedient: COM/035501 – ICB/000136
Descripció obres: Condicionaments interiors al C/. Sant Bartomeu, 22
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ANTONI GRANADOS PARES, en representació de la Sra. ROSA M. PUIGDELLIVOL SERVET
Expedient: COM/034901 – ICB/000130
Descripció obres: Condicionament interior de local sense ús específic al C/. Cap del rec, 2-baixos
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MANEL FERRER FRANQUESA, en representació de PATRIMONIAL HEFER, S.A.
Expedient: COM/035201 – ICB/000131
Descripció obres: Pintar façana al C/. Talamanca, 6
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JOSEP M. PUJOL GASULL, en representació de la COMUNITAT DE PROPIETARIS DEL CARRER AMIGANT NÚM. 2
Expedient: COM/035101 – ICB/000132
Descripció obres: Pintar façana al C/. Amigant núm. 2
Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: JOAQUIM COMELLAS SALGUERO
Expedient: COM/035001 – ICB/000134
Descripció obres: Rehabilitació façana al C/. Joc de la Pilota, 20

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ROSA M. MARTÍ SALA

Expedient: COM/034801 – ICB/000128

Descripció obres: Reforma cuina i finestra bany al C/. Sant Francesc, 1-1r.-1a.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MONTSERRAT RIBOT GRAU

Expedient: COM/033101 – ICB/000127

Descripció obres: Repassar 16 balcons al C/. Bastardes, 15-17

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: OSCAR PUJOL ARAIZ

Expedient: COM/034301 – ICB/000125

Descripció obres: Canviar vidres i reparar persianes a la Plaça d'en Creus, 1-2n.-1a.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MONTSERRAT PULIDO RECUENCO, en representació del Sr. SERGI BELMONTE GONZÁLEZ

Expedient: COM/033801 – ICB/000124

Descripció obres: Canviar paviment de local sense ús específic al C/. Sant Pere, 6.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: ANTÒNIA VICTORI FERRÉ

Expedient: COM/032201 – ICB/000120

Descripció obres: Repassar teulada, inclòs canvi de teules malmeses a la Plaça Cots, 11.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: RAMON BESORA VIVES

Expedient: COM/000202 – ICB/00005

Descripció obres: Canviar rajoles pis i reformar bany i cuina a la Plaça Major, 17-3r.-1a.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: EL HOUSSINE BOURAMI

Expedient: COM/000602 – ICB/00003

Descripció obres: Canviar porta al C/. Santa Llúcia.

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.

Sol·licitant: MIQUEL OLTRA CLIMENT

Expedient: COM/000902 – ICB/00004

Descripció obres: Pintar façana i reparar lloses balcó a la Plaça Carme, 18 – Passatge Amics, 2-4-6

Benefici fiscal concedit: 95 % de la quota, a l'empara de l'apartat 1 de l'article 4-bis, b) de l'ordenança fiscal reguladora de l'impost.”

Donat que no es produeix debat en aquest assumpte, l'alcalde sotmet el dictamen directament a votació i s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

5.1.2 INTRODUIR NOVES CLÀUSULES AL TEXT DEL CONVENI SIGNAT ENTRE L'AJUNTAMENT DE MANRESA I LA DIRECCIÓ GENERAL DEL CADASTRE.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“En data 18 de desembre de 1997 aquest Ajuntament va signar un conveni de col·laboració en matèria de gestió cadastral amb la Direcció General del Cadastre, en què, bàsicament, es deleguen a l'ajuntament les funcions de tramitació dels expedients de transmissions de domini (901) i s'encomana a l'ajuntament, en règim de prestació de serveis, la tramitació dels expedients d'alteracions d'ordre físic, i econòmic formalitzats en els models 902 i altres actuacions de col·laboració i informació per al manteniment de la base de dades del cadastre.

El desenvolupament de les previsions del conveni suposa la contínua cessió de dades de caràcter personal entre la Direcció General del Cadastre i l'Ajuntament. Per aquesta raó, la publicació de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal ha suposat la introducció en els nous convenis de col·laboració que es tramiten a la Direcció General del Cadastre d'una nova clàusula reguladora de la protecció de dades de les dades de caràcter personal en l'àmbit d'actuació del conveni.

D'altra banda, l'aprovació per Resolució de 22 de febrer de 2000 (BOE de 3 de març) de la Carta de serveis corresponent a la Direcció General del Cadastre ha motivat també la introducció d'una nova clàusula en els convenis de gestió cadastral de propera signatura, als efectes d'assumir els mateixos compromisos de qualitat que es contenen en la Carta de Serveis.

Finalment, i de conformitat amb la proposta formulada per la Inspecció General dels Serveis de la Direcció General del Cadastre, s'incorpora també als nous convenis un nou paràgraf en les clàusules relatives a la tramitació dels expedients d'alteracions cadastrals, en el qual es conté l'obligació de les entitats col·laboradores de remetre mensualment a la Gerència Territorial corresponent un llistat informatiu que contingui les dades estadístiques sobre la situació de la gestió cadastral duta a terme pe l'entitat col·laboradora, a l'efecte

que la Gerència pugui tenir coneixement d'aquells documents que en l'entitat local figuren com a documents entrats, pendents, resolts o reclassificats.

Per part de la Direcció General del Cadastre, i amb la finalitat de difondre les normes anteriorment citades, s'estima convenient introduir les clàusules i paràgrafs indicats en els convenis actualment en vigor, de manera que es posi de manifest l'abast de la llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, convidant també a les entitats locals col·laboradores a assumir els compromisos de qualitat continguts en la Carta de Serveis de la Direcció General del Cadastre. Aquestes modificacions dels textos ja subscrits s'hauran d'introduir mitjançant acord de la Comissió de Seguiment del conveni.

Examinada la proposta de noves clàusules, es considera convenient la seva introducció en el text del conveni ja signat entre aquest Ajuntament i la Direcció General del Cadastre, a través d'acord de la Comissió de Seguiment del conveni pres a l'efecte.

Per tot això, proposo que pel Ple de la Corporació es prenguin els acord següents:

PRIMER: Introduir al text del conveni ja signat entre aquest Ajuntament i la Direcció General del cadastre les noves clàusules i paràgraf que a continuació es detallen:

CLÁUSULA 2: TRAMITACION DE LOS EXPEDIENTES DE TRANSMISIONES DE DOMINIO (901)

j) Remisión a la Gerencia Territorial de un estado informativo en el que se contengan los datos estadísticos relativos al número de expedientes tramitados por el Ayuntamiento en virtud de este convenio, con indicación expresa de aquellos que figuren como documentos entrados, pendientes y resueltos. Asimismo, deberá hacerse mención a aquellos que hayan sido reclasificados.

La citada información tendrá carácter mensual y será remitida a la Gerencia Territorial en los diez primeros días de cada mes conforme al modelo oficial

CLÁUSULA 2: TRAMITACIÓ DELS EXPEDIENTS DE TRANSMISSIONS DE DOMINI (901)

j) Remissió a la Gerència Territorial d'un estat informatiu en el qual hi constin les dades estadístiques al nombre d'expedients tramitats per l'Ajuntament en virtut d'aquest conveni, amb indicació expressa d'aquelles que figurin com a documents entrats, pendents i resolts. Així mateix, s'haurà de fer menció a aquells que hagin estat reclassificats.

L'esmentada informació tindrà caràcter mensual i serà tramesa a la Gerència Territorial en els primers deu dies de cada mes conforme al model oficial.

CLÁUSULA 3: TRAMITACIONES DE LOS EXPEDIENTES DE ALTERACIONES DE ORDEN FÍSICO Y ECONÓMICO.(902)

CLÁUSULA 3: TRAMITACIONS DELS EXPEDIENTS D'ALTERACIÓ D'ORDRE FÍSIC I ECONÒMIC.(902)

h) Remisión a la Gerencia Territorial de un estado informativo en el que se contengan los datos estadísticos relativos al número de expedientes tramitados por el Ayuntamiento en virtud de este convenio, con indicación expresa de aquellos que figuren como documentos entrados, pendientes y resueltos. Asimismo, deberá hacerse mención a aquellos que hayan sido reclasificados.

La citada información tendrá carácter mensual y será remitida a la Gerencia Territorial en los diez primeros días de cada mes conforme al modelo oficial.

CLÁUSULA 11: CARTA DE SERVICIOS DEL CATASTRO

El Ayuntamiento adoptará las medidas que considere necesarias en orden a la correcta realización de las funciones de gestión catastral, cuyo contenido y régimen jurídico figuran especificados en el presente convenio, de acuerdo con los compromisos de calidad contenidos en la Carta de Servicios del Catastro, aprobada por Resolución del Subsecretario de Economía y hacienda de fecha 22 de febrero de 2000 (BOE núm. 54, de 3 de marzo).

Asimismo, el Ayuntamiento adecuará sus actuaciones en aplicación de lo previsto en el convenio a las distintas Cartas de servicios del Catastro que pudieran ser aprobadas por el Ministerio de Economía y hacienda durante la vigencia del mismo.

h) Remissió a la Gerència Territorial d'un estat informatiu en el qual hi constin les dades estadístiques al nombre d'expedients tramitats per l'Ajuntament en virtut d'aquest conveni, amb indicació expressa d'aquelles que figurin com a documents entrats, pendents i resolts. Així mateix, s'haurà de fer menció a aquells que hagin estat reclasificats.

L'esmentada informació tindrà caràcter mensual i serà tramesa a la Gerència Territorial en els primers deu dies de cada mes conforme al model oficial.

CLÁUSULA 11: CARTA DE SERVEIS DEL CADASTRE

L'Ajuntament adoptarà les mesures que consideri necessàries per a la correcta realització de les funcions de gestió cadastral, el contingut i règim jurídic del qual figuren especificats en aquest conveni, d'acord amb els compromisos de qualitat continguts en la Carta de serveis del Cadastre, aprovada per Resolució del Subsecretari del Ministeri d'Economia i Hisenda de data 22 de febrer de 2000 (BOE núm. 54, de 3 març).

Així mateix, l'ajuntament adequarà les seves actuacions en aplicació del que es preveu en el conveni a les diferents Cartes de serveis del Cadastre que poguessin ser aprovades pel Ministeri d'Economia i Hisenda durant la vigència del mateix.

CLÁUSULA 12: PROTECCIÓN DE DATOS DE CARÁCTER PERSONAL

El Ayuntamiento, en el ejercicio de las funciones previstas en el presente convenio, adecuará sus actuaciones a la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal y demás normas de aplicación.

El Ayuntamiento tendrá la consideración de "encargado del tratamiento" y el acceso a la información catastral de carácter personal necesaria para la prestación de los servicios objeto de este convenio no supondrá "comunicación de datos", a efectos de lo dispuesto en la citada Ley Orgánica 15/1999.

El tratamiento de la referida información será realizado únicamente por personal del Ayuntamiento debidamente autorizado por el mismo, sin perjuicio de la posibilidad de contratación de los trabajos objeto del convenio con empresas especializadas, en cuyo caso, el Ayuntamiento hará constar expresamente que la empresa contratista debe ajustarse al mismo régimen de garantías y exigencia de responsabilidad que la propia entidad colaboradora encargada del tratamiento de los datos.

En todo caso, el Ayuntamiento asume las siguientes obligaciones:

- a) En el tratamiento de los datos, el Ayuntamiento actuará conforme a las instrucciones de la Gerencia

CLÀUSULA 12: PROTECCIÓ DE DADES DE CARÀCTER PERSONAL

L'Ajuntament, en l'exercici de les funcions previstes en el present conveni, adequarà les seves actuacions a la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i altres normes d'aplicació.

L'Ajuntament tindrà la consideració d' "encarregat del tractament" i l'accés a la informació cadastral de caràcter personal necessària per a la prestació dels serveis objecte d'aquest conveni no suposarà "comunicació de dades", a efectes d'allò que es disposa en l'esmentada Llei Orgànica 15/1999.

El tractament de la referida informació serà realitzat únicament pel personal de l'Ajuntament degudament autoritzat per aquest, sense perjudici de la possibilitat de contractació dels treballs objecte del conveni amb empreses especialitzades que, en aquest cas, l'Ajuntament farà constar expressament que l'empresa contractada s'ha d'ajustar al mateix règim de garanties i exigència de responsabilitat que la pròpia entitat col·laboradora encarregada del tractament de dades.

En tot cas, l'Ajuntament assumeix les següents obligacions:

- a) En el tractament de les dades, l'Ajuntament actuarà conforme a les instruccions de la Gerència Territorial,

Territorial, responsable del fichero.

- b) El Ayuntamiento adoptará todas aquellas medidas de índole técnica y organizativas que resulten necesarias para garantizar la seguridad de los datos de carácter personal, así como para evitar su alteración, pérdida, tratamiento o acceso no autorizado.
- c) El Ayuntamiento no aplicará ni utilizará los datos de carácter personal con fines distintos a los que figuran en este convenio, ni los comunicará, ni siquiera para su conservación, a otras personas.
- d) El Ayuntamiento está obligado a guardar el secreto profesional respecto de los datos de carácter personal tratados, aun después de la extinción del presente convenio.
- e) La denuncia del convenio por alguna de las partes o el ejercicio por la Dirección General del Catastro de las facultades de revocación de la delegación contenidas en el presente convenio supondrá la devolución a la Gerencia Territorial de todos los documentos o soportes informáticos en que pudiera constar algún dato de carácter personal.
- f) En el caso de que el Ayuntamiento destine los datos a otra finalidad, los comunique o los utilice incumpliendo las estipulaciones de este

responsable del fitxer.

- b) L'Ajuntament adoptarà totes les mesures d'índole tècnica i organitzativa que resultin necessàries per a garantir la seguretat de les dades de caràcter personal, així com per evitar la seva alteració, pèrdua, tractament o accés no autoritzat
- c) L'Ajuntament no aplicarà ni utilitzarà les dades de caràcter personal amb finalitats distintes a les que figuren en aquest conveni, ni les comunicarà, ni tan sols per a la seva conservació, a altres persones.
- d) L'Ajuntament està obligat a guardar el secret professional respecte a les dades de caràcter personal tractades, fins i tot després de l'extinció del present conveni.
- e) La denúncia del conveni per alguna de les parts o l'exercici per la Direcció General del Cadastre de les facultats de revocació de la delegació contingudes en el present conveni suposarà la devolució a la Gerència Territorial de tots els documents o suports informàtics en els quals hi pogués constar alguna dada de caràcter personal.
- f) En el cas de que l'Ajuntament destini les dades a una altra finalitat, les comuniqui o les utilitzi incomplint les estipulacions d'aquest conveni, serà

convenio, será considerado también responsable del tratamiento, respondiendo de las infracciones en que hubiera incurrido personalmente.

també responsable del tractament, responent de les infraccions en les quals hagués incorregut personalment.

SEGON: Facultar al Sr. Alcalde-President, si escau, per a la signatura de l'acord de modificació del Conveni.

TERCER: Facultar als membres de la Comissió Paritària per a la subscripció de l'acta d'acord de la Comissió de Seguiment en el qual s'incorporen noves clàusules al conveni subscrit entre la Direcció General del Cadastre i l'Ajuntament de Manresa.”

El senyor Canongia i Gerona pren la paraula i recorda als membres presents que l'any 1997 l'Ajuntament de Manresa va firmar un conveni amb la Direcció General del Cadastre, per continuar fent, des de l'Ajuntament de Manresa, la posada al dia del Cadastre i seguir mantenint aquesta Administració el seu propi banc de dades, és a dir, que l'Ajuntament de Manresa sigui l'actor sobre els ciutadans pel que fa al tema cadastral.

Això implica una col·laboració molt intensa amb el Centre de Gestió Cadastral, que ha cregut convenient elaborar una carta de serveis al client o de serveis al ciutadà. L'Ajuntament de Manresa no té cap inconvenient en adherir-se a la carta, ans al contrari.

Un altre aspecte important és la manera en què aquest procés s'adequa a la nova Llei de protecció de dades informàtiques, ja que es tracta del traspàs de dades personals, de tipus confidencials, entre Administracions.

Es posa, doncs, al dia aquest conveni, i, per altra banda, l'Ajuntament de Manresa està molt satisfet que se li continuï mantenint la possibilitat de gestionar el cadastre, cosa que molt poques ciutats poden dir. Això diu molt dels serveis tècnics de l'Ajuntament de Manresa.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

5.1.3 RECTIFICAR L'ERROR MATERIAL CONTINGUT A L'ACORD DEL PLE DE LA CORPORACIÓ DE 15 D'OCTUBRE DE 2001, DE MODIFICACIÓ DE DIVERSES ORDENANCES FISCALS PER A L'EXERCICI DE 2002.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 11 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Pel Ple de la Corporació de data 15 d'octubre de 2001 es van aprovar provisionalment les modificacions de les ordenances fiscals municipals que hauran de regir a partir de l'1 de gener de 2002. En no haver-se presentat reclamacions, l'expedient va quedar definitivament aprovat i es va procedir a la

seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província del dia 21 de desembre de 2001.

Vist l'informe emès pel Cap de la Unitat de Liquidacions i Inspecció Tributària.

Atès que en les modificacions esmentades s'ha detectat un error material, consistent en no indicar la tarifa corresponent a l'epígraf 2.3 de l'article 6 de l'ordenança fiscal reguladora de l'expedició de documents administratius, i en indicar, en la línia immediatament inferior, una tarifa per a l'enunciat de l'epígraf 2.4, respecte al qual ja s'han indicat correctament les tarifes en els subepígrafs corresponents, tal com s'indica:

2.3	Informes sobre dades dels padrons o matrícules fiscals o d'ingressos de quotes, per exercici i objecte tributari No serà d'aplicació en el supòsit d'expedició de certificats que supleixin rebuts a lliurar per les entitats bancàries en els casos de pagament per domiciliació bancària	
2.4	Informes i consultes de l'article 107 de la Llei General Tributària:	3,60
2.4.a	Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana:	
2.4.a.1	Finques i locals que no requereixen de prèvia alta o alteració del valor cadastral:	6,00
2.4.a.2	Finques i locals que requereixen de previ informe i valoració cadastral:	12,00
2.4.b	Altres consultes	12,00

Atès que la tarifa indicada a l'enunciat de l'epígraf 2.4 és la que corresponia indicar a l'epígraf 2.3, i correspon a la tarifa de l'epígraf 2.3 de l'exercici 2001 (580 PTA), incrementada en el mateix percentatge que la resta de la taxa, el 3,7%, és a dir 3,60 € (599 PTA).

Atès, doncs, que la modificació correcta havia de ser la següent:

2.3	Informes sobre dades dels padrons o matrícules fiscals o d'ingressos de quotes, per exercici i objecte tributari No serà d'aplicació en el supòsit d'expedició de certificats que supleixin rebuts a lliurar per les entitats bancàries en els casos de pagament per domiciliació bancària	3,60
2.4	Informes i consultes de l'article 107 de la Llei General Tributària:	
2.4.a	Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana:	
2.4.a.1	Finques i locals que no requereixen de prèvia alta o alteració del valor cadastral:	6,00
2.4.a.2	Finques i locals que requereixen de previ informe i valoració cadastral:	12,00
2.4.b	Altres consultes	12,00

Atès que l'article 156 de la Llei 260/1963, general tributària, i, en el mateix sentit, l'article 108 de la Llei 30/1992, reguladora del procediment administratiu comú, disposa que les administracions públiques rectificaran en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials o de fet i els

aritmètics, sempre que no hagin transcorregut cinc anys des que es dictà l'acte objecte de rectificació.

Per les raons exposades el President de la Comissió Informativa i de Control d'Hisenda i Especial de Comptes proposa al Ple de la Corporació Municipal l'adopció dels següents acords:

PRIMER: Rectificar l'error material contingut a l'acord del ple de la corporació del dia 15 d'octubre de 2001, de modificació de diverses ordenances fiscals del municipi, en el sentit que a la pàgina 6, on diu:

2.3	Informes sobre dades dels padrons o matrícules fiscals o d'ingressos de quotes, per exercici i objecte tributari No serà d'aplicació en el supòsit d'expedició de certificats que supleixin rebuts a lliurar per les entitats bancàries en els casos de pagament per domiciliació bancària	
2.4	Informes i consultes de l'article 107 de la Llei General Tributària:	3,60
2.4.a	Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana:	
2.4.a.1	Finques i locals que no requereixen de prèvia alta o alteració del valor cadastral:	6,00
2.4.a.2	Finques i locals que requereixen de previ informe i valoració cadastral:	12,00
2.4.b	Altres consultes	12,00

ha de dir:

2.3	Informes sobre dades dels padrons o matrícules fiscals o d'ingressos de quotes, per exercici i objecte tributari No serà d'aplicació en el supòsit d'expedició de certificats que supleixin rebuts a lliurar per les entitats bancàries en els casos de pagament per domiciliació bancària	3,60
2.4	Informes i consultes de l'article 107 de la Llei General Tributària:	
2.4.a	Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana:	
2.4.a.1	Finques i locals que no requereixen de prèvia alta o alteració del valor cadastral:	6,00
2.4.a.2	Finques i locals que requereixen de previ informe i valoració cadastral:	12,00
2.4.b	Altres consultes	12,00

SEGON: Exposar al públic els acords precedents, juntament amb la nova redacció dels articles, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament, durant trenta dies comptats a partir del següent al de la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província, el qual també es publicarà en un diari dels de més difusió de la província. En aquest termini els interessats podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que creguin oportunes. Transcorregut aquest període sense que s'hi hagi formulat cap reclamació o al·legació, els acords adoptats restaran aprovats definitivament.

TERCER: En cas de no haver-se produït reclamacions, publicar al Butlletí Oficial de la Província els acords elevats a definitius i el text íntegre dels articles

modificats i de les ordenances aprovades, que entraran en vigor el dia primer de gener de 2002 i regiran mentre no s'acordi la seva modificació o derogació.”

El senyor Canongia i Gerona diu que aquesta és una d'aquelles males passades de l'euro. Com saben els membres corporatius, aquest any, les Ordenances fiscals s'han hagut de fer en euros per primera vegada. Això ha implicat canviar íntegrament la base de dades.

Es va produir l'error material, consistent en el fet que l'import d'una taxa no apareixia al costat d'aquesta taxa, sinó a la ratlla de sota. Ningú va ser conscient de l'existència d'aquest error, fins que, va ser detectat un cop publicat en el Butlletí Oficial de la Província, quan es va repassar íntegrament el text publicat per comprovar que era el mateix que s'havia aprovat.

Molt probablement, això no s'hauria de sotmetre a la consideració del Ple, però, com a l'equip de govern li agrada tenir les coses ben fetes per tenir seguretat jurídica, ha cregut convenient tornar a adoptar aquest acord i publicar-lo. Es tracta, doncs, d'un error material francament comprensible.

El senyor de Puig i Viladrich diu que el GMCiU votarà negativament, no perquè no entengui les explicacions del senyor Canongia, sinó per coherència amb el seu sentit de vot en l'aprovació de les Ordenances Fiscals al mes d'octubre.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 vots negatius (8 GMCiU i 2 GMPP).

L'alcalde disposa la lectura, debat i votació conjunts dels assumptes inclosos entre els punts 5.1.4 i 5.1.24 de l'ordre del dia.

5.1.4 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER DIVERSOS VEÏ NS-PROPIETARIS DE L'EDIFICI SITUAT AL CARRER SARRET I ARBÓS NÚM. 32 I 34, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.298, ha estat formulat recurs de reposició per part de diferents veï ns del carrer Sarret i Arbós nús. 32 i 34, constant com a primer signant el senyor Francesc Rafols i Soler, amb la

indicació de practicar la notificació a la senyora Inma Maria Camps com a Presidenta de la Comunitat, fonamentat en les consideracions següents:

- a) L'obra d'urbanització del seu edifici ja fou executada per la promotora, repercutint-se el cost en el preu de venda de l'immoble.
- b) Tant sols s'afecta a la finca per l'acabament de l'obra en el punt de trobada amb el carrer Doctor Esteve, però no correspon pagar contribucions especials en tant que no s'urbanitza aquest carrer Doctor Esteve, sinó que és la forma de donar acabat al carrer Carrasco i Formiguera.
- c) Pels anteriors motius, els veïns no obtenen cap benefici en l'execució de les obres, no resultant per tant possible l'aplicació de contribucions especials en aplicació de l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.
- d) Situació similar de l'edifici de la Policia Nacional que no es troba inclòs en el padró de contribuents.

Atès que la singular situació d'aquest edifici ja fou considerada en l'expedient d'imposició de contribucions especials quan en l'informe relatiu a la determinació del cost de l'obra, del mòdul de repartiment i de la zona especialment s'indicava:

3.8. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

(annex 1, gràfic a)

Atès que, segons pot constatar-se en els documents gràfics del projecte d'urbanització, s'exclou de l'execució de les obres tota l'obra anteriorment executada amb motiu de la construcció de l'edifici.

Atès, no obstant, que l'obra d'urbanització representa un benefici i un augment de valor per l'edifici, doncs connecta l'obra d'urbanització executada en el seu front amb la urbanització general i ordinària de la ciutat, normalitzant-se la seva situació dins de la xarxa urbana, a més d'urbanitzar-se un tram de la façana que no disposava d'aquesta urbanització, per més que correspongui amb l'acabament del carrer Carrasco i Formiguera.

(annex 1, gràfic b)

Atès que, com indiquen els recurrents, l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, por las entidades respectivas.

(annex 1, gràfic c)

Atès que la situació de la comissaria de la policia nacional es substancialment diferent, doncs tant sols es veu afectada per l'obra d'urbanització en menys d'un metre de la seva façana, no representant l'obra cap benefici per a aquesta.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestimentament del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de diferents veïns—propietaris de l'edifici situat al carrer Sarret i Arbós núms. 32 i 34 contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", considerant que la realització de les esmentades obres genera un benefici especial a l'edifici del qual són propietaris, en la proporció i segons el repartiment que ha estat aprovat, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.5 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONI-MARIA BOTIFOLL CASTEJÓN, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.594, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Antoni-Maria Botifoll Castejon, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici.
Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprès entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) Calia practicar la notificació a la seva esposa, senyora Maravillas Gallifa Irujo, doncs es copropietària de la finca afectada.
- D) Referents al cost de les obres
Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera", l'expedient de contribucions especials fa referència al "projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera".
 - b) No consten les notes marginals de les finques al Registre de la Propietat, qüestió preceptiva segons indica el recurrent.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades pels recurrents necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- I. Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén els recurrents, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense

que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemesí en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemesí de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecorribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3,

pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD L 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reuneixen aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 2, gràfic a)

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització completa un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o

entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del *"importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios"*, comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV.Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 2, gràfic b)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Respecte a la manca de notificació a la senyora Maravillas Gallifa Irujo, esposa del recurrent, cal indicar, en primer lloc, que la en la notificació practicada hi constava una referència a l'esposa, amb l'afegit "i ESP.", així com també els criteris del Tribunals de no exigir la notificació separada quan existeix convivència entre els interessats com ho indica la sentència següent:

Referencia EL DERECHO 1996/7687

TS 3ª sec. 2^a , S 08-11-1996, rec. 1434/1992.

Pte: Rouanet Moscardó, Jaime

Primero.- En 10 de febrero de 1984 se notificó liquidación dirigida a "Dª María Teresa y otro" por Impuesto sobre Incremento de Valor de los Terrenos que en ningún momento fue debidamente impugnada. Dicha liquidación era consecuencia de la adquisición efectuada por dicha Sra. y su esposo para la sociedad de gananciales a "M., S.A.", también debidamente notificada de la misma. El art. 91.c) del Real Decreto de 30 de diciembre de 1976, sin perjuicio de reputar contribuyente al transmitente, considera sustituto del mismo al adquirente o adquirentes a título oneroso, precisando en el art. 34 de la Ley General Tributaria que la concurrencia de dos o más sujetos

en la titularidad del hecho imponible determinará su carácter solidario ante la Hacienda Pública, y reiterando la Jurisprudencia que es suficiente la notificación a uno de dichos obligados solidarios para que sea eficaz (Sentencia del Tribunal Supremo de 16 de noviembre de 1988, aparte de otras resoluciones de esta misma Sala), excepto en el caso de que la pluralidad de sujetos hubiese dado lugar a distintas liquidaciones con distintas e independientes cuotas tributarias".

En efecto, el artículo 34 de la Ley General Tributaria ("la concurrencia de dos o más titulares en el hecho imponible determinará que queden solidariamente obligados frente a la Hacienda Pública, salvo que la ley propia de cada tributo dispusiese lo contrario") establece, de entrada, una excepción a la presunción de mancomunidad simple del Código Civil, imponiendo explícitamente la solidaridad como regla general, sin perjuicio de que la ley de cada tributo pueda establecer un régimen diferente. Sin embargo, precisando la redacción del precepto, no se edifica, en el mismo, la solidaridad como régimen común ante la concurrencia de una pluralidad de deudores tributarios, sino que sólo se establece la misma cuando tales deudores o sujetos pasivos sean cotitulares del hecho imponible, esto es, correalizadores del mismo -hallándose respecto al presupuesto objetivo del tributo en la relación tipificada por la ley para configurar su elemento subjetivo-. Se trata, en definitiva, más bien, de una solidaridad entre obligados tributarios, en este caso, sustitutos del Impuesto.

Pues bien, si, cuando se trata de adquirentes de partes alícuotas fijas e individualizadas, determinantes de distintas y concretas cuotas tributarias, correspondientes a diferentes titulares señalados con sus respectivos nombres y domicilios, procede el giro de liquidaciones independientes a cada uno de los interesados -con la consecuente obligación de notificar las exacciones y, en su caso, las providencias de apremio a todos ellos-, sin embargo, cuando se está ante la presencia, como aquí acontece, de una especie de comunidad de bienes constitutiva de una unidad económica, en la que la concurrencia de los dos titulares en el hecho imponible se funda en las mismas condiciones de todos ellos (pues ésta es la consecuencia que se infiere del hecho de que la ahora recurrente y su esposo adquiriesen la parcela de autos, de consumo , "para su sociedad conyugal" -que por los antecedentes de que se dispone, era, y es, una sociedad de gananciales-), basta con que la Administración exaccionante se dirija, exclusivamente, contra uno de los obligados tributarios (sin perjuicio de las posteriores relaciones jurídicas entre ellos).

Y, como esto último es lo que ha ocurrido en el presente supuesto (aunque, más bien, el Ayuntamiento, al notificar la liquidación a Dª María Teresa y otro y la providencia de apremio a la primera de dichos sujetos pasivos sustitutos, se está entendiendo -dados los términos de la escritura de compraventa-, en realidad, con la

"sociedad conyugal" conformada, económicamente, por los dos cónyuges afectados), no cabe argüir, ahora, la falta previa de notificación de la liquidación a todos los interesados ni la posterior indefensión de uno de ellos (el esposo) ante la aparente orden de iniciar la vía de apremio sólo contra el otro (la esposa), pues es suficiente, dada la solidaridad existente, al efecto, entre los mismos, que las actuaciones se hayan entendido formal y exclusivamente con la obligada tributaria sustituta ahora apelante.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32.1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:

a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significant que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5 (annex 2, gràfic c)

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de

agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 2, gràfic d)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia. Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 2, gràfic e)

B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a

aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestímul del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antoni-Maria Botifoll Castejon contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.6 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA ISABEL GALÍ MILLARES, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.967, ha estat formulat recurs de reposició per part de la senyora Isabel Galí Millares, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la

urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.

- b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer , com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemesis en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemesis de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los

recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones

necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD L 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduceix seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:

- a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

- 5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra del coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
- 6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per

la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarías dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a

ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions

especials, al marge de les càregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestimentament del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Isabel Galí Millares contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.7 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR JOSEP CAMPS I SANTASUSAGNA, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.963, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Josep Camps i Santasusagna, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.

- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta

exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemesí en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemesí de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecorribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio

constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització completa un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por

la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios

2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra del coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de

la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant

d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte

d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb “*una promotora particular C. Sánchez*” o al conveni “*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*”. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l’expedient de contribucions especials.

Vist l’informe emès per tècnics del Departament d’Urbanisme i d’Hisenda que s’adjunta al present Dictamen, proposant el desestimentament del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d’Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d’Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Josep Camps i Santasusagna contra l’acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l’expedient d’aplicació de contribucions especials per a l’execució de l’obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s’han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.8 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR PERE CAMPS I ESTEFANELL, CONTRA L’ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L’EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L’EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d’Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l’expedient d’aplicació de contribucions especials per a l’execució de l’obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l’anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d’entrada núm. 36.960, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Pere Camps i Estefanell, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d’urbanització.
- a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d’aprovació realitzats en la tramitació del projecte d’urbanització.

- b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
- a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
- a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer , com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
- a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
- a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització. Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco

se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución*

material de las obras", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra del coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad

local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada

6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del *"importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios"*, comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituent fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significant que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns

plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa

sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb *“una promotora particular C. Sánchez”* o al conveni *“formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve”*. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Pere Camps i Estefanell contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.9 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA EVA MANUEL TORRENTS, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*.”

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.929, ha estat formulat recurs de

reposició per part de la senyora Eva Manuel i Torrents, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467
TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de
PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que *“los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras”*, precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de “sistema general” a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del *"importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios"*, comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials

d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Eva Manuel i Torrents contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.10 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA RAMONA TORRENTS CAMPRUBÍ, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions

especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.928, ha estat formulat recurs de reposició per part de la senyora Ramona Torrents Camprubí, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte

d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"

b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització. Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender

que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª, S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación

personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD L 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de “sistema general” a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l’obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d’una urbanització completa un acabat d’urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d’imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L’article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l’execució del projecte d’urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d’urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s’executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l’entendre d’aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d’urbanització i que no hagin estat objecte d’adquisició per part de l’Administració, disposant aquesta de la

totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals,

s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia. Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part

de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb *“una promotora particular C. Sánchez”* o al conveni *“formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve”*. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestimentament del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Ramona Torrents Camprubí contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.11 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR JAUME SEGURA I ESTANY, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*.”

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.922, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Jaume Segura i Estany, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprès entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries

- a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
- b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització. Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en

perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª, S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública

anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6^a , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reuneixen aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de “sistema general” a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l’obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d’una urbanització complerta un acabat d’urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d’imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L’article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l’execució del projecte d’urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d’urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s’executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l’entendre d’aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d’urbanització i que no hagin estat

objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:

a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significant que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei

39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.
Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc

de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb *“una promotora particular C. Sánchez”* o al conveni *“formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve”*. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestíment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Jaume Segura i Estany contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.12 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FRANCISCO SOLER MARINOSA, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.895, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Francisco Soler Mariñosa, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que

superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecorribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas

establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests

requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització completa un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de

contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarías dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:

a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a

aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb *“una promotora particular C. Sánchez”* o al conveni *“formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve”*. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestímat del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Francisco Soler Mariñosa contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.13 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓN INTERPOSAT PEL SENYOR LLUÍS OLLER OBIOLS, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17

**DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT
L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ
DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I
FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.**

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 5 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 37.279, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Lluís Oller Obiols, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional

- b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemesí en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de

Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª, S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los

razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet impossible: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduceix seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen

cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:

a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe–memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.

b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs

podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.

- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.

- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Lluís Oller Obiols contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que

preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.14 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA GRAELLS TRULLS, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUTIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*.”

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 37.493, ha estat formulat recurs de reposició per part de la senyora Maria Graells Trulls, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.

- c) Imprudència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer , com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª, S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación

del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que *"los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras"*, precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet impossible: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al

llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.

e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.

3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra del coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:

a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe–memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestimament del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Graells Trulls contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.15 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓN INTERPOSAT PEL SENYOR PERE ROSELL FORASTÉ, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓN DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 12 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 38.175, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Pere Rosell Foraste, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres

- a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer , com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de

743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467
TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització completa un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos

en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.

- d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
- e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.

3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

- 5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
- 6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots

aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

- A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.
Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat

“Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia”.

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb “*una promotora particular C. Sánchez*” o al conveni “*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*”. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Pere Rosell Foraste contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.16 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR JAUME RIBES FARRÉ, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 5 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 37.214, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Jaume Ribes Farré, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.

- b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer , com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los

recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3^a , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6^a , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones

necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD L 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduceix seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:

- a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
- b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
- c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
- d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
- e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.

3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

- 5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra del coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
- 6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per

la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a

ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe–memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions

especials, al marge de les càregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestimament del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Jaume Ribes Farré contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.17 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MONTSERRAT TORRENTÓ SANJUST, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 5 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 37.200, ha estat formulat recurs de reposició per part de la senyora Montserrat Torrentó Sanjust, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.

- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta

exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemesí en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemesí de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecorribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio

constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització completa un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por

la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios

2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques

resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.
Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un

benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins

del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Montserrat Torrentó Sanjust contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.18 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR JOAN ESPELT VIÑAS I LA SENYORA ROSA BALLARÀ FERRER, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 5 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 37.202, ha estat formulat recurs de reposició per part dels senyors Joan Espelt Viñas i Rosa Ballarà Ferrer, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.

- c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
- a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
- a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer , com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
- a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
- a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.
Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions

administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemesí en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemesí de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por

consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras*", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit

aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada

6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del *"importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios"*, comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia. Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una

finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb “*una promotora particular C. Sánchez*” o al conveni “*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*”. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l’expedient de contribucions especials.

Vist l’informe emès per tècnics del Departament d’Urbanisme i d’Hisenda que s’adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d’Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d’Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part dels senyors Joan Espelt Viñas i Rosa Ballarà Ferrer contra l’acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l’expedient d’aplicació de contribucions especials per a l’execució de l’obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s’han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.19 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR JUAN FEIXÓ BERTRAN, CONTRA L’ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L’EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L’EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d’Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l’expedient d’aplicació de contribucions especials per a l’execució de l’obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l’anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 3 de desembre de 2001 i registre d’entrada núm. 36.727, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Juan Feixó Bertran, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d’urbanització.
- a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d’aprovació realitzats en la tramitació del projecte d’urbanització.

- b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
- a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
- a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
- a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions vàries
- a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

- l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització. Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco

se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que "*los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución*

material de las obras", precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de "sistema general" a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra del coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad

local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada

6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del *"importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios"*, comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituent fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significant que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

- 3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:
 - A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5
Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns

plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa

sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb “*una promotora particular C. Sánchez*” o al conveni “*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*”. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Juan Feixó Bertran contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.20 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR PABLO SOLER FRAILE I LA SENYORA ROSA MA. TORRAS SANJAUME, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 4 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.964, ha estat formulat recurs de reposició per part dels senyors Pablo Soler Fraile i Rosa Ma. Torras Sanjaume,

fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"
 - b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2ª , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467
TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de
PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que *“los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras”*, precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de “sistema general” a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització complerta un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del *"importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios"*, comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituent fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significat que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia.

Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials

d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestíment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part dels senyors Pablo Soler Fraile i Rosa Ma. Torras Sanjaume contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.21 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR JOAN GARCÍA SUCARRATS, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 28 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 39.634, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Joan García Sucarrats, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa

referència al “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*”

b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado

de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecorribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que *“los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras”*, precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6^a , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD L 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de “sistema general” a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura

general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l'obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d'una urbanització completa un acabat d'urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d'imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L'article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l'execució del projecte d'urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d'urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s'executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l'entendre d'aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d'urbanització i que no hagin estat objecte d'adquisició per part de l'Administració, disposant aquesta de la totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les

obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el

manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significant que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia. Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que

aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importàcia.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constàcia del conveni al que al·ludeix el recurrent amb "*una promotora particular C. Sánchez*" o al conveni "*formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve*". Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestiment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Joan García Sucarrats contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*", de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.22 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FRANCESC RIU BERGA, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 14 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions

especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 3 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 36.706, ha estat formulat recurs de reposició per part del senyor Francesc Riu Berga, fonamentat en les consideracions següents, un cop ordenades i sistematitzades:

- A) Referents al projecte d'urbanització.
 - a) Manca de notificació als veïns afectats dels tràmits d'aprovació realitzats en la tramitació del projecte d'urbanització.
 - b) Manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest.
 - c) Fonament del projecte d'urbanització en un suposat conveni subscrit entre la promotora del senyor Sánchez i l'Ajuntament.
 - d) El projecte d'urbanització no respecte adequadament les dues fases d'execució, ni es justifiquen determinats aspectes tècnics del projecte, etc.
- B) Referent al fet imposable de les contribucions especials: existència de benefici
 - a) Incorrecta incorporació en les contribucions especials d'un tram del carrer Soler i March, entre la Policia, l'Institut i el CAP, considerant que la urbanització ja es troba executada i constitueix un sistema general al servei de tota la població.
 - b) Improcedència de la inclusió en les contribucions especials del tram del carrer Carrasco i Formiguera comprés entre el carrer València i el carrer Primer de Maig, el qual disposa de tots els requisits d'urbanització.
- C) Referents al cost de les obres
 - a) Manca d'expropiació de diferents terrenys afectats situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve.
 - b) Incorrecta i improcedent deducció de la quantitat de 44.093.541'-pts de la subvenció atorgada per la urbanització del carrer per part de la Generalitat de Catalunya a través del Pla Únic d'Obres i Serveis, per un import de 60 milions.
 - c) Improcedència d'inclusió en les obres del cost de diferents elements que no són pròpiament urbanització del carrer, com murs de contenció i altres.
- D) Referents padró de contribuents.
 - a) Manca d'inclusió de la finca corresponent a les instal·lacions de la Policia Nacional
 - b) La finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.
- E) Referents al mòdul de repartiment: incorrecció del mòdul basat en el sostre edificable o edificat de les finques, quan resultaria més just el de metres lineals de façana.
- F) Altres consideracions varies
 - a) Existència de diferents qualificacions del mateix projecte d'obres del que deriven les contribucions especials, doncs, en tant que el projecte

d'urbanització es designa com a "*projecte d'urbanització del carrer Carrasco i Formiguera*", l'expedient de contribucions especials fa referència al "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera*"

b) Necessitat de contemplar els convenis subscrits en aquella zona.

Atès que la resposta a les al·legacions i consideracions formulades per recurrent necessita igualment d'una sistematització i ordenació per evitar les referències circulars i les repeticions, tractant-se les qüestions pel mateix ordre que han quedat exposades en el paràgraf anterior:

l) Consideracions sobre les al·legacions referents al projecte d'urbanització.

Cal indicar, en primer lloc, que l'expedient de contribucions especials no constitueix el medi idoni per impugnar indirectament resolucions administratives anteriors que no han estat objecte d'impugnació, és a dir, que mitjançant el recurs contra les contribucions especials no resulta adient, com pretén el recurrent, impugnar el projecte d'urbanització, degudament tramitat i exposat al públic en la forma reglamentàriament prescrita, sense que es presentés cap tipus de reclamació. A aquest respecte resulta exemplificadora la Sentència del nostre Tribunal Suprem del dia 23 de gener de 1997, quan disposa:

Referencia EL DERECHO 1997/541

TS 3ª sec. 2^a , S 23-01-1997, rec. 7927/1991.

Pte: Enríquez Sancho, Ricardo

Primero.- Los presentes recursos contencioso administrativos acumulados se han interpuesto por D. José y Dª Angeles contra la resolución dictada por el Pleno del Ayuntamiento de Algemés en fecha 23 de febrero de 1989, desestimatoria del recurso de reposición formulado contra el expediente de contribuciones especiales incoado por la apertura de la calle A, primer plazo liquidatorio, por un importe de 743.795 pesetas, así como contra el Decreto de la Alcaldía de dicha Corporación de 29 de septiembre del mismo año, por el que se desestima el recurso de reposición planteado contra el segundo plazo liquidatorio de las citadas contribuciones especiales, por un importe de 587.324 pesetas.

Segundo.- Los dos recursos interpuestos por los actores persiguen formalmente la anulación de las resoluciones impugnadas, descritas anteriormente, pero, en realidad, someten a examen otras cuestiones causales de las mismas. Así, pretenden la revisión indirecta del expediente de apertura de la calle A, la del expediente de expropiación forzosa de los terrenos a los que afectaba la apertura de la nueva vía pública y, de una forma más directa, a la ejecución del Plan General de Ordenación Urbana de Algemés de 27 de octubre de 1987 en lo que respecta a la alineación de la calle A, que se alega deficiente y perjudicial para los demandantes, sin entrar a valorar más que superficialmente el expediente de contribuciones especiales consecuencia final de los antedichos expedientes. Los actores alegan al respecto que se ha modificado el alineamiento de la calle A. en relación a las previsiones del P.G.O.U. de 1987 en algo más de cinco metros, en perjuicio de los recurrentes, denunciando desviación de poder y solicitando la anulación de las resoluciones impugnadas por entender

que si la alineación se hubiera producido de conformidad a los cálculos que propugnan, su propiedad no se hubiera visto afectada por el trazado de la citada vía pública y, por consiguiente, no se habrían devengado las contribuciones especiales liquidadas por la Corporación demandada.

Tercero.- Sin embargo, los recurrentes soslayan en su demanda un hecho tan determinante como perjudicial para sus pretensiones, cual es la falta de impugnación por su parte de actos administrativos tales como el acuerdo de expropiación forzosa de parte de su propiedad, de la resolución de fijación de justiprecio del Jurado Provincial de Expropiación Forzosa de fecha 5 de febrero de 1987, así como tampoco se recurrió en su día el Proyecto de apertura de la calle A, aprobado definitivamente el 24 de mayo de 1984 que, al no ser recurridos en su tiempo, devinieron en firmes e irrecurribles, debiéndose tener por consentidos por los actores al no haberlos impugnados pudiendo hacerlo en el plazo legalmente establecido para ello. Con el presente recurso los demandantes vienen a reabrir indirectamente una vía impugnatoria de unos actos administrativos firmes, lo que conlleva la vulneración del principio de seguridad jurídica incompatible con el principio constitucional regulado en el artículo 9.3, pues un acto administrativo no constitutivo de nulidad de pleno derecho, como es el presente caso, o se recurre en su momento procesal o la acción para hacerlo caduca. En consecuencia, no procede entrar a considerar las cuestiones que los recurrentes alegan en relación a actos administrativos no susceptibles de revisión jurisdiccional por ser firmes y consentidos.

No obstant, i tant sols a nivell d'indicació, cal dir que la notificació d'un projecte d'urbanització d'iniciativa pública no resulta legalment exigible com així ho han declarat diferents sentències dels nostres Tribunals, entre les quals pot aportar-se la següent:

REFERENCIA EL DERECHO 1990/467

TS 3ª , S 23-01-1990.

Pte: Oro-Pulido y López, Mariano de

PRIMERO.-- La pretensión exclusiva y única de la demandante y ahora apelante es la nulidad de las actuaciones de tramitación y aprobación del proyecto de urbanización de la calle M, por el Ayuntamiento de Amurrio y del subsiguiente expediente de expropiación forzosa de la finca de la cual es copropietaria, junto con su marido, con restablecimiento de la situación jurídica individualizada al inicio de las obras de reposición; y ello en razón a la indefensión producida, al ser ignorada en el procedimiento administrativo. Para desestimar la pretensión de apelación es suficiente con señalar, abundando en los razonamientos de la sentencia recurrida, que de conformidad con lo dispuesto en el art. 141 Rgto. de planeamiento para la tramitación de los proyectos de urbanización, que es el caso, se aplicarán las reglas establecidas para los planes parciales, los cuales, en lo que ahora importa, deben ajustarse, a su vez, según el art. 138 del mismo reglamento, al procedimiento establecido en los arts. 127 a 130 y 132 a 134, en los que tan sólo se exige el trámite de exposición pública anunciada en los boletines oficiales y en un periódico de los de mayor circulación de la provincia, sin que sea preceptiva la notificación

personal de los interesados, trámite éste exigido únicamente para los supuestos que tengan por objeto urbanizaciones de iniciativa particular.

Pel que fa a la manca d'adequació del projecte d'urbanització al plantejament general vigent en el municipi, en tant que en aquell es modifiquen les alineacions fixades en aquest, cal indicar que l'article 68 .1 del Reglament de planejament urbanístic, aprovat per Real Decret 2159/1978, de 23 de juny, disposa que *“los proyectos de urbanización no podrán modificar las previsiones del Plan que desarrollen, sin perjuicio de que puedan efectuar las adaptaciones de detalle exigidas por las características del suelo y subsuelo en la ejecución material de las obras”*, precepte literalment transcrit a l'article 27 .2 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual fou aprovada la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística, trobant-se igualment recollit aquest criteri en les sentències del nostre Tribunal Suprem, podent-se aportar, entre altres, la següent:

Referencia EL DERECHO 2001/9523

TS 3ª sec. 6ª , S 03-04-2001, rec. 7955/1996.

Pte: González Navarro, Francisco

Por otra parte hay que recordar -como lo hace el Ayuntamiento- que, si bien los proyectos de urbanización no pueden modificar las previsiones del Plan que desarrollan, pueden en cambio, efectuar las adaptaciones necesarias exigidas por la ejecución material de las obras (art. 15, LS de 1976, reproduciendo luego en el art. 92, TRRD 1/1992)

Finalment, tant sols indicar que no existeix cap tipus de conveni subscrit per aquest Ajuntament que pugui posar en entredit o condicionar el projecte d'urbanització, ignorant a quin conveni es refereix el recurrent entre un tal senyor Sánchez i l'Ajuntament.

II. Consideracions sobre el fet imposable: existència de benefici

Com s'indica en el projecte, la finalitat bàsica de l'execució de les obres consisteix en relligar el carrer Carrasco i Formiguera amb la vialitat urbana en funcionament de la ciutat. Ens trobem davant d'un vial utilitzat i que, al llarg del temps, ha anat tenint algunes intervencions urbanitzadores, però en tot cas incompletes, parcials i poc cohesionades entre sí. L'execució de les obres d'urbanització unitàries, contemplant la totalitat de serveis necessaris, representen un evident benefici per a totes les finques amb front a aquest carrer, en els termes exigits per l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.

Cap dels trams de carrer suposadament urbanitzats ho és en la seva totalitat, ni amb tots els serveis en disposició d'incorporar-se a la xarxa urbana existent i en funcionament, doncs els trams que reunien aquests requisits han estat exclosos de l'execució de les obres, segons pot constatar-se en el corresponent plànol de projecte d'obres, una porció del qual es reproduïx seguidament.

(annex 3, gràfic a)

Finalment tant sols indicar que la qualificació de “sistema general” a un vial ha de ser atorgada pel planejament vigent en el municipi, com a estructura general i orgànica del territori, no tenint aquesta condició cap dels carrers objecte de l’obra urbanitzadora.

El fet de donar a totes les finques que no gaudeixen d’una urbanització completa un acabat d’urbanització, amb la totalitat de serveis dels quals encara no disposen, i garantir la seva connexió amb la xarxa urbana representa un evident benefici per a aquestes, susceptible d’imposició de contribucions especials

III. En relació al cost de les obres.

L’article 31, .1, .2 i .3, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

Artículo 31.

1. La base imponible de las contribuciones especiales esta constituida, como máximo, por el 90 % del coste que la entidad local soporte por la realización de las obras o por el establecimiento o ampliación de los servicios
2. El referido coste estará integrado por los siguientes conceptos:
 - a) El coste real de los trabajos parciales, de redacción de proyectos y de dirección de obras, planes y programas técnicos.
 - b) El importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios.
 - c) El valor de los terrenos que hubieren de ocupar permanentemente las obras o servicios, salvo que se trate de bienes de uso público, de terrenos cedidos gratuita y obligatoriamente a la entidad local, o el de inmuebles cedidos en los términos establecidos en el artículo 77 de la Ley de Patrimonio del Estado.
 - d) Las indemnizaciones procedentes por el derribo de construcciones, destrucción de plantaciones, obras o instalaciones, así como las que procedan a los arrendatarios de los bienes que hayan de ser derruidos u ocupados.
 - e) El interés del capital invertido en las obras o servicios cuando las entidades locales hubieren de apelar al crédito para financiar la porción no cubierta por contribuciones especiales o la cubierta por estas en caso de fraccionamiento general de las mismas.
3. El coste total presupuestado de las obras o servicios tendrá carácter de mera previsión.

(annex 3, gràfic b)

Per tant, i en quan formen part del cost de l’execució del projecte d’urbanització sotmès a contribucions especials, el projecte d’urbanització ha de contemplar aquestes expropiacions. I així ho fa en tots aquells terrenys sobre els quals s’executaran les obres, en contra del que manifesta el recurrent. A l’entendre d’aquesta Administració, no existeixen terrenys de titularitat privada afectats per les obres d’urbanització i que no hagin estat objecte d’adquisició per part de l’Administració, disposant aquesta de la

totalitat de terrenys necessaris, inclosos els terrenys situats darrera de l'ambulatori i del carrer Doctor Esteve. Tant sols s'ha deixat al marge de les obres a executar contemplades en el projecte una petita porció, per tal d'evitar l'afectació sobre aquesta finca.

Pel que fa a la utilització de la subvenció atorgada per la Generalitat a través del P.U.O.S.C, cal indicar al recurrent que l'article 31 .5 i .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

5. A los efectos de determinar la base imponible, se entenderá por coste soportado por la entidad la cuantía resultante de restar a la cifra el coste total el importe de las subvenciones o auxilios que la entidad local obtenga del Estado o de cualquier otra persona, o entidad pública o privada
6. Si la subvención o el auxilio citados se otorgasen por un sujeto pasivo de la contribución especial, su importe se destinará primeramente a compensar la cuota de la respectiva persona o entidad. Si el valor de la subvención o auxilio excediera de dicha cuota, el exceso reducirá, a prorrata, las cuotas de los demás sujetos pasivos.

Així doncs, i per imperatiu de l'article 31 .6 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, la subvenció atorgada per la Generalitat tenia que destinar-se en primer lloc a compensar la quota al seu càrec i tant sols l'excés o diferència a rebaixar la quota dels restants subjectes passius.

Segons ha quedat indicat, formen part del cost del projecte d'urbanització la totalitat del "*importe de las obras a realizar o de los trabajos de establecimiento o ampliación de los servicios*", comprenen els murs i tots aquelles elements necessaris pel sosteniment i funcionament de carrer objecte d'urbanització.

IV. Sobre el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent com un defecte del padró de contribuents la no inclusió de les instal·lacions ocupades per la Policia Nacional.

(annex 3, gràfic c)

Com es pot constatar en el corresponent plànol d'afectacions del projecte, així com en el croquis adjunt, la porció de façana de les instal·lacions de la Policia Nacional afectada per l'execució de les obres d'urbanització és absolutament mínima, no representant cap benefici per a aquestes instal·lacions que si gaudeixen actualment d'unes obres d'urbanització completes i acabades. En tant que les obres d'urbanització no representen cap benefici per a la finca, no es procedent la seva inclusió en el padró de contribuents.

Manifesta el recurrent, per altra banda, que la finca situada al carrer Carrasco i Formiguera, cantonada amb carrer València, ha estat considerada una única finca, quan constitueix dues finques registrals independents.

(annex 3, gràfic d)

L'Administració municipal ha fonamentat el càlcul de les contribucions en les dades que consten en el padró cadastral, corresponent a l'administrat el manteniment de les dades d'aquest. L'article 77 .2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa que

2. Los sujetos pasivos estarán obligados a presentar declaraciones de alta, baja o variación, por las alteraciones de orden físico, económico o jurídico concernientes a los bienes inmuebles que tengan trascendencia a efectos de este Impuesto. Dichas declaraciones se formalizarán en las condiciones, plazos y modelos que establezca el Ministerio de Economía y Hacienda.

La falta de presentación de las declaraciones a que se refiere el párrafo anterior, o el no efectuarlas dentro de los plazos aludidos en el mismo, constituirá infracción tributaria simple.

Per tant, la declaració de la segregació de la finca practicada a nivell registral corresponia efectuar-la a l'interessat, constituint fins i tot aquesta manca de declaració una infracció tributària.

Per tant, no pot acceptar-se que la conducta infractora de l'administrat comporti la inaplicació d'un padró de béns immobles, com és el cadastre, sense perjudici de que, practicada la pertinent declaració, es procedeixi a ajustar la participació de la finca en el pagament de les contribucions especials en la forma que correspongui.

V. Sobre el mòdul de repartiment

L'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, disposa:

1. La base imponible de las contribuciones especiales se repartirá entre los sujetos pasivos, teniendo en cuenta la clase y naturaleza de las obras y servicios, con sujeción a las siguientes reglas:
 - a) Con carácter general se aplicarán conjunta o separadamente, como módulos de reparto, los metros lineales de fachada de los inmuebles, su superficie, el volumen edificable de los mismos y el valor catastral a efectos del Impuesto sobre Bienes Inmuebles.

Aquesta Llei no aplica cap preferència pel mòdul de repartiment a escollir, sent aquest de la lliure elecció de l'Administració, no significant que aquesta elecció pugui ser arbitrària, sinó anar dirigida a l'obtenció d'una darrera finalitat de justícia tributària i equitat en el repartiment.

I no s'ha fet arbitràriament per part de l'Ajuntament de Manresa de forma arbitrària l'elecció del mòdul de repartiment del volum edificable. Ja en l'informe-memòria justificativa de la imposició de contribucions especials s'indicava:

- 3.3.- En funció de les diferents situacions i qualificacions urbanístiques de les finques afectes al pagament de les contribucions especials, per tal de garantir la justícia distributiva interna de l'expedient i en aplicació dels criteris ficats per l'article 32 .1, lletra a), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals,

s'ha considerat procedent l'aplicació com a mòdul de repartiment el sostre edificable de les finques.

I en l'apartat 3.8 s'afegia:

3.1. En el càlcul de les contribucions especials individualitzades per contribuents s'han considerat les situacions singulars següents:

A) Situació 1. Plans especials núms. 4 i 5

Les obres d'urbanització a executar representen un indubtable benefici per a determinades finques situades en l'àmbit d'uns plans especials (4 i 5) desenvolupats i gestionats mitjançant la definició d'una àrea de repartiment.

(annex 3, gràfic e)

Tots dos plans especials gaudeixen del corresponent projecte de reparcel·lació o de compensació definitivament aprovat, resultant d'aplicació els articles 174 .4 i 112 i següents tots ells del Reglament de Gestió Urbanística, aprovat per Real Decret 3288/1978, de 25 de agost, en aplicació dels quals l'aprovació dels projectes d'equidistribució comporta l'adjudicació de les finques resultants a favor dels propietaris. Per tant, els propietaris de les finques que resultin beneficiades per l'execució de les obres d'urbanització seran els subjectes passius de les contribucions especials, al marge de les càrregues que, conjuntament amb la resta de propietaris inclosos en l'àmbit de l'actuació urbanística, hagin sofert, en tant que la urbanització d'aquest vial genera benefici especial, no a la totalitat de polígon, sinó a les finques concretes i determinades que tenen el seu accés principal pel carrer objecte de l'obra urbanitzadora.

Resulta evident que l'obra d'urbanització de la totalitat del carrer pel qual tenen el seu accés principal les finques en qüestió representa un benefici per aquestes, donant-se per tant el fet imposable per a l'aplicació de contribucions especials.

Per a la quantificació de les quotes a satisfer per aquestes propietats s'han considerat els criteris següents:

(annex 3, gràfic f)

- a) L'execució d'una part de l'obra d'urbanització, en tant que compresa dins del polígon d'actuació, representa que el front principal dels edificis (carrer pel qual tenen el seu accés) es trobi parcialment urbanitzat.
- b) L'obra d'urbanització de la totalitat del carrer representa, de forma evident, un benefici per a aquestes propietats doncs podran tenir el seu accés per un carrer totalment urbanitzat i no parcialment urbanitzat com en l'actualitat.
- c) El benefici que per a aquestes finques representa la realització de l'obra d'urbanització del carrer no és el mateix que per a aquelles finques que prèviament no han realitzat cap urbanització i, per tant, no han tingut cap despesa prèvia. Donat que la diferència entre el benefici de les finques que no han realitzat prèviament cap obra d'urbanització i el benefici d'aquestes finques incloses en un polígon d'actuació en el marc de l'execució del qual prèviament han estat satisfetes una part

de les obres (franja del carrer qualificada com a vial peatonal) consisteix precisament en l'obra d'urbanització executada i que aquesta representa una tercera part del carrer, motiu pel que es troba procedent efectuar el càlcul de les contribucions especials d'aquestes parcel·les descomptant, com a obra prèviament executada, una tercera part de l'import que li correspondria.

(annex 3, gràfic g)

- B) Situació B. Obres executades segons el projecte d'urbanització i que es troben en perfecte estat

Una segona situació que es planteja en el repartiment de les contribucions especials derivades de l'execució de les obres d'urbanització d'aquest carrer consisteix en l'existència d'una finca que, en el moment de la seva edificació i per tal d'obtenir llicència, va realitzar obres d'urbanització ajustades al projecte d'urbanització aprovat per l'Ajuntament. El tram en que les obres d'urbanització es van executar íntegrament ha estat exclòs del plànol d'obres a realitzar, però no així una part del front de la finca el qual s'imputa a aquesta considerant que representa un benefici per a tota la finca en tant que serveis per millorar la connexió amb les obres d'urbanització anteriorment executades constituint per tant un benefici especial per a la finca indicada.

- C) Situació C. Obres d'urbanització executades que no abasten la totalitat del carrer

Una situació diferents, corresponent a un altre tram de finques afectades per l'aplicació de les obres d'urbanització i que, en el seu dia (any 1974) ja varen pagar contribucions especials amb motiu de l'execució d'un projecte d'urbanització, anomenat "Proyecto de obras de alcantarillado, pavimentación, iluminación y construcción de aceras de las calles Gerona, Ginjoler, Sarret i Arbós, 17 de Mayo y Valencia".

Per un correcte plantejament del tema, cal valorar un seguit de consideracions:

(annex 3, gràfic h)

- a) Que la urbanització de la totalitat del carrer, actualment tant sols parcialment urbanitzat, així com la del sector representa un benefici especials per a les finques afectades.
- b) Que la realització de la nova urbanització millora la urbanització actual de les finques, representant doncs també un benefici per aquestes.
- c) Que el benefici obtingut per aquestes finques, que ja disposaven d'una urbanització més o menys deficitària, no pot ser el mateix que per aquelles finques que s'urbanitzen de nou.

En funció d'aquestes hipòtesis i seguint els criteris assentats per la Jurisprudència del Tribunal Suprem, així com les previsions de l'anterior Llei d'Hisendes Locals (malgrat que tant sols sigui com a criteri), es considera adient aplicar les contribucions especials en un 50 % del cost de l'obra, donant el tractament d'obra de reurbanització o millora d'urbanització.

Per tant, el mòdul de repartiment elegit per l'Administració no és en absolut discrecional, arribant fins i tot a tenir en consideració les situacions singulars.

VI. Consideracions varies

Finalment cal fer referència a la diferent nomenclatura utilitzada pel projecte d'urbanització i per l'expedient de contribucions especials. Resulta clar, i així ho ha entès fins i tot el recurrent, que malgrat la diferència terminològica, el projecte d'urbanització fa referència a una obra concreta que és la mateixa sobre la qual s'apliquen les contribucions especials. La diferent nomenclatura utilitzada no és més que una qüestió terminològica i identificativa, sense major importància.

Pel que fa a les referències a convenis subscrits, no és té cap constància del conveni al que al·ludeix el recurrent amb *“una promotora particular C. Sánchez”* o al conveni *“formalitzat en son dia amb la propietat de la finca situada entre els carrers Carrasco i Formiguera cantonada amb Doctor Esteve”*. Pel contrari, si existien convenis signats amb finques situades dins del Pla Especial núm. 5, però aquests convenis feien referència al desenvolupament de polígon, sense cap referència a l'expedient de contribucions especials.

Vist l'informe emès per tècnics del Departament d'Urbanisme i d'Hisenda que s'adjunta al present Dictamen, proposant el desestíment del recurs de reposició interposat.

El Regidor Delegat d'Hisenda, pels fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar que, previ informe favorable de la Comissió d'Hisenda, pel Ple municipal sigui aprovat el següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Francesc Riu Berga contra l'acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001 pel qual fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada *“projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig”*, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que s'han exposat i en aplicació del que preveuen els articles 28 i següents de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals.”

5.1.23 DECLARAR INADMISSIBLE EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA NÚRIA PLANAS I ALCALDE, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada “*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*”.

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada núm. 39.435, ha estat formulat recurs de reposició per part de la senyora Núria Planas i Alcalde.

Vist que l'acord municipal plenari objecte del recurs de reposició fou notificat a la recurrent en data de 6 de novembre de 2001, amb l'expressa indicació de disposar del termini d'un mes per a la interposició del pertinent recurs de reposició, previ al contenciós administratiu.

Atès que l'article 14 .2, lletra C), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, coincidint amb l'article 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de las Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, subsidiàriament aplicable, disposa:

C) Plazo de interposición.

El recurso de reposición se interpondrá dentro del plazo de un mes contado desde el día siguiente al de la notificación expresa del acto cuya revisión se solicita o al de finalización del período de exposición pública de los correspondientes padrones o matriculas de contribuyentes u obligados al pago.

Atès doncs que el recurs de reposició ha estat interposat fora del termini legalment hàbil a l'efecte, resultant procedent per tant la seva inadmissibilitat com ha declarat el nostre Tribunal Suprem en nombroses i reiterades sentències entre les quals es poden esmentar les següents:

MARGINAL: RJ 1991\9193

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 4ª), de 30 noviembre 1991
Recurso núm. 15/1990.

RESOLUCION: Sentencia de 30 noviembre 1991.
Recurso núm. 15/1990.

PONENTE: Excmo. Sr. D. Julián García Estartús

SEGUNDO.- Que preceptuado por el art. 52 de la Ley Reguladora de esta Jurisdicción ([RCL 1956\1890](#) y NDL 18435) que, como requisito previo a la interposición del recurso contencioso-administrativo deberá formularse recurso de reposición y que éste se presentará ante el órgano que hubiera de resolverle en el plazo de un mes, a contar de la notificación o publicación del acto con los requisitos a que se refiere el art. 59, la más reciente jurisprudencia ha determinado de manera categórica la forma de cómputo, desvaneciendo anteriores dudas y fluctuaciones de criterio, y así la Sentencia del Tribunal Supremo de 19-1-1980 ([RJ 1980\237](#)), tiene declarado que "después de la vigencia del nuevo Título Preliminar del Código Civil, el plazo fijado por meses debe computarse de fecha a fecha, de no establecerse otra cosa, según la disposición contenida en el art. 52

de la Ley Jurisdiccional", haciendo con ello alusión al art. 5.º del Código Civil -en su redacción por Ley de 17-3-1973 ([RCL 1973\498](#) y NDL 18762) y Decreto de 31-5-1974 ([RCL 1974\1385](#) y NDL 18760)-, según el que "siempre que no se establezca otra cosa... si los plazos estuvieren fijados por meses o años, se computarán de fecha a fecha", modalidad que, al decir del preámbulo del texto normativo "es la menos propicia a equívocos y coincide, también, con la Ley de Procedimiento Administrativo ([RCL 1958\1258](#), 1469, 1504; [RCL 1959\585](#) y NDL 24708), de forma que, en este aspecto, se alcanza la conveniente unificación de criterios".

TERCERO.- Como señala el Ayuntamiento demandando en el Fundamento Jurídico II de la Contestación.... De los hechos relatados y de la documentación obrante en el expediente administrativo, resulta evidente en primer lugar la inadmisibilidad del recurso interpuesto. Aunque la actora lo oculta, con fecha 16-5-1988, a la recurrente le fue notificado el Acuerdo de la Corporación de fecha 4-5-1988 por el que se decretaba el desahucio por vía administrativa de la actora, señalándose en dicho acuerdo, como resulta preceptivo, los recursos que cabía interponer contra el mismo y los plazos para su presentación. Pues bien, con fecha 17-7-1988, la recurrente interpuso recurso de reposición previo a la vía jurisdiccional, que no fue admitido por haberse presentado fuera del plazo de treinta días que al respecto establece el art. 211 del RD 2568/1986 de 28 de noviembre ([RCL 1986\3812](#) y [RCL 1987\76](#)) por el que se aprueba el Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Corporaciones Locales. En consecuencia, el presente recurso no debe admitirse, por cuanto de lo contrario, con su admisión, se estaría reabriendo un plazo de antemano precluido, lo que, como expresamente recoge la S. 15-11-1983 ([RJ 1983\6011](#)), en ningún caso puede constituir un instrumento procesal válido, pues como también recoge la Sentencia de fecha 19-12-1977 ([RJ 1977\4829](#)), "transcurrido el plazo para la interposición del recurso de reposición, es obvio que el acuerdo en cuestión quedó consentido y firme"; y ello porque, como afirma la Sentencia de fecha 6-12-1986 ([RJ 1987\2899](#)), el plazo establecido para la formulación del recurso es de orden público, es decir, de Derecho necesario, y por tanto, sometido al régimen de la causa de inadmisibilidad del art. 82 c) de la Ley Jurisdiccional.

CUARTO.- Cuanto antecede no puede conducir a otra conclusión que a la inadmisión del recurso por el juego del artículo que se acaba de citar, en relación con el 40.a) de la misma Ley.

MARGINAL: RJ 1990\4224

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 5ª), de 11 mayo 1990

RESOLUCION: Sentencia de 11 mayo 1990.

PONENTE: Excmo. Sr. D. José María Reyes Monterreal

CUARTO.- El recurso de reposición constituye, en efecto, un presupuesto procesal especialmente cualificado -no un simple requisito formal, más o menos dispensable- porque es imprescindible para que se considere agotada la vía administrativa y, por tanto, franqueado el acceso a la contenciosa, ya lo decida o no de un modo expreso el Organismo ante el que se interpone, y cuya extemporaneidad -es necesario advertirlo- ni siquiera

es subsanable por el procedimiento establecido en el artículo 129 de la Ley Reguladora de esta Jurisdicción, de tal manera que, exigiéndose que su interposición se produzca en el plazo de un mes, computable de fecha a fecha a partir de la notificación del acuerdo que, a través del mismo, se combate y sin que en esta ocasión se discuta que esta exigencia temporal no se cumplió tal circunstancia, por sí sola, tenía que dar lugar a la inadmisibilidad declarada por la sentencia que se recurre y que por sus propios términos tiene que ser confirmada, porque nada importa cuál fuera el sentido atribuible a la actitud silente de la Administración demandada, ni, por supuesto, cuál habría de ser -ya en relación con el fondo del problema planteado- el pronunciamiento que había de adoptarse sobre si el acuerdo presuntamente confirmado en reposición por aquélla era o no conforme a derecho.

Vist l'informe emès pels serveis jurídics del Departament d'Hisenda, amb la conformitat del Cap de la Unitat de Liquidació i Inspecció Tributària i que s'adjunta a aquest Dictamen, proposant la declaració d'inadmissibilitat del recurs.

El Regidor Delegat d'Hisenda, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar al Ple municipal l'adopció dels següents

ACORDS

Declarar inadmissible el recurs de reposició interposat, en data de 27 de desembre de 2001, per la senyora Núria Planas i Alcalde contra acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001, aprovant definitivament l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*" i que li fou notificat el dia 6 de novembre de 2001, segons el que disposen l'article 14 .2, lletra C), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, coincidint amb l'article 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de las Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, subsidiàriament aplicable."

5.1.24 DECLARAR INADMISSIBLE EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA ROSA COSTA COSUS, CONTRA L'ACORD PLENARI DE 17 DE SETEMBRE DE 2001, QUE APROVAVA DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER CARRASCO I FORMIGUERA, ENTRE ELS CARRERS GINJOLER I PRIMER DE MAIG.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 17 de setembre de 2001, fou definitivament aprovat l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*".

Vist que contra l'anterior acord, mitjançant escrit presentat en data de 2 de gener de 2002 i registre d'entrada núm. 7, ha estat formulat recurs de reposició per part de la senyora Rosa Costa Cosus.

Vist que l'acord municipal plenari objecte del recurs de reposició fou notificat a la recurrent en data de 6 de novembre de 2001, amb l'expressa indicació de disposar del termini d'un mes per a la interposició del pertinent recurs de reposició, previ al contenciós administratiu.

Atès que l'article 14 .2, lletra C), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, coincident amb l'article 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de las Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, subsidiàriament aplicable, disposa:

C) Plazo de interposición.

El recurso de reposición se interpondrá dentro del plazo de un mes contado desde el día siguiente al de la notificación expresa del acto cuya revisión se solicita o al de finalización del período de exposición pública de los correspondientes padrones o matriculas de contribuyentes u obligados al pago.

Atès doncs que el recurs de reposició ha estat interposat fora del termini legalment hàbil a l'efecte, resultant procedent per tant la seva inadmissibilitat com ha declarat el nostre Tribunal Suprem en nombroses i reiterades sentències entre les quals es poden esmentar les següents:

MARGINAL: RJ 1991\9193

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 4ª), de 30 noviembre 1991

Recurso núm. 15/1990.

RESOLUCION: Sentencia de 30 noviembre 1991.

Recurso núm. 15/1990.

PONENTE: Excmo. Sr. D. Julián García Estartús

SEGUNDO.- Que preceptuado por el art. 52 de la Ley Reguladora de esta Jurisdicción ([RCL 1956\1890](#) y NDL 18435) que, como requisito previo a la interposición del recurso contencioso-administrativo deberá formularse recurso de reposición y que éste se presentará ante el órgano que hubiera de resolverle en el plazo de un mes, a contar de la notificación o publicación del acto con los requisitos a que se refiere el art. 59, la más reciente jurisprudencia ha determinado de manera categórica la forma de cómputo, desvaneciendo anteriores dudas y fluctuaciones de criterio, y así la Sentencia del Tribunal Supremo de 19-1-1980 ([RJ 1980\237](#)), tiene declarado que "después de la vigencia del nuevo Título Preliminar del Código Civil, el plazo fijado por meses debe computarse de fecha a fecha, de no establecerse otra cosa, según la disposición contenida en el art. 52 de la Ley Jurisdiccional", haciendo con ello alusión al art. 5.º del Código Civil -en su redacción por Ley de 17-3-1973 ([RCL 1973\498](#) y NDL 18762) y Decreto de 31-5-1974 ([RCL 1974\1385](#) y NDL 18760)-, según el que "siempre que no se establezca otra cosa... si los plazos estuvieren fijados por meses o años, se computarán de fecha a fecha", modalidad que, al decir del preámbulo del texto normativo "es la menos propicia a equívocos y coincide, también, con la Ley de Procedimiento Administrativo ([RCL](#)

1958\1258, 1469, 1504; RCL 1959\585 y NDL 24708), de forma que, en este aspecto, se alcanza la conveniente unificación de criterios".

TERCERO.- Como señala el Ayuntamiento demandando en el Fundamento Jurídico II de la Contestación.... De los hechos relatados y de la documentación obrante en el expediente administrativo, resulta evidente en primer lugar la inadmisibilidad del recurso interpuesto. Aunque la actora lo oculta, con fecha 16-5-1988, a la recurrente le fue notificado el Acuerdo de la Corporación de fecha 4-5-1988 por el que se decretaba el desahucio por vía administrativa de la actora, señalándose en dicho acuerdo, como resulta preceptivo, los recursos que cabía interponer contra el mismo y los plazos para su presentación. Pues bien, con fecha 17-7-1988, la recurrente interpuso recurso de reposición previo a la vía jurisdiccional, que no fue admitido por haberse presentado fuera del plazo de treinta días que al respecto establece el art. 211 del RD 2568/1986 de 28 de noviembre (RCL 1986\3812 y RCL 1987\76) por el que se aprueba el Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Corporaciones Locales. En consecuencia, el presente recurso no debe admitirse, por cuanto de lo contrario, con su admisión, se estaría reabriendo un plazo de antemano precluido, lo que, como expresamente recoge la S. 15-11-1983 (RJ 1983\6011), en ningún caso puede constituir un instrumento procesal válido, pues como también recoge la Sentencia de fecha 19-12-1977 (RJ 1977\4829), "transcurrido el plazo para la interposición del recurso de reposición, es obvio que el acuerdo en cuestión quedó consentido y firme"; y ello porque, como afirma la Sentencia de fecha 6-12-1986 (RJ 1987\2899), el plazo establecido para la formulación del recurso es de orden público, es decir, de Derecho necesario, y por tanto, sometido al régimen de la causa de inadmisibilidad del art. 82 c) de la Ley Jurisdiccional.

CUARTO.- Cuanto antecede no puede conducir a otra conclusión que a la inadmisión del recurso por el juego del artículo que se acaba de citar, en relación con el 40.a) de la misma Ley.

MARGINAL: RJ 1990\4224

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 5ª), de 11 mayo 1990

RESOLUCION: Sentencia de 11 mayo 1990.

PONENTE: Excmo. Sr. D. José María Reyes Monterreal

CUARTO.- El recurso de reposición constituye, en efecto, un presupuesto procesal especialmente cualificado -no un simple requisito formal, más o menos dispensable- porque es imprescindible para que se considere agotada la vía administrativa y, por tanto, franqueado el acceso a la contenciosa, ya lo decida o no de un modo expreso el Organismo ante el que se interpone, y cuya extemporaneidad -es necesario advertirlo- ni siquiera es subsanable por el procedimiento establecido en el artículo 129 de la Ley Reguladora de esta Jurisdicción, de tal manera que, exigiéndose que su interposición se produzca en el plazo de un mes, computable de fecha a fecha a partir de la notificación del acuerdo que, a través del mismo, se combate y sin que en esta ocasión se discuta que esta exigencia temporal no se cumplió tal circunstancia, por sí sola, tenía que dar lugar a la inadmisibilidad declarada por la sentencia que se recurre y que por sus

propios términos tiene que ser confirmada, porque nada importa cuál fuera el sentido atribuible a la actitud silente de la Administración demandada, ni, por supuesto, cuál habría de ser -ya en relación con el fondo del problema planteado- el pronunciamiento que había de adoptarse sobre si el acuerdo presuntamente confirmado en reposición por aquélla era o no conforme a derecho.

Vist l'informe emès pels serveis jurídics del Departament d'Hisenda, amb la conformitat del Cap de la Unitat de Liquidació i Inspecció Tributària i que s'adjunta a aquest Dictamen, proposant la declaració d'inadmissibilitat del recurs.

El Regidor Delegat d'Hisenda, de conformitat amb els fets i fonaments de dret que han quedat exposats, ha de proposar al Ple municipal l'adopció dels següents

ACORD

Declarar inadmissible el recurs de reposició interposat, en data de 2 de gener de 2002, per la senyora Rosa Costa Cosus contra acord municipal plenari del dia 17 de setembre de 2001, aprovant definitivament l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra anomenada "*projecte de remodelació del carrer Carrasco i Formiguera, entre Ginjoler i Primer de Maig*" i que li fou notificat el dia 6 de novembre de 2001, segons el que disposen l'article 14 .2, lletra C), de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals, coincident amb l'article 117 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de las Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, subsidiàriament aplicable."

El senyor Canongia i Gerona pren novament la paraula i diu que, com es pot observar, aquest tema ocupa un munt de punts de l'ordre del dia, a la qual cosa no hi estan acostumats els membres corporatius.

No es tracta de l'aprovació definitiva de les contribucions especials, sinó d'un recurs de reposició interposat a posteriori de la seva aprovació definitiva.

Per tant, aquests recursos s'han de contestar un per un, i no es poden agrupar en un sol dictamen per contestar-los.

N'ha triat un a l'atzar, ignora si els regidors hi estaran d'acord, però tots són exactament iguals, es tracta del mateix recurs i només varia el nom del propietari de la finca afectada.

Són temes, francament, molt tècnics, al darrera dels quals hi ha un treball tècnic fet des dels Serveis del Territori i Serveis Financers, per donar resposta a aquestes al.legacions.

Ignora si els membres corporatius volen que s'entri en el debat de les al.legacions i els seus aspectes formals tècnics que hi ha al darrera de cada una d'elles, però creu que no és moment ni el cas i, en qualsevol cas, seran els Tribunals qui decidiran.

Si els regidors tenen, però, algun element de confrontació, no té cap inconvenient en respondre les preguntes que formulin.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que, de la lectura d'aquests recursos de reposició, hi ha dos temes que no queden clars o no prou documentats.

Una referent a la justificació de l'espai de cessió de l'antic recorregut del Carrilet, respecte a la qual, els propietaris esmenten el fet que hi havia una titularitat de propietat i que en aquest moment l'Ajuntament de Manresa no ha expropiat aquest espai.

Explicat d'una altra manera, quan es va passar el Carrilet, es van haver de retrocedir tres metres, i els propietaris asseguren que en el Registre de la Propietat se segueix mantenint la titularitat de les finques a nom d'ells, en canvi l'Ajuntament de Manresa, en cap moment, ha plantejat el tema de l'expropiació sobre les finques.

Aquesta és una de les coses respecte a les quals, al seu parer, tal com va dir amb el document relatiu al carrer de Sant Joan Baptista de la Salle, s'ha fet una bona feina per part dels Serveis Jurídics de l'Ajuntament de Manresa.

La segona qüestió que vol plantejar és el fet que hi ha una sol·licitud de l'Associació de Veïns del Poble Nou, en la que dóna suport a tot aquest tema. Lògicament, no es presenta com a recurs de reposició, però ignora si s'ha donat resposta a la instància, que es va presentar el 13 de desembre, en la qual l'Associació de Veïns manifestava que donava suport a les al·legacions presentades pels veïns, que realment no serien al·legacions, sinó recursos de reposició.

També voldria dir a l'alcalde que, al marge de la resposta que doni l'equip de govern a les qüestions que acaba de plantejar, li agradaria que es votessin els dictàmens en dos blocs separats, el primer dels quals comprendria els dictàmens inclosos entre els punts 5.1.4 i 5.1.22, i el segon correspondria als dictàmens número 5.1.23 i 5.1.24.

El senyor Canongia i Gerona diu que entén que el senyor de Puig estigui en un procés de confusió, però el primer que ha de quedar clar és que els recurrents no han pogut justificar que són propietaris d'aquest solar. Els Tribunals seran qui decidiran si és així.

Això arrenca de quelcom molt antic, que és el dret de la reversió de les finques afectades per infraestructures públiques en el moment en què deixen de ser-ho.

Aquest és un vell contenciós que té l'Administració envers totes les infraestructures, però, fins el dia d'avui, aquest dret, en democràcia, no s'ha executat mai. Potser algun dia, al final d'un litigi, algú donarà la raó sobre aquest dret de reversió. Per on passava una via de tren, "según los viejos del lugar", els propietaris tenien el dret que se'ls retornés el terreny, un cop expropiat. Sembla ser que hi ha antecedents bastant clars i Sentències contràries a aquesta qüestió, però ningú ha pogut demostrar la propietat d'aquell sòl, fins el dia d'avui.

No creu, doncs, que aquesta sigui una arma de força legal, per això, no li preocupa personalment. Hi ha altres temes una mica més punyents, ja que les

al.legacions estan fetes per bons advocats, que estan al darrere d'aquesta operació, per intentar aconseguir estalviar-se alguns impostos. Algun d'aquests advocats és força conegut a l'Ajuntament de Manresa, perquè li ha costat bastants diners. No cal enganyar-se ja que tots els regidors saben a qui s'està referint. És el propietari d'una bona finca de la ciutat, per tant, ha costat a l'Ajuntament de Manresa força diners, ho diu en to distès i sense ànim d'ofendre ningú, ja que tothom té dret a presentar recursos, però la realitat és la que és i tots saben qui hi ha al darrere de cada propietat.

Ha de reconèixer al senyor de Puig que l'Ajuntament de Manresa no ha contestat a l'Associació de Veïns a través d'un acord plenari, perquè no és el recurs adequat per fer-ho d'aquesta manera. Se li contestarà per la via ordinària, si encara no s'ha fet, tot i que li costa d'entendre que una Associació de Veïns es pugui posar al costat d'uns afectats en un tema com aquest, perquè tothom té dret a dir que no vol pagar, és molt lícit, però el bé comú està per sobre del bé individual. Per tant, al·legar que la urbanització del carrer de Carrasco i Formiguera no suposarà una revalorització de les finques limítrofes, li sembla una mica dubtós.

El senyor de Puig i Viladrich recorda que fa uns anys, es va fer un debat al Ple sobre les línies d'alta tensió. En aquell moment hi havia l'aplicació de les contribucions per la retirada de les línies d'alta tensió i l'equip de govern va plantejar l'important que era per revaloritzar les finques, que tothom contribuís a la retirada d'aquestes línies.

En aquella època, no van tenir gaire sort però li fa gràcia que avui, en la discussió d'un tema similar, sembla que la situació és diferent. És una reflexió a la qual ha arribat després del darrer comentari del senyor Canongia, però que no fa amb cap acritud.

El GMCiU s'abstindrà en la votació del primer conjunt de desestimacions de recursos, i votarà afirmativament els dos darrers dictàmens, donat que s'han presentat fora de termini.

L'alcalde diu que probablement hi haurà una reducció en el total del projecte, cosa que no implica la reducció en les quotes d'urbanització, d'aproximadament 14 o 15 milions de pessetes.

Vol, però, que se l'entengui bé; no és una reducció sobre les contribucions especials, s'ha de fer tota la distribució en contribucions especials, l'aportació del govern de la Generalitat de Catalunya, a través del PUOSC, etc.

Ho diu perquè el conveni es va signar fa menys d'un mes, es trobarà la diferència en la darrera certificació de les contribucions.

D'altra banda, més enllà del dret de cadascú, que no pretén qüestionar en absolut, cal posar les coses al lloc on pertoquen. No voldria equivocar-se, però creu que el projecte i les contribucions especials del carrer de Carrasco i Formiguera afecta a 120 persones, aproximadament, i s'han presentat 22 o 23 al.legacions.

Cal, doncs, emmarcar el conflicte des d'aquest punt de vista o l'àmbit del desacord, des del punt de vista de la defensa dels interessos del sector privat, absolutament legítims, així com dels de l'Ajuntament de Manresa.

Ha volgut fer aquest aclariment, amb el benentès que s'han fet les contribucions especials d'acord amb el projecte inicial i que es produirà una reducció en el futur.

Com a conseqüència de la petició del senyor de Puig, en el sentit d'agrupar els dictàmens en dos blocs per a la seva votació, l'alcalde sotmet a votació conjunta els assumptes inclosos entre els punts 5.1.4 i 5.1.22 de l'ordre del dia, que s'aproven per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 abstencions (8 GMCiU i 2 GMPP).

A continuació, sotmet a votació conjunta els assumptes inclosos en els punts 5.1.23 i 5.1.24 de l'ordre del dia, que s'aproven per unanimitat dels 25 membres presents.

Seguidament, l'alcalde disposa la lectura, debat i votació conjunts dels assumptes inclosos entre els punts 5.1.25 i 5.1.56 de l'ordre del dia.

5.1.25 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR RAMON RIERA COLLDEFORNS, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Ramon Riera Colldeforns, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.636, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general del vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general

d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Ramon Riera Colldeforns, en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.636 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.26 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA CARMÉ RIERA COLLDEFORNS, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201712-3).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Carmé Riera Colldeforns, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.637, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Carme Riera Colldeforns, en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.637 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.27 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA CARME RIERA COLLDEFORNS, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201712-4).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Carme Riera Colldeforns, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.638, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Carme Riera Colldeforns, en data de 30 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.638 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.28 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ESTEBAN CABALLOL PASCUET, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Esteban Caballol Pascuet, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.283, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Esteban Caballol Pascuet, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.283 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.29 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONIO CLOTET SANPERA, EN NOM I REPRESENTACIÓ DE LA SOCIETAT LA OLIVA DE SALLEN, S.A., CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201709-1).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A." fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.292, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general

d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.292 i actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A.", considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.30 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONIO CLOTET SANPERA, EN NOM I REPRESENTACIÓ DE LA SOCIETAT LA OLIVA DE SALLEN, S.A., CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201710-1).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A." fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.291, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures

anomenades “sistemes generals”, definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els “sistemes generals”, es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat “*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*” són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del

recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

- K/ -Jardineria -Plànol 10 Planta Jardineria
L/ -Mobiliari urbà senyalització.
-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.291 i actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A.", considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.31 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONIO CLOTET SANPERA, EN NOM I REPRESENTACIÓ DE LA SOCIETAT LA OLIVA DE SALLEN, S.A., CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201710-2).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A." fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.289, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures

anomenades “sistemes generals”, definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els “sistemes generals”, es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat “*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*” són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del

recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del impuesto, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

- K/ -Jardineria -Plànol 10 Planta Jardineria
L/ -Mobiliari urbà senyalització.
-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.289 i actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A.", considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.32 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONIO CLOTET SANPERA, EN NOM I REPRESENTACIÓ DE LA SOCIETAT LA OLIVA DE SALLEN, S.A., CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201710-3).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A." fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.290, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures

anomenades “sistemes generals”, definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els “sistemes generals”, es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat “*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*” són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del

recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

- K/ -Jardineria -Plànol 10 Planta Jardineria
L/ -Mobiliari urbà senyalització.
-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.290 i actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A.", considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.33 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONIO CLOTET SANPERA, EN NOM I REPRESENTACIÓ DE LA SOCIETAT LA OLIVA DE SALLEN, S.A., CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201710-4).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A." fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.287, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures

anomenades “sistemes generals”, definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els “sistemes generals”, es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat “*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*” són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del

recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCION1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

- K/ -Jardineria -Plànol 10 Planta Jardineria
L/ -Mobiliari urbà senyalització.
-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.287 i actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A.", considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.34 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR ANTONIO CLOTET SANPERA, EN NOM I REPRESENTACIÓ DE LA SOCIETAT LA OLIVA DE SALLEN, S.A., CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201710-5).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLEN, S.A." fou presentat, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.285, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general

d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Antonio Clotet Sanpera, en data de 28 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 36.285 i actuant en nom i representació de la societat "LA OLIVA DE SALLENTO, S.A.", considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.35 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA CARMEN PRUNÉS CANALS, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Carmen Prunés Canals, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 24 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 35.809, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general

d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Carmen Prunés Canals, en data de 24 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 35.809 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.36 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR SOLERNOU, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Solernou, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 5 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.276, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Solernou, en data de 5 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.276 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.37 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201707-1).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.475, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/ -Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/ -Vialitat, afermat i pavimentació	
H/ -Implantació de serveis	
-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/ Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/ -Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.475 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.38 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-19).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.487, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del impuesto, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.487 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.39 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-13).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.486, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.486 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.40 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF.CADASTRAL 2201706-12).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.484, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.484 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.41 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-11).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.483, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.483 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.42 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-10).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.482, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.482 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.43 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-9).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.481, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.481 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.44 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-8).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.480, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.480 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.45 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-4).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.478, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.478 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.46 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-3).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.477, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.477 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.47 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-2).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de novembre de 2001 i registre d'entrada número 37.476, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del impuesto, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

- K/ -Jardineria -Plànol 10 Planta Jardineria
L/ -Mobiliari urbà senyalització.
-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Pilar Pastor Campoy, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.476 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.48 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF.CADASTRAL 2201706-17).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.420, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del impuesto, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 ([RCL 1963\2490](#) y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 ([RCL 1988\2607](#) y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.420 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.49 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF.CADASTRAL 2201706-16).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.419, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà i senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.419 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.50 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF.CADASTRAL 2201706-14).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.428, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.428 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.51 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-7).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.418, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.418 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.52 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-6).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.426, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 ([RCL 1963\2490](#) y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 ([RCL 1988\2607](#) y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.426 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.53 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-5).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.422, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.422 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.54 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PEL SENYOR FERNANDO PASTOR CAMPOY , CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL (REF. CADASTRAL 2201706-1).

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part del senyor Fernando Pastor Campoy, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.425, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del impuesto, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part del senyor Fernando Pastor Campoy, en data de 27 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 39.425 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.55 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA NÚRIA RIUS PASTOR, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Núria Rius Pastor, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.471, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del tributo, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Núria Rius Pastor, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.471 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

5.1.56 DESESTIMAR ÍNTEGRAMENT EL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SENYORA MARIA PILAR RIUS PASTOR, CONTRA L'APROVACIÓ DEFINITIVA (DE MANERA AUTOMÀTICA, EL DIA 8 DE SETEMBRE DE 2001) DE L'EXPEDIENT DE CONTRIBUTIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DEL PROJECTE DE REMODELACIÓ DE LA PLAÇA D'ANSELM CLAVÉ I DEL CARRER URGELL.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 15 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Vist que per aquest Ajuntament, en sessió plenària del dia 16 de juliol de 2001, fou acordada l'aprovació de la imposició de Contribucions Especials per l'execució de les obres objecte del "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*", així com de l'expedient d'ordenació i aplicació de Contribucions Especials.

Vist que, practicada la corresponent notificació, per part de la senyora Maria Núria Rius Pastor, actuant en nom propi, fou presentat, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.472, recurs de reposició fonamentat en la manca d'obtenció d'un benefici especial amb motiu de l'execució de les obres pels motius següents:

- a) Caràcter de sistema general dels vials objecte de les obres
- b) Es troben totalment urbanitzats sense que els serveis urbanístics necessitin cap mena de reforma o reposició al trobar-se en perfecte estat de funcionament.

Atès que, de conformitat amb la legislació urbanística, és el planejament general l'encarregat de qualificar els sòl, terrenys i infraestructures anomenades "sistemes generals", definint-se a l'article 97 del Pla general d'ordenació vigent en el municipi de Manresa que els elements fonamentals de

l'estructura general i orgànica de l'ordenació del territori, és a dir els "sistemes generals", es determinen en els plànols de la sèrie A, a escala 1/5000 del Pla General, sense que en aquests plànols es defineixi amb aquesta condició els àmbits de la Plaça Clavé i del Carrer Urgell.

Atès que al qüestió a plantejar, de conformitat amb reiterada jurisprudència del nostre Tribunal Suprem, consisteix en si les obres contemplades en l'anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" són simples obres de manteniment o reparació, les quals no són susceptibles de generar l'aplicació de contribucions especials, o bé obres d'instal·lació, ampliació i millora dels serveis existents, les quals sí poden generar l'aplicació de contribucions especials, servint d'exemple la sentència següent:

MARGINAL: RJ 1997\3137

RESOLUCIO1: Sentencia Tribunal Supremo (Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª), de 12 abril 1997

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

RESOLUCION: Sentencia de 12 abril 1997.

Recurso de Apelación núm. 7266/1991.

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPREMO, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 2ª)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Región de Murcia dictó Sentencia, de fecha 27-3-1991, desestimatoria de los recursos interpuestos por doña Soledad W. M. y varios más contra diversos Decretos del Concejal Delegado de Hacienda del Ayuntamiento de Cartagena fechados en los meses de febrero, marzo y abril de 1989; mediante éstos se habían desestimado los recursos de reposición promovidos frente a liquidaciones tributarias giradas en concepto de contribuciones especiales.

El TS estima el recurso de apelación interpuesto por doña Manuela G. T., revocando la sentencia apelada; «todo ello con estimación parcial del recurso que la misma resolvió, con reconocimiento a la apelante de su derecho a que se reduzca la cuota de su liquidación en la proporción fijada en el último fundamento jurídico de la presente».

RESUMEN:

CONTRIBUCIONES ESPECIALES: Hecho imponible: beneficio especial existente: incremento de valor de los terrenos por obras de reestructuración de una zona de esparcimiento público: no se trataba de meras obras de mantenimiento: sujeción. Cuantificación: límite de las cantidades financiadas: necesidad de ponderación entre beneficio general y el beneficio especial: discrecionalidad en la elección del porcentaje inexistente; Cuota: reparto: doctrina general sobre la libertad de elección por el Ayuntamiento y sus limitaciones: principio de justicia en el reparto: aplicación en un supuesto de colindancia con terrenos de propiedad pública: reducción en la proporción en que se encuentre la propiedad del recurrente respecto de la longitud de la línea de colindancia de los

terrenos de propiedad municipal con la total longitud de los terrenos afectados por las obras: liquidación improcedente.

DIS-ESTUDIADAS:

PONENTE: Excmo. Sr. D. Pascual Sala Sánchez

PRIMERO.- La cuestión esencial que en este recurso se plantea se concreta en dilucidar, en primer término, si las obras determinantes del acuerdo municipal de imposición de contribuciones especiales -las de acondicionamiento de la calle y sector «Muralla del Mar» de Cartagena- fueron obras de establecimiento, ampliación o mejora de instalaciones anteriormente existentes o, por el contrario, de mero acondicionamiento, mantenimiento o conservación; y, en segundo lugar, en determinar, también, si por ser de propiedad municipal todo un lado de los terrenos de la expresada vía, debería haber sido tenida en cuenta esta circunstancia para reducir, en la proporción de los módulos aprobados para el reparto, las liquidaciones giradas a los afectados.

SEGUNDO.- Planteada así la controversia, es necesario tener en cuenta que, como con toda corrección, en este punto, argumenta la Sala de primera instancia, la misma Memoria del Proyecto de Acondicionamiento de la antecitada «Muralla del Mar» pone de relieve, bien a las claras, que no se trata de una mera obra de mantenimiento de jardines y elementos urbanos preexistentes, o de reposición y reparación de los que, por descuido y falta de atención, pudieran necesitarlas, sino de una nueva configuración o reestructuración de aquellos para crear una zona de esparcimiento público, dotada de instalaciones no existentes con anterioridad, en concreto un aparcamiento, la obra de pavimentación, la unificación de parterres, construcción de pérgolas laterales en los estrechamientos centrales, separación del alumbrado viario del peatonal, aumento de farolas o puntos de luz, construcción de un anfiteatro, reestructuración de una plaza, etc. Todas ellas entran dentro del concepto de obra local, a tenor de lo establecido en el art. 88 del Texto Refundido de las Disposiciones Vigentes en Materia de Régimen Local de 18 de abril de 1986 ([RCL 1986\1238](#), 2271 y 3551), y todas ellas, igualmente, junto a la actuación emprendida por el Ayuntamiento, se encuadran en las propias de la competencia municipal -art. 25.2, d) de la Ley Reguladora de las Bases del Régimen Local, de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205)- y, desde luego, pertenecen a las que autorizan la imposición de contribuciones especiales, de conformidad con los arts. 216 y 219.2.1, aquí aplicables, del Texto Refundido acabado de citar.

Por otra parte, el beneficio especial del sujeto pasivo o aumento de valor de sus bienes como consecuencia de la realización de las obras públicas o del establecimiento o ampliación de los servicios públicos de que se trate, que es elemento fundamental del hecho imponible de esta modalidad tributaria -art. 26.1, b) de la Ley General Tributaria ([RCL 1993\2490](#) y NDL 15243), en su vigente redacción, y arts. 216 del Texto Refundido de 1986 y 28 de la Ley de Haciendas Locales ([RCL 1988\2607](#) y [RCL 1989\1851](#))-, concurre en el supuesto de autos, dado que el parque que prácticamente ha concentrado las obras e instalaciones que sirvieron de sustrato a las contribuciones aquí enjuiciadas, pese a estar destinado al uso público, hubo de beneficiar particularmente a los propietarios de los

terrenos y viviendas circundantes y significar, como mejora urbanística, una plus valía evidente de esos terrenos y edificaciones.

El primer aspecto, pues, de los dos destacados en el fundamento anterior, ha de ser objeto de respuesta positiva, habida cuenta que las obras aquí consideradas pudieron legitimar, y legitimaron, las contribuciones especiales cuyas concretas liquidaciones fueron posteriormente impugnadas.

Atès que la nostra jurisprudència ha seguit el criteri de la procedència d'imposició de contribucions especials quan les obres a executar vagin més enllà de la simple reparació, com així ho indica també la sentència següent:

MARGINAL: JT 1997\1551

RESOLUCION: Sentencia Tribunal Superior de Justicia núm. 1125/1997 Valladolid, Castilla y León (Sala de lo Contencioso-Administrativo), de 18 noviembre

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

RESOLUCION: Sentencia de 18 noviembre 1997, núm. 1125/1997.

Recursos contenciosos-administrativos núms. 1457/1994 y 2158/1994 (acum.).

PUBLICACION:

RECTIFICACION:

JURISDICCIO1: Jurisdicción: Contencioso-Administrativa

JURISDICCION: CONTENCIOSO ADMINISTRATIVA (TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE VALLADOLID, CASTILLA Y LEÓN, Sala de lo Contencioso-Administrativo)

FALLO:

La Sala de lo Contencioso-Administrativo del TSJ Castilla y León (Valladolid) desestima el recurso contencioso-administrativo interpuesto contra Acuerdo del Ayuntamiento de Bambibre de 11-3-1994 que aprobó inicialmente el presupuesto general y la imposición de contribuciones especiales para la financiación de Proyecto de Urbanización, y contra Acuerdo de 10-6-1994, desestimatorio del recurso de reposición interpuesto contra aquél, que elevó a definitivo el acuerdo de imposición y ordenación de contribuciones especiales (...).

PONENTE: Ilmo. Sr. D. Antonio Jesús Fonseca-Herrero Raimundo

SEGUNDO.- La primera de las alegaciones, que viene a negar la existencia del hecho imponible del impuesto, exige dejar constancia inicial de que el Pleno del Ayuntamiento de la localidad leonesa de Bambibre, en el ejercicio de las potestades tributaria y de programación o planificación que al Municipio reconoce el artículo 4.1, apartados b) y c) de la Ley reguladora de Bases de Régimen Local de 2 abril 1985 ([RCL 1985\799](#), 1372 y ApNDL 205); y en el ámbito propio de una de sus competencias, la que el artículo 25.2, d) de la citada Ley le otorga para la pavimentación de vías urbanas, y por mayoría absoluta de sus miembros «artículo 47.3, h) de la misma Ley», aprobó un Proyecto de Obras de Pavimentación de Calles en Losada, del que luego segregó una primera fase, y adoptó el acuerdo de financiar las de ésta mediante contribuciones especiales, cargando sobre los ciudadanos beneficiados un 90% del importe que debía sufragar la Corporación.

Lo expuesto pone de relieve que nos encontramos ante un supuesto de imposición de contribuciones especiales, no por el establecimiento o ampliación de un servicio público, sino por la realización de una obra pública de competencia local.

TERCERO.- Según el artículo 26.1, b) de la Ley General Tributaria de 28 diciembre 1963 (RCL 1963\2490 y NDL 15243), en su redacción actual, coincidente con el contenido del artículo 28 de la Ley de Haciendas Locales de 28 diciembre 1988 (RCL 1988\2607 y RCL 1989\1851) -LHL-, constituye el hecho imponible de las contribuciones especiales la obtención por el sujeto pasivo de un beneficio o de un aumento de valor de sus bienes por la realización de obras públicas o del establecimiento o ampliación de servicios públicos, de carácter local, añadiendo el artículo 29.1, a) de la LHL que tendrán la consideración de obras y servicios locales los que realicen las entidades locales dentro del ámbito de sus competencias para cumplir los fines que les estén atribuidos. Pues bien, partiendo de que la demanda rectora del proceso no contiene alegación en contra de la existencia de beneficio especial para los titulares de bienes, sino que centra la oposición en la procedencia de la obra de pavimentación, alegando contra ella el hecho de que fue realizada hace diez años, nuestra tarea viene reducida a precisar cuál era la pavimentación existente y el alcance del Proyecto que se pretende ejecutar, toda vez que sólo en el supuesto de que nos encontrásemos ante un supuesto de primer establecimiento del objeto de la obra sería admisible la decisión municipal.

En tal tarea, un detenido examen del Proyecto aportado con el expediente administrativo, del desglosado presupuesto de la 1.ª Fase, y del resultado de la prueba de reconocimiento judicial practicada en el proceso, pone de relieve que no se trata de una obra de mantenimiento, reposición o reparación de una previa pavimentación, sino ante una nueva configuración material del suelo de las diversas calles afectadas por la 1.ª Fase, es más ante la ejecución por primera vez de esta obra con cargo a los presupuestos municipales, pues la realizada anteriormente lo fue por una empresa minera y no por el Ayuntamiento tal y como se conviene en este proceso. Conclusión que nos lleva a reconocer la legalidad de la actuación municipal y a reafirmar, a la vista del reconocimiento judicial, la necesidad de la obra dado el estado deficiente del rudimentario pavimentado inicial.

Atès que de l'examen del projecte es dedueix perfectament que no es tracta d'una obra de simple manteniment, sinó de reurbanització necessària per la prestació i millora dels serveis existents i ampliació del mateixos, esmentant-se en la mateixa memòria del projecte, i concretament en el capítol de "Descripció de les obres", la concreta relació d'obres a executar, necessàries i que representen un benefici pels propietaris, i que són, concretament, les següents:

F/	-Construcció del Clavegueram	- Plànol 07 Planta Sanejament.
G/	-Vialitat, afermat i pavimentació	
H/	-Implantació de serveis	
	-Xarxa d'aigua	- Plànol 09 Planta instal·lació d'aigua potable
	-Xarxa de baixa Tensió	Plànol 09 Planta instal·lació elèctrica.
I/	Enllumenat	-Plànol 08 Planta instal·lació enllumenat públic.
J/	-Xarxa de reg.	-Plànol 09 Planta instal·lació reg

K/ -Jardineria

-Plànol 10 Planta Jardineria

L/ -Mobiliari urbà senyalització.

-Supressió de barreres arquitectòniques i adequació a la llei 20/91 i el reglament Decret 135/95

Vist l'informe emès conjuntament pels Serveis del Territori i Serveis Financers proposant la desestimació del recurs interposat pels motius de fet i fonaments de dret exposats.

El Regidor Delegat d'Hisenda ha de proposar al Ple municipal l'aprovació del següent

ACORD

Desestimar íntegrament el recurs de reposició interposat per part de la senyora Maria Núria Rius Pastor, en data de 7 de desembre de 2001 i registre d'entrada número 37.472 i actuant en nom propi, considerant que les obres contemplades en el projecte anomenat "*Projecte de remodelació de la plaça d'Anselm Clavé i del carrer d'Urgell*" no són obres de simple manteniment i que, per tant, comporten un benefici especial en els termes indicats a l'article 28 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de las Hisendes Locals."

El senyor Canongia i Gerona pren novament la paraula i explica que aquest cas és semblant a l'anterior. El recurs de reposició es presenta en base a la conveniència o no que es duguin a terme les obres.

Aquesta és una qüestió de decisió bastant política, l'equip de govern va decidir que era interessant executar les obres, donat que així ho havien demanat els veïns insistentment. Va considerar, doncs, que era oportú tirar-ho endavant i ha posat en marxa aquest procediment.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que el GMPP és conscient que segurament els motius legals permeten tirar endavant aquest expedient, però voldria insistir en un prec que va plantejar en el seu moment, referent a la necessitat de tenir cura respecte al tram de la xarxa de clavegueram de la zona afectada, ja que s'inclou en el projecte una partida pressupostària a aquest efecte, per si fos necessari aplicar algun canvi.

Independentment del fet que la xarxa de clavegueram pertanyi a l'àmbit de manteniment, demana que, si no és necessari canviar el tram d'aquella zona, es redueixi el cost del projecte.

No entra en la discussió sobre la necessitat o no de canviar-lo, sinó que només demana que s'intenti reduir els costos, si és possible.

Tenint en compte aquesta qüestió, que és bastant important dins de la partida pressupostària, el GMPP no donarà suport als dictàmens, i, per tant, s'abstindrà en la seva votació.

No ha intervingut en el debat dels dictàmens que s'han tractat anteriorment, ja que la discussió s'ha centrat en qui eren els propietaris dels terrenys, però, igual que al senyor de Puig, personalment, aquesta qüestió li ha recordat la de les línies d'alta tensió, respecte a les quals també es va produir el debat sobre qui eren els propietaris dels terrenys.

En aquell moment, finalment, potser gràcies a la persistència d'un regidor de l'Ajuntament de Manresa, es va poder donar un gir a aquella circumstància de legalitat existent en aquesta Administració.

Li fa gràcia, doncs, recordar la figura del regidor, senyor Josep Balet, el qual, amb la seva insistència i persistència en la recerca de documents, va trobar aquell que acreditava que no hi havia terrenys de cessió d'ús, cosa que va permetre dur a terme adequadament les contribucions especials.

La qüestió del terreny li sembla justificable, però, tenint en compte el que va passar en un moment donat, es podria tornar a repetir i, li sembla, si més no, de menció per part d'un regidor que hi va haver en aquest Ajuntament.

El senyor de Puig i Viladrich diu que el GMCiU ha manifestat, des que va començar tot el procés d'aquesta urbanització, que considerava que aquesta remodelació no era una qüestió prioritària, sinó que ho era més una altra part de la ciutat, com és ara la plaça de Valldaura i el carrer Urgell.

També ha exposat en diverses ocasions que aquestes obres es podrien malmetre com a conseqüència de posteriors urbanitzacions dels espais del seu entorn.

Únicament per aquesta raó, el GMCiU s'abstindrà en la votació d'aquests dictàmens, com ha fet respecte els anteriors.

El senyor Canongia i Gerona respon al GMPP dient que en l'aprovació definitiva de les contribucions especials el GMPP va referència a la qüestió del clavegueram i l'equip de govern va contestar el mateix que ara dirà ell.

Efectivament, si el clavegueram està en bones condicions i no s'ha de canviar, l'import corresponent a aquest concepte es retirarà del pressupost de l'obra, cosa que permetrà estalviar diners. L'Ajuntament de Manresa no pretén gastar ni fer gastar diners als contribuents perquè sí. Per tant, si ho pot evitar, garanteix al senyor Javaloyes que així ho farà.

Quant a la referència històrica sobre les línies d'alta tensió exposada pel representant del GMPP, creu que li ha fallat una mica la memòria al senyor Javaloyes, ja que no va ser exactament com ho ha explicat. El senyor de Puig es referia als veïns de la barriada Mion, per on passaven les línies d'alta tensió. La discussió que es va produir en aquell moment era si evitant que passessin les línies per sobre d'aquell barri, s'aconseguiria un major aprofitament urbanístic, en el sentit que els propietaris dels edificis poguessin disposar de major alçada en les seves construccions. No era, per tant, un tema de propietats.

La qüestió de les propietats en relació amb les vies del tren, va ser posterior, en concret, quan hi havia, com a cap de llista del Partit Popular, el senyor Antonio Arderiu, que és un dels litigiosos constants en l'Estat espanyol, en referència a la reversió o no sobre els terrenys afectat per línies de ferrocarril en desús.

Respecte a l'oportunitat de les obres, plantejada pel representant del GMCiU, cal tenir en compte que els 90 afectats per les obres de la plaça d'Anselm Clavé, en realitat són 5, malgrat que hi hagi un gran nombre d'expedients. Són grans propietaris, alguns dels quals, tenen finques distribuïdes per bona part del barri vell.

L'equip de govern ha donat resposta a una petició que se li va fer i els fets demostren que els qui realment viuen i conviuen en aquella plaça estan al costat d'aquestes obres.

No pretén entrar en el debat sobre la conveniència o no de les obres, ja que es tracta d'una qüestió de prioritats, el GMCiU va manifestar-ne una, evidentment,

molt legítima, però l'equip de govern ha considerat convenient prioritzar aquesta per sobre de la proposada pel GMCiU.

Tan legítimes són l'una com l'altra, l'equip de govern és al govern i el GMCiU, a l'oposició, és molt digna la postura del GMCiU, però els membres del GMCiU han d'entendre que l'obligació de l'equip de govern és la d'intentar tirar endavant els projectes que considera més necessaris per al conjunt dels ciutadans.

Si el conjunt dels ciutadans, mitjançant urbanisme concertat, porta a l'equip de govern a prioritzar aquesta actuació, respecte d'una altra, malgrat que objectivament potser també podria considerar-la millor que aquesta, s'està donant compliment, en certa manera, a la participació que tant es reclama, és a dir, l'urbanisme concertat i saber enfocar les inversions on ho creuen més oportú els veïns directament afectats.

El senyor de Puig i Viladrich recorda al senyor Canongia que, malgrat que governar sigui prioritzar, quan l'oposició té voluntat de governar, no té cap inconvenient en manifestar la seva opinió, encara que vagi contra el parer de la majoria.

Troba, doncs, excel·lent l'estadística que ha explicat el regidor d'Hisenda, segons la qual els 90 propietaris passen a ser 5, però, com ja ha explicat el GMCiU, no ho feia per aquest motiu, sinó que creia en una altra cosa.

Sotmesos a votació conjunta els dictàmens inclosos entre els punts 5.1.25 i 5.1.56 de l'ordre del dia, s'aproven per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 abstencions (8 GMCiU i 2 GMPP).

6. PROPOSICIONS

L'alcalde disposa la lectura i el debat conjunts dels assumptes inclosos en els punts 6.1 i 6.3 de l'ordre del dia.

6.1 PROPOSICIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT POPULAR RESPECTE A LA REVISIÓ DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA.

El secretari dóna compte de la proposició, del 16 de gener del 2002, que, transcrita, diu el següent:

“Atès que l'equip de govern va aprovar definitivament un estudi de detall on hi ha prevista la instal·lació d'una benzinera.

Atès que fins l'hora present, tothom semblava que estava d'acord en que aquest tipus d'activitats es portessin a terme fora del casc urbà pròpiament dit: residencial.

Atès que i haguda compte que el PGOU pot permetre la ubicació d'aquest tipus d'activitat dins dels perímetres considerats de casc urbà i residencial de la nostra ciutat amb tota impunitat.

PROPOSEM:

Primer.- Que es faci una revisió del PGOU on quedi constància, claredat i transparència, en el fet que en les zones de casc urbà de la nostra ciutat, així com pel seu futur desenvolupament residencial, quedi exclosa la llicència d'ubicacions de benzineres.”

A continuació, el secretari dóna compte de l'esmena presentada pel GMS, GMERC i GMIC-V a la proposició que, transcrita, diu el següent:

“- Substituir el redactat de l'acord de la proposició del GMPP que diu:

“Que es faci una revisió del PGOU on quedi constància, claredat i transparència, en el fet que en les zones del casc urbà de la nostra ciutat, així com pel seu futur desenvolupament residencial, quedi exclosa la llicència d'ubicacions de benzineres.”

pel següent acord:

L'equip de govern elaborarà en un màxim de sis mesos, els treballs d'anàlisi preparatoris per introduir les modificacions en el planejament urbanístic vigent que siguin necessàries per reduir, restringir o anul.lar aquelles activitats més molestes per a la residència en les zones industrials més properes a les residencials.”

6.3 PROPOSICIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ EN RELACIÓ AMB LA INSTAL.LACIÓ DE NOVES GASOLINERES DINS DEL NUCLI URBÀ.

El secretari dóna compte de la proposició, del 16 de gener del 2002, que, transcrita, diu el següent:

“Atès que el Ple municipal va aprovar, en la sessió ordinària del mes de desembre de 2001, l'Estudi de detall Francesc Moragas - Dos de maig - Ausiàs March, que preveu la construcció d'una gasolinera.

Atès que en el debat públic suscitat arran de l'aprovació esmentada, no hi ha hagut cap posicionament que justifiqui la instal.lació de noves gasolineres dins del nucli urbà i menys encara en un barri de la ciutat que ja n'acull d'altres.

El grup municipal de Convergència i Unió presenta al Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

1. El Ple de l'Ajuntament de Manresa manifesta la seva voluntat que no s'instal.li cap nova gasolinera dins del nucli urbà de la ciutat i insta l'equip de govern a no concedir, a aquests efectes, cap nova llicència d'obres.
2. L'equip de govern farà les gestions necessàries per aconseguir que es canviï n els usos admesos en l'estudi de detall Francesc Moragas - Dos de maig

- Ausiàs March, aprovat en la sessió ordinària del desembre de 2001 del Ple municipal, en el sentit que no es construeixi la gasolinera que s'hi preveu.”

El senyor Javaloyes i Vilalta pren la paraula i explica que la intenció del GMPP respecte a la proposició que ha presentat és intentar evitar la instal·lació de gasolineres dins del nucli urbà residencial, independentment del fet que hi hagi una zona industrial molt propera.

S'hauria de tenir cura, doncs, en el planejament per evitar aquestes instal·lacions.

Tenint en compte que l'equip de govern ha presentat una esmena a la proposició que coincideix amb el que demana el GMPP, i que, a més, la millora, ja que estableix un termini màxim de sis mesos per realitzar les anàlisis necessàries i que fa referència no només a les gasolineres, sinó també a les activitats molestes i perilloses, en general, el GMPP està satisfet. Per això, el seu grup municipal accepta l'esmena.

Quant a la proposició presentada pel GMCiU, el GMPP entén el seu sentit, ja que, malgrat no ser igual que la seva, els motius que en ella s'exposen van ser els propulsors de la proposició del GMPP.

En concret, com a conseqüència de l'estudi de detall aprovat definitivament en aquella zona, es possibilita la instal·lació d'una gasolinera, ja que és zona industrial. Malgrat això, però, l'efecte òptic és de zona residencial, perquè es tracta de 50 o 60 metres i, a més, cal tenir en compte que està pendent un desenvolupament molt important en la zona.

Aquesta és la causa per la qual el GMPP es va decidir a presentar la proposició, a fi d'intentar evitar que es torni a caure en el mateix error.

Demana a l'equip de govern que durant el termini de sis mesos en què s'estudiarà el procés del Pla General d'Ordenació Urbana, se suspengui l'atorgament de llicències, ja que, si no, pot donar-se el cas que es comencin a presentar estudis de detall en els que s'inclouguin la instal·lació de gasolineres, davant dels quals l'Ajuntament no pugui negar-s'hi.

Així, doncs, li agradaria que s'ampliés l'esmena presentada per l'equip de govern en el sentit de preveure la suspensió de llicències.

Tornant a la proposició del GMCiU, el GMPP considerava que l'equip de govern havia actuat d'acord amb la legalitat i, per tant, no podia demanar una cosa tan concreta com que es facin les gestions necessàries per aconseguir que es canviïn els usos admesos en l'estudi de detall d'aquella zona, com es demana en la proposició del GMCiU. Agrairia, però, que l'equip de govern intentés evitar la instal·lació de la gasolinera, malgrat que entén que adoptar aquest acord no deixa de ser una forma d'autorització, perquè facin allò que calgui perquè la legalitat no s'incompleixi.

Al GMPP no li agrada que això es faci públic i segellat.

Per tant, el GMPP s'abstindrà en la votació de la proposició presentada pel GMCiU, perquè, malgrat estar d'acord amb la idea que no s'hauria d'instal·lar la gasolinera, creu que hi ha altres mecanismes per evitar-ho.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que el GMCiU està disposat a votar afirmativament la proposició del GMPP i l'esmena de l'equip de govern, però lògicament també voldria votar la seva, per considerar que el seu contingut va una mica més lluny.

La proposició del GMPP i l'esmena de l'equip de govern es queden pel camí, fan un recorregut a mitges tintes, és més concreta la del GMPP, però la de l'equip de govern és més aviat com dir "qui dia passa, any empeny", amb la pretensió de treure's el problema de sobre, per veure si es calmen els ànims.

El GMCiU ha sigut prou concret respecte a aquesta qüestió. Des de fa molt de temps, va quedar clar que es procuraria no atorgar llicència per a la instal·lació de gasolineres dins del casc urbà de la ciutat.

Entén les justificacions i explicacions que va exposar l'altre dia el regidor que va presentar aquest tema, en el sentit que aquest ús està admès en aquella zona, donat que es tracta d'un sector industrial.

En la seva proposició, el GMCiU proposa que el Ple manifesti la seva voluntat que no s'instal·li cap nova gasolinera dins del nucli urbà de la ciutat de Manresa, i, així mateix, insta l'equip de govern a no concedir, a aquests efectes, cap nova llicència d'obres.

El GMCiU entén, doncs, que pot passar, però demana que es faci un esforç per evitar-ho.

Hi ha moltes solucions a aplicar, és conscient que totes són complicades en aquest moment, tenint en compte que s'ha aprovat l'estudi de detall d'aquella zona, però també creu que, quan es va tractar aquest tema a la Comissió Informativa, l'equip de govern hauria pogut ser més receptiu i aturar l'aprovació definitiva de l'estudi de detall, cosa que hauria permès negociar aquesta qüestió d'una altra manera.

En el segon punt de la proposició del GMCiU es proposa que l'equip de govern faci les gestions necessàries per aconseguir que es canviïn els usos admesos respecte a aquest estudi de detall.

Recorda que fa cinc o sis mesos, en una altra zona de la ciutat, es va presentar, en l'àmbit d'un Pla Parcial, la possibilitat de la ubicació d'una gasolinera. En la Comissió d'Urbanisme corresponent es va manifestar la conveniència que no s'instal·lés aquest servei en aquell espai de la ciutat, que no és tan cèntric com el que es discuteix avui.

Es va arribar a un pacte en aquest sentit, sobretot perquè un regidor del Grup municipal Socialista va reconèixer que aquell no era un bon lloc per instal·lar-la i tots s'ho van creure.

Personalment, i dit sense cap mala fe, el sorprèn que en aquell moment la decisió fos tan fàcil i ara sigui tan difícil, tenint en compte que, al seu parer, té molt més risc ara que en aquell moment, ja que hi ha molts més ciutadans al voltant d'aquesta ubicació que la que hi havia en aquell espai.

Cal prendre's els temes amb interès, ganes de negociar i de parlar amb els promotors, per negociar la utilitat de l'espai.

El GMCiU votarà afirmativament la proposició del GMPP i l'esmena de l'equip de govern, però demana també el vot afirmatiu de tots els membres presents a la seva proposició, perquè és la que recull el vertader esperit que ha tingut l'Ajuntament de Manresa durant els darrers anys.

El senyor García i Comas pren la paraula i diu que hi ha una qüestió important, que ja va explicar en l'altre Ple i que potser haurà de dir en to més alt perquè se l'entengui. Es tracta del fet que l'estudi de detall no aprova la instal·lació de la gasolinera, sinó que ve aprovada pel Pla General.

L'estudi de detall defineix la situació d'un comerç d'alimentació de 700 metres quadrats, un servei de rentat de vehicles, tres sortidors per a gasolina i un

espai d'aparcament, és a dir, ordenar tot aquell conjunt, definir la urbanització de la vorera i les seves entrades. En aquestes condicions es va aprovar l'estudi de detall, però totes les condicions d'ús que suporta l'estudi de detall vénen aprovades pel Pla General d'Ordenació Urbana.

Aquest Pla General es va aprovar l'any 1995 pel Ple, segurament mitjançant un dictamen signat pel senyor de Puig, que el va presentar amb la definició de zona industrial amb aquests usos, i així s'ha mantingut, malgrat totes les alteracions o modificacions que s'han aplicat al Pla General.

Ignora, doncs, si existia un pacte o no, però, en qualsevol cas, si hi era, no es va assumir.

Si hi havia un pacte, s'haurien d'haver eliminat les gasolineres de les zones industrials? personalment, creu que no cal fer-ho.

En aquest cas, es dona la circumstància que hi ha una zona industrial situada en una zona molt propera, i més endavant ja es veurà què es pot fer en aquesta situació, però vol que quedi molt clar que el Pla General admet aquest ús, per tant, per mantenir la seguretat jurídica dels promotors, que fan l'esforç d'invertir en un sector determinat, cal que continuï n vigents aquests usos, sempre que no siguin perjudicials.

Quan es diu que una activitat està qualificada com a perillosa no significa que sigui incompatible amb l'habitatge, sinó que hi ha una Llei que regula les activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, i a cada una se li ha de donar una resposta adient.

Així doncs, quant a la proposició del GMPP, creu que no es pot parlar d'impunitat en la instal·lació d'aquest tipus d'activitat, ja que les gasolineres tindran la seguretat que hagin de tenir, però no estan impunes, sinó sotmeses a la normativa existent.

Per tant, la proposició del GMPP admet aquesta consideració sobre el Pla General.

La proposició del GMCiU, per la seva banda, planteja la possibilitat de denegar una activitat que està permesa, amb una certa inconsciència del que això significa, ja que, si es denega la realització d'aquesta activitat, segurament s'hauran de pagar indemnitzacions.

Sorprèn que aquesta proposta vingui del GMCiU, que ha estat governant, que és una alternativa en la ciutat i que té una representació municipal de vuit regidors.

La proposició del GMCiU està més propera a la d'un grup extraparlamentari, en el sentit de dir que qualsevol cosa va bé.

Aquestes proposicions han de tenir més consistència, i ho diu amb tot el respecte als regidors del GMCiU.

Per això, l'equip de govern proposa adequar-se més als indrets on hi ha una transformació d'ús, com és el sector de Valldaura i d'altres propers a la carretera de Vic.

En el primer cas, hi ha una transformació de la fàbrica dels Panyos i de l'antiga fàbrica del Gas. Com que estan tan a prop aquestes zones industrials, segurament es pot fer un esforç per ser més meticulós amb certs tipus d'activitats. Per això, en l'esmena presentada per l'equip de govern, no s'esmenten les gasolineres, sinó que es fa referència als usos que són més incompatibles. Si finalment, es dedueix que les gasolineres pertanyen a aquests usos, s'anul·larà aquest ús.

El mateix passa amb zones més properes a la carretera de Vic, on hi ha transformacions ja previstes, com són l'ATM i la transformació de la Foneria. Hi ha, per tant, uns canvis d'ús d'antics sectors industrials, que passen a residencials i que estan molt propers a illes industrials.

Pensant, doncs, en aquests sectors, es podrien establir unes exigències en el sentit d'acostar-se més a l'habitatge, perquè les zones industrials siguin compatibles amb les residencials.

Pel que fa a la proposta del GMPP sobre la possibilitat de suspendre les llicències, és una cosa nova que no s'havia plantejat fins ara. Se'n pot parlar en la propera Comissió Informativa d'Urbanisme, però cal tenir en compte que per suspendre les llicències, cal fer un document on s'han de marcar uns àmbits, definint amb una certa concreció, les zones on se suspeneixen les llicències.

Proposa per a la propera Comissió Informativa d'Urbanisme, fer la modificació d'aquesta suspensió de llicències en els àmbits concrets on hi ha zones industrials properes als habitatges.

Ja ha exposat, doncs, en nom de l'equip de govern, la modificació que proposa respecte a la proposició del GMPP i anuncia el vot negatiu a la proposició presentada pel GMCiU.

El senyor Javaloyes i Vilalta diu que el GMPP no vol entrar en polèmiques estèrils que no conduïrien a res, sobretot pels adjectius que es podrien anar dedicant mútuament els grups municipals, i que no comportarien cap avenç positiu per a la ciutat.

Entrant en el fons de la qüestió, si, tal com ha dit el senyor García, la suspensió de llicències s'ha de tractar en la propera Comissió Informativa, demana que s'afegeixi un segon punt a la part resolutòria, un cop esmenat el primer de la proposició del GMPP, en el qual quedi reflectit que en la propera Comissió Informativa de Serveis del Territori es faran els treballs per dur a terme la suspensió de llicències.

Voldria demanar, així mateix, que durant els mesos en què l'equip de govern estarà duent a terme els treballs d'anàlisi per modificar el Pla General, s'informi els grups de l'oposició, per evitar que se'ls presentin les modificacions un cop fetes i a punt per aprovar.

Agrairia, doncs, que en les fases de treball que l'equip de govern anirà establint durant aquest termini de temps, es fessin reunions de la Comissió Informativa específiques per tractar aquest tema, a fi que l'oposició estigui informada i pugui aportar algun element de reflexió al respecte.

En concret, proposa que el primer punt de la part resolutòria de l'acord quedi redactat tal com ha proposat l'equip de govern, i el segon punt digui que en la propera Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori s'estudiarà la suspensió de llicències.

Així mateix, demana que es reculli el seu prec, referent a informar els grups de l'oposició sobre els treballs que es realitzin relatius a la modificació del Pla General, i que se celebri una reunió de la Comissió Informativa, específica per tractar aquest tema.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient que li ha fet gràcia l'augment del to de veu del regidor senyor García. Ignora si ho ha fet per convèncer els membres presents que tenia raó o per acoquinar l'oposició, però, no ha augmentat la seva raó i l'oposició tampoc s'acoquina ja. L'oposició i l'equip de

govern porten prou relació com perquè no sigui necessari utilitzar un to de veu tan alt.

Per això, l'ha sorprès que el regidor hagi actuat d'aquesta manera, tenint en compte la relació que hi ha.

Entrant en el tema, l'estudi de detall va ser l'últim document necessari perquè es pogués sol·licitar una llicència en aquella zona, i per poder ordenar els usos admesos. Si no s'hagués aprovat l'estudi de detall, no s'hauria pogut demanar la llicència.

Per això, insisteix, abans d'aprovar l'estudi de detall, s'haurien pogut plantejar les coses més bé, ja que, un cop aprovat, els drets es consoliden cada cop més i és més difícil negociar les coses.

Aquest és el parer del GMCiU, malgrat que a l'equip de govern li sembli que no és així.

També li ha arribat al cor l'afirmació del senyor García en el sentit que la proposició del GMCiU està més propera a la d'un grup extraparlamentari. Potser es tracta d'una cosa periòdica, ja que recorda que el PSC va tenir una postura semblant, quan es va plantejar l'ampliació de la gasolinera de la carretera de Cardona; respecte a la qual va mantenir sempre una postura contrària, o, si més no, ho van fer alguns dels membres que són ara a l'equip de govern.

El seu grup governava l'Ajuntament de Manresa en aquell moment, i recorda que hi va haver una posició molt frontal sobre aquest tema, que va dificultar molt poder portar a terme aquest tema. Va ser molt dur, tenint en compte que es tractava de millorar les condicions de seguretat d'una activitat que ja existia. Si això es va aprovar l'any 1995, no s'han d'eludir les responsabilitats, perquè l'aprovació definitiva de l'actual Pla General d'Ordenació Urbana de Manresa es va fer durant el mandat de l'actual equip de govern.

L'acord de l'any 1995 devia ser l'aprovació d'un avanç de Pla, per tant, encara quedava molta feina per fer.

El GMCiU creu fermament que en aquell indret no s'ha d'instal·lar una gasolinera. Al principi, es va donar, per part de l'equip de govern, l'argument de la competitivitat, però personalment no ho veu tan necessari, i ja va explicar que en un espai de 500 metres hi havia dues gasolineres.

Per això, el GMCiU manté la seva proposició, malgrat que la resta de grups municipals la votin negativament.

El senyor García i Comas diu que cal estudiar molt bé la suspensió de les llicències, i, en qualsevol cas, seria restringit a gasolineres i en uns àmbits concrets que s'hauran de determinar.

Per tant, se'n parlarà a la propera Comissió Informativa, i no hi ha cap inconvenient en restringir l'ús de gasolineres.

Cal tenir en compte, però, que de les gasolineres que estan atorgades, hi ha llicències demanades, per tant, al sector de Valldaura, n'hi ha una de demanada. La suspensió de llicències fa referència a les de gasolineres, i és efectiva a partir del Ple en què s'aprovi.

Insisteix en què el dret d'instal·lació de la gasolinera l'atorga el Pla General. En aquell indret està prevista una illa tancada, on les edificacions queden al voltant de l'illa. Per tant, si es construeix una gasolinera, significa que hi ha uns espais lliures i cal ordenar els voltants.

Així doncs, si no s'hagués fet a través d'un estudi de detall, s'hauria pogut demanar llicència directa, com es fa en qualsevol edificació. La resposta hauria estat positiva, ja que l'ús està admès en el Pla General.

En relació amb l'expressió extraparlamentari, manifestada en la seva anterior intervenció, ho ha dit perquè un grup extraparlamentari es pot permetre qualsevol llicència, en el sentit de demanar que s'anul·li alguna cosa o es tanqui una altra, però un grup que ha estat en el govern, no pot presentar segons quines proposicions sense posar-se vermell.

Per això, creu que la proposició presentada pel GMCiU és més pròpia d'un grup al que tant li fan les coses, que d'un que pot ser alternativa de govern.

Quant a l'aprovació del Pla General, l'any 1995 es va aprovar inicialment tal com està ara. Potser en aquell moment els regidors no eren prou conscients del que suposaven els canvis.

Sobre si l'oferta ja està satisfeta en aquell sector, alguns industrials han considerat que podien instal·lar-hi una gasolinera.

Hi ha moltes activitats que no són les més adients. En aquest sentit, una caixa d'estalvis en un centre comercial és com un "pop en un garatge", no lliga de cap manera, però s'han d'admetre en compliment de la relació d'usos.

Tal com està previst, tothom pot instal·lar les activitats a la ciutat, on l'interessi. Seria diferent si el planejament estigués molt més concretat, i preveïés què es pot instal·lar en cada illa o en cada parcel·la. Però creu que aquesta seria una regulació molt exigent, la que hi ha, ja va funcionant i creu que és la millor de totes les possibles.

El senyor de Puig i Viladrich diu que el sorprèn aquest reforçament sobre el que és legal o il·legal, tenint en compte que l'actual equip de govern ha dut a terme, durant set o vuit anys, l'aprovació d'una modificació sobre la qüestió dels horts del Xup, amb total il·legalitat.

El GMCiU no ha parlat en cap moment d'il·legalitat, sinó que ha demanat coses possibles, com és ara que es negociï aquesta qüestió, cosa per la qual l'equip de govern l'ha tractat d'inconscient.

Durant el debat no ha manifestat que el dictamen sigui una mostra d'inconsciència ni de res il·legal. En tot cas, creu que la qüestió de la il·legalitat se l'haurien de plantejar altres grups i no el GMCiU.

El senyor García i Comas diu que el debat s'està sortint del tema de què es tracta. S'està plantejant el tema dels horts del Xup, que es va fer d'una determinada manera, avançant-se al Pla General, cosa que també es va fer amb la qüestió dels Mossos d'Esquadra.

En els horts del Xup, hi ha un interès públic de fer un tipus d'equipaments i s'avança l'obra al planejament, que és el mateix que es fa respecte el carrer de Creu Guixera.

L'única cosa discutible respecte els horts del Xup és que es fes una contractació a través de la societat municipal Aigües de Manresa, S.A.

L'alcalde intervé dient que el senyor García ha fet els matisos que considerava que havia de fer i ell els accepta, malgrat que també entén que pugui no agradar el concepte d'extraparlamentari. Per això demana excuses i queda retirat el comentari.

Sotmesa a votació la proposició inclosa a l'ordre del dia amb el número 6.1, presentada pel GMPP, amb la incorporació de l'esmena presentada per l'equip de govern i les esmenes manifestades *in voce*, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents, amb el text següent:

“Atès que l'equip de govern va aprovar definitivament un estudi de detall on hi ha prevista la instal·lació d'una benzinera.

Atès que fins l'hora present, tothom semblava que estava d'acord en que aquest tipus d'activitats es portessin a terme fora del casc urbà pròpiament dit: residencial.

Atès que i haguda compte que el PGOU pot permetre la ubicació d'aquest tipus d'activitat dins dels perímetres considerats de casc urbà residencial de la nostra ciutat.

PROPOSEM:

Primer. L'equip de govern elaborarà en un màxim de sis mesos els treballs d'anàlisi preparatoris per introduir les modificacions en el planejament urbanístic vigent que siguin necessàries per reduir, restringir o anul·lar aquelles activitats més molestes per a la residència en les zones industrials més properes a les residencials.

Segon. En la propera Comissió Informativa i de Control de Serveis del Territori s'estudiarà la suspensió de llicències de benzineres que se sol·licitin a l'Ajuntament a partir d'avui.”

Sotmesa a votació la proposició inclosa a l'ordre del dia amb el número 6.3, presentada pel GMCiU, es rebutja per 15 vots negatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC), 8 vots afirmatius (GMCiU) i 2 abstencions (GMPP).

6.2 PROPOSICIÓ DEL GRUP MUNICIPAL DEL PARTIT POPULAR RESPECTE A LA REVISIÓ DEL PLA DE NEVADES.

El secretari dóna compte de la proposició, del 16 de gener del 2002, que, transcrita, diu el següent:

“Atès que el passat mes de desembre vam patir una nevada i els seus efectes posteriors a causa de les reiterades baixes temperatures.

Atès que s'activa el Pla d'Emergència Municipal i es desenvolupa segons els criteris que fixa el Pla les accions a portar a terme per a contrarestar els efectes de la nevada.

Atès que els fets succeïts posteriorment a la nevada, el dia després es podrien haver evitat o millorat substancialment.

PROPOSEM:

Primer. Que el Pla d'Emergència Municipal actual sigui revisat per a poder corregir els possibles defectes detectats en l'actualitat.

Segon. Que el Pla d'Emergència Municipal sigui revisat i actualitzat en els termes de l'evolució social que s'escaigui, en un termini màxim de cada tres anys. Per així evitar possibles disfuncions entre l'escrit i la realitat.”

El senyor Javaloyes i Vilalta pren la paraula i diu que, amb aquesta proposició, el GMPP intenta revisar els fets viscuts per la ciutat arran de la nevada del passat 14 de desembre.

Abans d'entrar en el debat d'aquesta qüestió, vol manifestar l'agraïment del GMPP per l'esforç esmerçat per totes les persones per intentar que els efectes d'aquestes nevades fossin els menors possibles a Manresa.

Reconeix, doncs, des de la més sincera i honesta convicció, la tasca duta a terme amb el màxim esforç i dedicació.

Malgrat això, es van produir una sèrie de situacions que van ocasionar problemes durant els dies posteriors a les nevades, com és ara el fet que Manresa va quedar gelada.

El GMPP no pretén entrar en la discussió de si l'equip de govern va actuar bé o malament, com tampoc dir quins errors va cometre, perquè està convençut que podrien haver tantes maneres d'enfocar aquest tema i de viure els efectes de les nevades com nombre d'habitants de la ciutat. Des dels qui s'ho van passar molt bé, fent boles de neu i patinant pels carrers, com, per exemple, el seu fill, fins a aquells que, malauradament, es van estibar pel carrer i es van trencar una cama, als quals, evidentment, no els va fer cap gràcia la situació.

Ho diu des de l'objectivitat més pura amb què cal prendre's aquestes qüestions, ja que, quan els fets ja han passat, és molt més fàcil poder afegir elements de crítica.

El GMPP no vol entrar en aquest terreny. El que ha passat, passat està però suposa que s'ha après alguna lliçó i demana que, basant-nos en aquesta lliçó apresada, s'analitzi el Pla d'Actuació Municipal per a nevades i es modifiqui en aquest moment, i a partir d'ara, cada tres anys, com a mínim.

És conscient que potser no es produiran nevades com aquestes fins d'aquí a molts anys, però, si arriba el moment, el Pla per a nevades estarà actualitzat. Segurament es tornaran a cometre errors, malgrat que estigui tot previst, però cal ser-ne conscients i autocrítics.

La millor manera d'intentar contrarestar el màxim possible els efectes negatius, és revisant el Pla per a nevades i analitzant les infraestructures que es poden arribar a tenir de manera coherent i recollint-les per escrit, perquè funcionin en la realitat. Aquesta revisió cal fer-la cada poc temps, perquè estigui al dia.

El senyor Caballo i Molina intervé agraint al senyor Javaloyes el suport que ha expressat respecte a la dedicació de totes les persones que hi han intervingut. És evident que es va fer un gran esforç i l'equip de govern n'és conscient.

Agraeix també el to amb què el representant del GMPP ha presentat la proposició.

En aquest moment, el Pla per a nevades, aprovat l'any 1998, està en procés de modificació.

Quan va començar a nevar, es va activar el Comitè d'Emergències i es va començar a actuar en funció dels criteris del Pla i dels Serveis tècnics, que estaven pendents del que calia fer.

Cal assenyalar que les actuacions que es van fer i que estaven previstes al Pla, eren adaptades al Pla, des del seu punt de vista i també a criteri dels components de Protecció Civil.

El Pla per a nevades és per a emergències i no per a netejar la neu i el gel, malgrat que es van haver de fer aquestes tasques posteriorment, com intentarà explicar al llarg de la seva intervenció.

Tenint en compte que la darrera vegada que es va convocar el Comitè d'Emergències va ser amb motiu de l'Efecte 2000, i que per a les últimes nevades fortes, aquest Comitè no existia, evidentment, es treuen conclusions, arran de les quals s'intenten incorporar al Pla solucions o alternatives per millorar-lo.

En aquest sentit, creu que s'hauria d'incloure en el Pla l'establiment de mesures per a persones amb mobilitat reduïda, per part dels Serveis Socials municipals, ja que aquest aspecte no està previst, malgrat que en aquell moment així es va fer.

Es van aplicar, doncs, fil per randa, les actuacions previstes en el Pla, però se'n van afegir d'altres que es van considerar necessàries en aquell moment.

Tampoc estava previst en el Pla que s'haguessin d'atendre situacions produïdes a la resta de la comarca. En aquest sentit, es van rebre trucades al telèfon de Protecció Civil de persones que havien de fer diàlisi.

Voldria recordar, respecte a aquesta qüestió el gran ajut que va representar la tasca desenvolupada pel Cos dels Mossos d'Esquadra, els hospitals, el SEM i la Guàrdia Civil.

Entre les modificacions que s'haurien de fer del Pla per a nevades, s'hauria d'incloure la planificació respecte a l'allotjament, ja que durant les nevades Manresa va quedar totalment saturada. Es refereix a la previsió de materials com ara mantes i matalassos, entre d'altres. Tot això pot millorar el Pla per a nevades.

Cal indicar que la Generalitat de Catalunya en aquest moment no disposa encara del Pla autonòmic d'emergències en cas de nevades.

Manresa, donat que ha sofert poques vegades nevades tan fortes com aquestes, va aplicar el Pla per a nevades de què disposava, aprovat l'any 1998. Aquest Pla resol les emergències que apareixen en el moment de les nevades, però una cosa molt diferent és la situació en què queda la ciutat posteriorment, que, tal com ha dit el senyor Javaloyes, es va glaçar totalment.

Per això, van ser necessàries diverses intervencions, a fi d'intentar evitar que el gel desaparegués.

L'equip de govern creu que el Pla per a nevades no és dolent, però cal millorar-lo i actualitzar-lo.

En aquest sentit, tal com es diu en la proposició presentada pel GMPP, cal revisar el Pla d'Actuació municipal per a nevades, no només incorporant els aspectes que ha exposat anteriorment, sinó també tots aquells que puguin millorar el Pla, corregint els possibles defectes, com diu el primer punt de la proposició.

També està d'acord amb la proposta de revisar el Pla cada tres anys, com diu el punt segon de la proposició.

Per això, l'equip de govern votarà afirmativament la proposició del GMPP.

El senyor Llobet i Mercadé pren la paraula i diu que aquest debat arriba més d'un mes després de la nevada del 14 de desembre. Per tant, és evident que tots han fet públicament el debat més o menys pertinent respecte a la manera de veure els efectes de la nevada i les actuacions dutes a terme posteriorment. Malgrat això, creu que és bo fer algunes reflexions, sense entrar en els detalls que segurament tots han comentat durant els darrers dies.

En primer lloc, és important destacar que hi ha dos moments que són clarament diferenciables: per una banda, la situació d'emergència inicial, a partir de la caiguda de la nevada, i, per una altra, la manera en què se segueix actuant quan passen els dies i les setmanes després de les nevades.

En la seva opinió, l'equip de govern ha volgut treballar amb una certa tranquil·litat de governants, per tenir una actitud d'oposició responsable.

Evidentment, oposició responsable no és sinònim d'una oposició que calla o que no discrepa. Suposa que l'equip de govern no pensarà mai que és així.

L'oposició responsable no significa la despreocupació per les coses. Per això, uns dies després de l'emergència, i no mentre es produïa, com van fer altres oposicions d'àmbit nacional, van demanar públicament que s'expliqués què s'havia fet durant els primers dies de les nevades i quins aspectes calia revisar de les actuacions.

Més endavant, malgrat que l'oposició es pot equivocar, com també ho pot fer l'equip de govern, ja que la majoria absoluta no dóna dret a la raó absoluta, van manifestar que tenien la clara sensació que, més enllà dels dies d'emergència, la situació a la ciutat no estava prou normalitzada o no ho estava tant com caldria.

De fet, després de la celebració del Ple extraordinari del mes de desembre, es va comunicar que es desactivava el dispositiu del Pla d'emergència. Lògicament, havia passat una setmana, però el GMCiU ha anat manifestant posteriorment que els efectes de la nevada han durat molt més enllà d'aquella setmana.

Per tant, insisteix, la sensació, no només del GMCiU, sinó també de molts ciutadans de Manresa, és que, almenys comparativament, la situació en aquesta ciutat no era la que s'hauria d'esperar un cop passats aquells dies.

Dit això, el final de tot el procés ha estat lamentable per part de l'equip de govern, en opinió del GMCiU. Es refereix a la voluntat de fer-se una foto amb la que es van barrejar dues qüestions que per a ell són clarament diferenciables: d'una banda, l'agraïment a les persones que van treballar com a conseqüència

d'una situació d'emergència, i d'una altra, el fet de retre comptes públicament, per part d'un equip de govern.

Aquesta barreja feta per l'equip de govern no és prou responsable i permet als qui governen evitar assumir les responsabilitats que li pertocuen.

No es refereix a les persones concretes que treballen. No voldria pensar que l'oposició a Catalunya, amb la seva postura davant de les nevades, estigués criticant, per exemple, les actuacions de totes les persones que formen part dels Cossos que van treballar posteriorment. No suposa que l'oposició a Catalunya posa en dubte la feina concreta de cada membre dels Mossos d'Esquadra, dels Bombers, o de cada persona concreta.

No es pot barrejar l'agraïment a les persones que treballen amb l'acte de donar explicacions, ja que aquesta és una manera d'amagar el cap sota l'ala i de no assumir les responsabilitats que té l'equip de govern com a tal.

Si es converteixen aquestes dues actuacions en un sol acte, sembla que s'estigui ensenyant a la ciutat qui són els responsables que s'hagin fet les coses d'una determinada manera, que en opinió de l'equip de govern, ha estat bona, però que per molta altra gent, ha estat dolenta. Això pot provocar que les persones que pensen d'aquesta manera facin una interpretació errònia d'aquesta situació en el sentit que les persones que apareixen a la foto són les responsables que les coses no anessin bé.

L'equip de govern és qui ha de donar explicacions i dirigir els mecanismes, i és el responsable del que s'ha de fer a Manresa.

Fent una altra reflexió relacionada amb la que acaba de fer, creu que evidentment, tots poden fer les rodes de premsa i les fotos que vulguin, però aquestes no són les eines adequades per fer variar la sensació que hi havia molt generalitzada a la ciutat, en el sentit que no es va actuar prou bé.

Davant d'aquesta sensació, força generalitzada, l'equip de govern hauria d'haver posat l'accent primordialment en analitzar per què hi havia la impressió que no s'havia actuat prou bé; i per què no s'havia sabut transmetre prou bé allò que, segons l'equip de govern, s'havia fet pràcticament bé, en general, ja que només va reconèixer que no s'havia fet prou bé la crida als ciutadans perquè col·laboressin a retirar la neu.

Si els ciutadans no en tenen la mateixa opinió, l'equip de govern ha d'analitzar, sobretot, per què ho pensen.

Una qüestió també preocupant quant a les emergències, és el fet que el GMCiU insisteix des de fa dos anys en l'actualització del Pla bàsic d'emergències de la ciutat, respecte a la qual cosa no ha obtingut cap resposta. Espera no haver de continuar mantenint aquesta insistència i desitja que no sigui necessari que es produeixi a la ciutat una situació desgraciada perquè ens adonem de la necessitat d'actualitzar el Pla, des de fa sis anys.

Per tot això, el GMCiU votarà afirmativament la proposició presentada pel GMPP.

L'alcalde intervé dient que l'equip de govern no se sent cofoi, en absolut, de la seva actuació i lamenta molt i profundament que s'hagi percebut així.

Es pot entrar en la discussió de si es va actuar de manera perfecta, quasi perfecta, o semiperfecta. Personalment, creu que respecte els aspectes essencials de la ciutat, és a dir, les urgències de la ciutat, l'equip de govern va actuar correctament. No pretén dir que l'actuació va ser perfecta, ni posar-se nota, però, creu que va ser correcta.

De la mateixa manera que hi ha hagut crítiques, també cal tenir present que hi ha hagut persones que han dit que l'equip de govern havia tingut una actuació diligent i d'altres, que havia estat correcta.

Així doncs, personalment, creu que en termes generals, es va fer una bona actuació.

Està d'acord amb l'afirmació del senyor Llobet relativa al fet que la majoria absoluta no significa tenir la raó absoluta. Això seria l'absolutisme, cosa que no és l'equip de govern.

També ha de dir, però, al senyor Llobet, que l'oposició responsable no vol dir que tingui el dret a oposar-se a tot absolutament.

És cert que l'equip de govern no va poder combatre la sensació de la ciutat i del País, consistent en el fet que la situació era un desastre, per diferents raons, que ja ha explicat en altres ocasions i que continua explicant: en **primer** lloc, es va produir una onada comunicativa negativa respecte a aquella situació, tant en l'àmbit local com del País.

En **segon** lloc, es va produir també una onada política en l'àmbit del País, a la que s'ha apuntat tothom, en el moment en què estigui a l'oposició i cadascú tindrà els seus arguments.

Des d'aquest punt de vista, amb tota la responsabilitat que tingui l'oposició, no tindrà el dret a oposar-se absolutament a tot.

Cal que tots plegats facin una certa pedagogia, tal com va manifestar en el seu dia, i ara ho torna a dir. Quan es produeixen situacions com la que s'està tractant en aquest moment, l'Ajuntament de Manresa té l'absoluta responsabilitat de donar resposta, però mai ho solucionarà tot, si no hi ha un grau de complicitat important.

Això no es va aconseguir en aquesta ocasió i no pretén evadir les responsabilitats de l'Ajuntament respecte a la ciutat, ja que aquesta Administració té l'obligació de generar la complicitat de la ciutat, cosa que no va aconseguir.

Demana també al senyor Llobet que no faci interpretacions sobre la foto, ja que de vegades és important quedar-se amb els continguts o amb el que s'explica, i l'equip de govern va intentar explicar de forma absolutament correcta en roda de premsa el que va fer.

Ha de dir, així mateix, que el responsable sempre serà l'Ajuntament, però la resta de persones que hi havia, també tenien la necessitat d'explicar a la ciutat que havien fet una feina important. No hi ha hagut en cap moment la voluntat d'instrumentalitzar aquelles persones, sinó que ha sigut el govern municipal qui, en tot moment, ha volgut fer i ha fet les declaracions que calia.

Per tant, l'oposició pot estar-hi d'acord o no, i pot posar com a nota un 3,5, un 4, un 7, o el que vulgui, però cal que tingui en compte que políticament i

mediàticament ningú va ajudar a apaivagar la sensació que les coses no s'havien fet bé.

Aquesta ha de ser també la funció d'una oposició responsable. I no es refereix només a l'oposició en l'àmbit local, sinó també en el nacional. Vol deixar clar que des d'aquest punt de vista, personalment també és crític amb l'àmbit nacional.

Aquestes paraules que diu avui, les va manifestar també en el seu dia i les ha anat reiterant durant les nevades, per això, se sent molt legitimat a repetir-les avui, com també se sent molt legitimat a afirmar que l'equip de govern no ha pretès en cap moment instrumentalitzar ningú.

El dilluns següent a les nevades les escoles eren obertes hi havia gent més contenta i menys contenta, però, més enllà d'això, el cert és que en una situació com aquesta i amb una experiència d'aquest tipus se n'aprèn i, com diu el senyor Javaloyes, es veu també quines coses poden ser millorables, i es descobreix que cal fer un esforç per millorar-les.

Per tot això, l'equip de govern votarà afirmativament la proposició presentada pel GMPP.

Sotmesa a votació la proposició, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

6.4 PROPOSICIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ERC I IC-V CONTRA L'AUGMENT DELS PEATGES A LES AUTOPISTES.

El secretari dóna compte de la proposició, del 17 de gener del 2002, que, transcrita, diu el següent:

“La recent pujada de les tarifes dels peatges ha evidenciat novament que l'actual model de vies ràpides al nostre país és insostenible. La repercussió de la sentència del Tribunal de Luxemburg que puja l'aplicació de l'IVA del 7 al 16% s'ha fet repercutint en els usuaris, pel que fa a les autopistes dependents de l'Estat. Aquestes han tingut una pujada del 13%, amb l'actualització de l'IPC. Pel que fa a les autopistes de la Generalitat de Catalunya, la pujada només ha estat del 4% corresponent a l'actualització de l'IPC.

Aquest fet agreuja encara més la discriminació històrica que representen les autopistes de peatge. El model de vies ràpides a l'Estat espanyol és un cas insòlit dins de la Unió Europea. Catalunya té un 67% d'autopistes de pagament i un 33% de gratuïtes mentre que a la resta de l'Estat ens trobem en un 80% de vies ràpides gratuïtes.

D'altra banda, les empreses concessionàries han sobrepassat en escreix els beneficis previstos dels darrers allargaments de les concessions, amb uns beneficis superiors als previstos en els seus Plans Econòmics i Financers.

Per tot això, davant d'aquests recents augments tarifaris en matèria de peatges, els grups municipals d'ERC i d'IC-V proposen al Ple de l'Ajuntament de Manresa prendre els següents acords:

1. Reclamar al govern de l'Estat

- que, de manera immediata, mantingui el preu per als usuaris, sense que l'augment de l'IVA repercuteixi en les actuals tarifes.
- que avanci cap a un nou model d'infraestructures amb inversions que posin fi al greuge històric als Països Catalans, amb uns criteris que tinguin en compte la mitjana de la població i l'esforç fiscal dels seus ciutadans i ciutadanes, en un procés d'homogeneïtzació amb la resta de l'Estat i de la Unió Europea.
- que revisi els convenis d'allargament de les concessions i actuï sobre aquells casos on s'ha trencat l'equilibri econòmic i financer amb un augment dels beneficis superiors als previstos. I que, en conseqüència, elimini o redueixi els peatges existents.

2. Reclamar al govern de la Generalitat de Catalunya

- que la no aplicació de l'augment del 9% en el preu del peatge de les seves autopistes no representi l'allargament de les concessions ni la repercussió de manera indirecta en l'economia dels ciutadans.
- que s'apliqui l'acord del dijous, 10 de gener, entre Generalitat de Catalunya, partits parlamentaris, concessionàries i signants de la Declaració de Gelida, que suposava un important avenç en la matèria: suspensió de l'increment de l'IVA, creació d'un fons destinat a reequilibrar tarifes provinent dels impostos que paguen les mateixes autopistes, homogeneïtat de peatges Catalunya-Espanya, entre molts d'altres aspectes, així com la gratuïtat dels peatges de Mollet i Les Fonts, als que convindria afegir el troncal de Sant Vicenç de Castellet, a la mateixa autopista C-16.
- que es doti d'una política pròpia de peatges, amb l'elaboració d'un pla de reducció i eliminació de peatges a curt i mig termini.

3. Fer una crida a la sensibilització i la mobilització ciutadana per tal que el Govern de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, juntament amb les empreses concessionàries, acceptin replantejar seriosament l'actual model de peatges discriminatori cap a la ciutadania del nostre país.”

El senyor Fontdevila i Subirana inicia la seva exposició dient que la proposició que presenten conjuntament el GMERC i el GMIC-V té el seu origen en la voluntat de continuar treballant en la reducció, racionalització i l'eliminació dels peatges que existeixen al nostre país, per considerar que és una discriminació ja històrica, que pateix el nostre país respecte a la qüestió dels peatges, i complementàriament, en la manca d'inversions per part de l'Estat. Per tot això, els dos grups municipals van decidir presentar aquesta proposició al Ple.

Un fet que podria actuar com a detonant seria la nova aplicació, a partir de l'1 de gener, de la modificació o repercussió de l'IVA, que el Tribunal de Luxemburg ha establert que passi del 7 al 16 per 100.

La repercussió d'aquest fet variarà en funció de qui sigui el titular de l'autopista. Així, les autopistes que depenen de l'Estat, experimentaran un increment del 13 per 100, que és un 9 de diferència, més un 4, corresponent a l'actualització de l'IPC. Per la seva banda, en les autopistes de la Generalitat de Catalunya, es limitarien a aquest 4 per 100, en xifres rodones, corresponent a l'actualització de l'IPC.

Més enllà però, de la data anecdòtica de l'1 de gener, pel que fa a la repercussió de l'IVA, la qüestió dels peatges continua essent un acte de "pillatge" envers els catalans i les catalanes, perquè manté i augmenta un greuge històric, en lloc de corregir-lo.

Aquest fet no es pot deslligar de les inversions, perquè, paradoxalment al fet que, des de fa dècades, Catalunya paga els peatges, no es reflecteix, en canvi, un pla d'infraestructures d'Estat, en aquest cas, el dels anys 2000 al 2007, on Catalunya rebí una major inversió. Ans al contrari, Catalunya, des de l'òptica de les Comunitats Autònomes, és la que disposa d'una inversió més baixa sobre el conjunt de l'Estat.

Finalment, cal insistir en el fet que aquesta pujada posa en evidència la manca de política de peatges que de vegades té la Generalitat de Catalunya. Creu que aquella Administració es limita, sovint, a seguir la política de les grans empreses concessionàries i, més aviat no col·labora a fer treballar els Organismes creats a iniciativa del Parlament, com és ara el grup de treball sobre els peatges. Això es pot matisar, perquè aquests dies es mou, però probablement només a partir de la pressió que han fet diferents grups polítics i diferents agents socials implicats en aquesta problemàtica.

En resum, considera que els ciutadans i ciutadanes del nostre país no poden patir encara un major augment sobre el preu d'aquests peatges, d'una cosa que ja és una discriminació històrica i que realment apareix, dins del marc de la Unió Europea, com un fet insòlit.

A Catalunya, el 67 per 100 de les autopistes són de pagament i una tercera part, corresponent al 33 per 100, són gratuïtes, mentre que a la resta de l'Estat, ni que sigui sota l'eufemisme de les autovies, un 80 per 100 són vies ràpides gratuïtes.

Cal insistir-hi encara més, perquè, de fet, les empreses que en tenen les concessions, algunes d'elles, des de fa dècades, estan obtenint uns beneficis molt superiors als previstos en els seus plans econòmics i financers, entre els quals, destaquen, amb escreix o gairebé amb escàndol, el de l'empresa ACESA, que, des de l'any 1998 s'ha desviat en els ingressos previstos en més de 28.000 milions de pessetes.

Davant d'aquests últims augments tarifaris, que els grups municipals proponents han considerat discriminatoris, el GMERC i el GMIC-V han presentat aquesta proposició al Ple de la Corporació, conscients o amb ganes que el grup de peatges, que funciona i que agrupa, com a front comú davant de Madrid, tots els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i també

representants d'entitats cíviques i socials, aconseguixi que l'últim acord al qual van arribar es materialitzi abans del proper 31 de març.

Aquesta data no és gratuïta, ja que tradicionalment, l'1 d'abril es produeix la revisió del preu, que no es fa a petició del Tribunal de Luxemburg, sinó per acabar d'expressar el tema dels peatges.

Amb aquesta voluntat i, tal com es diu al final de la proposició, amb la intenció de fer una crida a la sensibilització ciutadana, demana el vot afirmatiu de tots els membres presents a aquestes reclamacions que es plantegen des de Manresa.

El senyor Mora i Villamate pren la paraula i diu que, com a complement al que acaba d'exposar el president del GMERC i company de govern, voldria manifestar algunes qüestions.

El tema de les autopistes a Catalunya és complex, perquè té moltes vessants diferents. En ell intervenen factors econòmics, ecològics, de mobilitat, de greuge comparatiu entre territoris, i socials.

Es referirà però, només a alguns factors de tipus econòmic, bàsicament, perquè considera que actualment, la idea que les concessionàries d'autopistes estan "fent l'agost" a costa dels usuaris és unànime entre la població catalana.

Aquesta idea no és fruit d'un prejudici o de la imaginació de la gent, sinó que està avalada per una sèrie de dades força impactants, que posen clarament de manifest l'extraordinari marge de benefici que tenen les empreses que gestionen.

Ha recollit algunes dades, que ha procurat contrastar amb les fons d'informació i que pot dir públicament perquè estan verificades.

Amb una aportació de capital inicial de 100.000 milions de pessetes, s'ha generat una inversió de 300.000 milions de pessetes, que a la seva vegada, ha generat uns ingressos de gairebé 4,5 bilions de pessetes, dels quals, 1,5 bilions de pessetes han estat beneficis nets. Tenint en compte, per altra banda, que s'han pagat 250.000 milions de pessetes, com a devolucions de crèdits a entitats bancàries, moltes de les quals, per altra banda, formen part del conjunt d'accionistes de les empreses concessionàries i que, per tant, fan beneficis per les dues bandes, és a dir, com a prestadores de diners i com a sòcies de les empreses.

Creu, doncs, que aquestes són xifres prou clarificadores, que demostren que estem segurament davant d'un dels negocis més rendibles que existeixen, basat en un servei públic.

Si les Administracions Públiques haguessin fet l'opció de recuperar les concessions en alguna de les ocasions en què això ha estat possible, probablement, el resultat hauria estat que, en un període de 4 anys, s'haurien mantingut les tarifes vigents, s'hagués pogut amortitzar la inversió i s'hagués pogut generar un flux de beneficis, que hauria pogut revertir en altres millores dels sistemes de transport alternatius o amb la millora de la xarxa viària catalana.

De fet, la mobilització ciutadana que s'ha produït al voltant d'aquest tema, ha fet que el govern de la Generalitat de Catalunya hagi impulsat, juntament amb

el de l'Estat, en alguns casos, alguns acords puntuals. Però té la impressió que no s'acaba de veure una estratègia clara, sinó que més aviat sembla que estiguem davant d'una política en el sentit de *qui dia passa, any empeny*.

El GMIC-V és partidari d'intentar anar més a l'arrel del problema, en el sentit d'aconseguir el rescat parcial o total de les vies de peatge, i creu que hi ha marges i costos raonables per intentar aquesta operació.

Està convençut que cal que el govern de la Generalitat de Catalunya es decideixi a afrontar aquesta qüestió d'una manera més decidida.

En qualsevol cas, els acords als que fa referència la moció que es va signar el passat 1 de gener signifiquen una proposta coherent en aquesta línia de canvi de model, per generar una transició cap a un model alternatiu.

Per això, creu que és necessari que el Ple de l'Ajuntament de Manresa hi doni suport.

El senyor Javaloyes i Vilalta intervé dient que la proposició està feta des del punt de vista d'intentar cercar l'aspecte positiu, segons el qual la xarxa viària ha de ser pública.

El GMPP ho pot arribar a entendre, però no ho comparteix, perquè, agradi o no, aquest servei no és públic, sinó que està regulat mitjançant una concessió administrativa, a la qual estem subjectes, hi estiguem o no d'acord.

Es poden crear fons per intentar fer un rescat parcial o total, però creu que els grups proponents són conscient que aquest aspecte ja s'ha estudiat. La Generalitat de Catalunya, en més d'una ocasió, i en concret, quan respecte a la carretera C-16 es va plantejar la possibilitat de fer el rescat entre la població de Sant Vicenç de Castellet i Manresa, va dir que havia fet un estudi, i la xifra era astronòmica.

Cal tenir en compte que aquesta xifra no és de caprici, sinó que correspon al que estableixen els contractes administratius existents.

Demana que no se'l malinterpreti si diu que els proponents fan un mal ús o un abús indiscriminat del tema de les autopistes, ja que ho diu amb tota la bona intenció. A ningú li agrada haver de pagar, i el més senzill és demanar que no es pagui o que es faci el rescat, és a dir, demanar allò que els proponents saben que no es pot fer.

La repercussió de l'IVA, que no és competència de l'Estat, sinó del Tribunal de Luxemburg, que va dictar una Sentència en la que deia que s'havia d'aplicar el 16 per 100 d'IVA, no es va aplicar fins l'1 de gener del 2002, és a dir, es va esperar pràcticament un any per repercutir-lo.

Els grups municipals proponents demanen que no es repercuteixi l'IVA, i, alhora, que aquesta mesura tampoc repercuteixi indirectament sobre l'economia dels ciutadans.

Demana això és una gran fal·làcia, ja que, si això ho ha d'assumir una Administració, com ho ha fet la Generalitat de Catalunya, amb els trams d'autopistes que li corresponen, és perquè ho treu dels seus Pressupostos, és a dir, dels impostos que paguen els ciutadans.

Es poden imaginar els grups proponents la quantitat de coses que es podrien arribar a fer al país amb els milers d'euros que això suposa?

Quina necessitat hi ha de mantenir el dèficit d'un servei a fi d'adoptar mesures populars com la de no incrementar les tarifes de les autopistes?

Tenint en compte l'existència de vies alternatives, no és més just que els qui passen per l'autopista la paguin i aquells que no la utilitzen no l'hagin de pagar?

Malgrat que els grups proponents demanin el rescat del servei d'autopistes, saben que aquest servei està sotmès a concessió administrativa i, en conseqüència, a una regulació legal. Per tant, no es tracta del que hom vulgui fer o no, sinó que això és el que hi ha.

El fet que malgrat ser conscients els grups proponents d'aquesta situació, intentin que es redueixi el preu de les autopistes demostra que l'únic que pretenen és jugar amb la gent i fer demagògia.

No ha sentit dels representants del GMERC ni del GMIC-V cap comentari en contra del pagament de peatge a l'Eix Transversal, proposat per un polític.

Si tan en contra estan aquests partits del pagament de peatge, haurien pogut reaccionar com a mínim manifestant el seu desacord.

Té la sensació que el GMERC i el GMIC-V han presentat la proposició perquè sí, cosa de la qual s'ha acusat en un debat anterior d'aquest mateix Ple a un grup de l'oposició.

Per la responsabilitat que han de tenir els grups municipals, els dos grups que han presentat avui la proposició haurien de ser conscients que poden demanar i exigir el que considerin oportú, però sense sobrepassar allò que és raonable i responsable, des del punt de vista polític i ciutadà

Davant de la reclamació dels grups proponents al govern de l'Estat, en el sentit que cal avançar cap a un nou model d'infraestructures, els ha de dir que, des de fa deu anys, aquest nou sistema d'infraestructures ha canviat. S'està avançant envers Catalunya no establint peatges per a les infraestructures de l'Estat.

Cal ser conscients que, mentre Catalunya es va dotar, anys enrere, d'infraestructures com les autopistes, regulades a través de concessions administratives, tal com es feia a la resta d'Europa, respecte a les quals l'Estat no podia fer front, a la resta d'Espanya hi havia camins de carro.

De la mateixa manera, també cal ser conscients que, quan es van adoptar unes decisions polítiques, es van construir autovies a la resta de l'Estat. En aquell moment, la xarxa viària a Catalunya estava molt desenvolupada, mitjançant autopistes de pagament.

Per tant, insisteix, els grups municipals haurien de ser conscients i responsables, i, sabent que aquest servei està regulat mitjançant concessió administrativa, que cal respectar, haurien de saber que el rescat que demanen té un cost determinat, com també hauria de plantejar-se si la proposta és viable o si hi ha altres possibilitats, tenint en compte el conjunt de la xarxa viària existent.

El senyor de Puig i Viladrich intervé dient, en primer lloc, que el GMCiU sempre ha votat afirmativament les proposicions que s'han presentat sobre el tema de les autopistes.

Per això, malgrat que espera poder-la votar afirmativament, li sap greu no haver tingut prou temps per estudiar aquesta proposició sobre un tema tan important, ja que es va entregar a la Comissió Informativa dimecres.

Entendria aquesta situació si el GMCiU s'hagués mantingut sempre al marge d'aquesta qüestió, però no ha estat així, ans al contrari.

Entrant en el text concret, demana que es facin algunes modificacions, algunes en la línia del que ha dit el senyor Javaloyes i d'altres no.

Es proposa reclamar al govern de l'Estat, sobretot pel que fa a les inversions i a l'homogeneïtzació de tot l'Estat, que Catalunya ha estat en una situació de desavantatge pel que fa a les inversions, qualsevol que sigui el partit polític que hagi governat a l'Estat espanyol. Si no hagués estat així, hauria sigut difícil desenvolupar la xarxa viària que hi ha a Catalunya.

Voldria, però, fer la reflexió següent: de la mateixa manera que, quan s'ha parlat fa una estona de drets urbanístics s'ha dit que la seva era una proposta inconscient, perquè en el sector afectat hi ha uns valors i no se li pot demanar a la gent que marxi, en aquest cas, hi ha unes concessions administratives, uns drets i unes quantitats de milers de milions de pessetes, que, segons les dades de què disposa, són una mica superiors a les que ha exposat el senyor Mora, però tampoc li ho discutirà perquè es podria equivocar amb les xifres i ha vist el regidor Mora molt convençut.

Així doncs, el GMCiU votarà afirmativament la proposició si s'accepten les esmenes que explicarà a continuació:

Del punt 2 de la proposició, sobre qüestions a reclamar al govern de la Generalitat, proposa que s'uneixin els apartats **primer i tercer**, modificant alhora una mica el redactat, perquè li sembla gairebé impossible que la no aplicació de l'augment del 9 per 100 en el preu del peatge de les seves autopistes no representi l'allargament de les concessions ni la repercussió de manera indirecta en l'economia dels ciutadans.

A més, s'ha establert un termini d'ara fins el 31 de març per a la qüestió de l'IVA. Per això, demana que es modifiqui el redactat del **primer** punt, que podria quedar de la manera següent: *“que la no aplicació de l'augment del 9% en el preu del peatge de les seves autopistes tingui la mínima repercussió possible en l'economia dels ciutadans de Catalunya.”*, i el GMCiU es compromet a votar una nova proposició si es posen d'acord respecte a la decisió que s'adopti el 31 de març, però vol esperar fins a aquella data, per veure quina decisió pren la comissió que hi està treballant en el Parlament.

Quant a l'apartat **tercer**, que diu: *“que es doti d'una política pròpia de peatges, amb l'elaboració d'un pla de reducció i eliminació de peatges a curt i mig termini.”*, voldria dir als grups que han presentat la proposició que la política de la Generalitat de Catalunya en matèria de peatges pot ser més bona o més dolenta, però en les decisions que ha pres aquella Administració respecte a certes qüestions com és ara la reducció dels peatges, haurà tingut una pròpia política.

Per això, proposa que se substitueixi aquest redactat per un altre que digui: *“Que dins de la seva política de peatges, elabori un pla de reducció i eliminació dels peatges a curt i mig termini.”*, perquè entén que de la manera en què està

redactat s'està dient que no té cap política. Això no és així, malgrat que la seva política pugui ser més o menys encertada.

L'apartat **segon** d'aquest mateix punt podria quedar redactat tal com ho està però substituint l'expressió del començament que diu "que s'apliqui" per una altra que digui "donar suport", ja que no s'ha de reclamar res a la Generalitat de Catalunya, sinó que cal tenir la voluntat de donar suport a l'acord de dijous, 10 de gener, en el que han participat els partits, d'entre els quals creu que Esquerra Republicana va ser dels qui va treballar per exposar aquest tema.

Si s'accepten, doncs, les esmenes que ha proposat, el GMCiU votarà afirmativament la proposició, perquè ha existit sempre consens respecte a aquest tema i creu que aquest és el camí que cal seguir. En cas contrari, s'abstindrà en la votació.

El senyor Fontdevila i Subirana diu que, donat que els grups municipals que han redactat la proposició, més enllà de la urgència amb què la van presentar dimecres a la Comissió Informativa, se'n consideren responsables, diria al senyor Javaloyes que és conscient que aquesta xarxa no és de titularitat pública, ja que hi ha unes empreses privades que hi han invertit recursos, però sí és cert que els beneficis que se n'obtenen, al marge que puguin ser discutibles, també permetrien pensar en una xifra de minoració d'aquestes despeses per als ciutadans, o de recuperar la titularitat. Ho diu perquè s'ha de poder demanar aquest rescat i, no cal enganyar-se, ja sabem que també el pagarem nosaltres. De vegades, amb això fem trampa, si tinguéssim una bona política d'inversions (i es refereix a Espanya), segurament ja estaríem en condicions de poder-lo pagar, perquè la diferència que es produeix cada en la balança fiscal, entre el principat i la resta de l'Estat, permetria que això fos pensable.

En qualsevol cas, el senyor Javaloyes diu que quan es parla d'això a Manresa, s'està fent demagògia i que es juga amb la gent. Creu que algú del Partit Popular diu mentides, perquè al Parlament de Catalunya, el Partit Popular sí que està d'acord, dins del grup de peatges, amb la idea que aquesta qüestió es pugui plantejar.

Sembla, doncs, que es juga en àrees, a Catalunya, el Partit Popular diu que sí que és plantejable i el ministre corresponent a Madrid diu que no i, juntament amb ell, el senyor Javaloyes també diu que no és plantejable.

Personalment, creu que hi tenim tot el dret i, en definitiva, no s'està demanant l'eliminació directa, sinó el manteniment dels preus, avançar cap a un nou model d'infraestructures, revisar els convenis d'allargament i que no s'apliqui el 9 per 100 d'una manera directa, però en cap moment es demana que es deixi de pagar, ni que ens ho tornin.

En tots els punts de la proposició es demana l'estudi, la recuperació o instar un determinat treball en una línia de política de peatges, que permeti recuperar-ne la llibertat. Però, al marge d'això, no hi ha un to revolucionari ni de bon tros, ja que el que es busca és el reequilibri, que ens permeti millorar com a ciutadans, en la mobilitat, en el desplaçament o en la indústria i, per tant, cal fer aquesta reflexió, per consciència i per responsabilitat.

Quant a la intervenció del GMCiU, li sap greu que, degut a les presses o al poc temps que han tingut, no hagin pogut retocar les seves propostes. La part del text de la proposició que es modifica es podria simplificar, quedant redactat de la manera següent:

“2. *Reclamar al govern de la Generalitat de Catalunya*

- *que la no aplicació de l'augment del 9% en el preu del peatge de les seves autopistes no representi l'allargament de les concessions i tingui la mínima repercussió possible en l'economia dels ciutadans de Catalunya.*
- *que en la seva política de peatges, elabori un pla de reducció i eliminació de peatges a curt i mig termini.*

3. *Donar suport a l'acord del dijous, 10 de gener, entre Generalitat de Catalunya, partits parlamentaris, concessionàries i signants de la Declaració de Gelida, que suposava un important avenç en la matèria: suspensió de l'increment de l'IVA, creació d'un fons destinat a reequilibrar tarifes provinent dels impostos que paguen les mateixes autopistes, homogeneïtat de peatges Catalunya-Espanya, entre molts d'altres aspectes, així com la gratuïtat dels peatges de Mollet i Les Fonts, als que convindria afegir el troncal de Sant Vicenç de Castellet, a la mateixa autopista C-16.*

4. *Fer una crida a la sensibilització i la mobilització ciutadana per tal que el Govern de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, juntament amb les empreses concessionàries, acceptin replantejar seriosament l'actual model de peatges discriminatori cap a la ciutadania del nostre país.”*

El senyor Mora i Villamate pren la paraula i, en relació amb la intervenció del senyor Javaloyes, diu que en el moment del debat, no s'hauria de barrejar el concepte de responsabilitat amb la visió que té cadascú sobre la solució dels problemes.

El senyor Javaloyes i ell ho veuen de manera diferent, però aquest no serà motiu perquè ell digui que el senyor Javaloyes és un irresponsable.

La seva visió del tema està basada en estudis, en molt debat i en molta opinió, i segurament pot estar equivocada, però no és un irresponsable.

Partint d'això, totes les opinions són admissibles, el representant del GMPP considera que el model té una rigidesa, dins de la qual ell creu que hi ha mecanismes per poder actuar. Per tant, no s'han esgotat tots els marges de maniobra que hi havia, però aquest tema conduiria a un debat molt llarg, que no es pot fer en aquest moment.

Quant a la intervenció del GMCiU, està d'acord amb la síntesi que ha proposat el senyor Fontdevila.

El senyor Javaloyes i Vilalta aclareix que en la seva intervenció no es referia al que els grups proponentes han plantejat aquí, sinó als elements que utilitzen

mediàticament, sobre els peatges, repartint cartells i fent espectacles que els ciutadans estan acostumats a veure.

Per tant, de manera insòlita, quan es tracta de començar a treballar i elaborar les actuacions necessàries per intentar reduir aquest impacte, es produeix aquest espectacle o folklore que els grups proponents utilitzen de manera molt correcta i respectable, però respecte els quals cal ser responsable.

No ha dit en cap moment que aquests dos grups no tinguessin la possibilitat, ni el deure, ni l'obligació de poder plantejar aquests aspectes, però cal ser conscients de la rigidesa de les concessions administratives.

Això s'ha de dir clarament però no es diu.

Ell planteja que aquesta situació produeix un encotillament, però evidentment, tenim el dret de poder fer plantejaments i trencar rigideses.

No pretén fer desaparèixer aquest dret, ni molt menys.

El GMPP no votarà negativament aquesta proposició, però tampoc ho farà afirmativament, perquè considera que és impossible que la no aplicació de l'augment del 9 per 100 no repercuteixi en l'economia dels ciutadans.

Aquests recursos, destinats a altres qüestions més necessàries per al desenvolupament del país serien millors, i els grups proponents n'han de ser conscients.

No votarà negativament la proposició, perquè li sembla correcta que cal intentar establir mecanismes encaminats a reduir aquests efectes negatius, però no votar afirmativament, perquè només falta començar a parlar de les autopistes europees, respecte a les quals també tenim certes potestats i hi ha qui transita per aquestes autopistes.

Voldria que els grups proponents entenguessin i tinguessin en compte els seus arguments. Existeix una rigidesa, i el deure i l'obligació moral de trencar-la també existeixen, però d'una manera molt diferent a la que plantegen els grups proponents.

Per tot això, el GMPP s'abstindrà en la votació de la proposició.

Sotmeses a votació les esmenes manifestades oralment durant el debat, s'aproven per 23 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 8 GMCIU) i 2 abstencions (GMPP).

Sotmesa a votació la proposició amb les esmenes incorporades, s'aprova per 23 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V, 3 GMERC i 8 GMCIU) i 2 abstencions (GMPP), amb el text següent:

“La recent pujada de les tarifes dels peatges ha evidenciat novament que l'actual model de vies ràpides al nostre país és insostenible. La repercussió de la sentència del Tribunal de Luxemburg que puja l'aplicació de l'IVA del 7 al 16% s'ha fet repercutint en els usuaris, pel que fa a les autopistes dependents de l'Estat. Aquestes han tingut una pujada del 13%, amb l'actualització de l'IPC. Pel que fa a les autopistes de la Generalitat de Catalunya, la pujada només ha estat del 4% corresponent a l'actualització de l'IPC.

Aquest fet agreuja encara més la discriminació històrica que representen les autopistes de peatge. El model de vies ràpides a l'Estat espanyol és un cas insòlit dins de la Unió Europea. Catalunya té un 67% d'autopistes de pagament i un 33% de gratuïtes mentre que a la resta de l'Estat ens trobem en un 80% de vies ràpides gratuïtes.

D'altra banda, les empreses concessionàries han sobrepassat en escreix els beneficis previstos dels darrers allargaments de les concessions, amb uns beneficis superiors als previstos en els seus Plans Econòmics i Financers.

Per tot això, davant d'aquests recents augments tarifaris en matèria de peatges, els grups municipals d'ERC i d'IC-V proposen al Ple de l'Ajuntament de Manresa prendre els següents acords:

1. Reclamar al govern de l'Estat
 - que, de manera immediata, mantingui el preu per als usuaris, sense que l'augment de l'IVA repercuteixi en les actuals tarifes.
 - que avanci cap a un nou model d'infraestructures amb inversions que posin fi al greuge històric als Països Catalans, amb uns criteris que tinguin en compte la mitjana de la població i l'esforç fiscal dels seus ciutadans i ciutadanes, en un procés d'homogeneïtzació amb la resta de l'Estat i de la Unió Europea.
 - que revisi els convenis d'allargament de les concessions i actuï sobre aquells casos on s'ha trencat l'equilibri econòmic i financer amb un augment dels beneficis superiors als previstos. I que, en conseqüència, elimini o redueixi els peatges existents.
2. Reclamar al govern de la Generalitat de Catalunya
 - que la no aplicació de l'augment del 9% en el preu del peatge de les seves autopistes no representi l'allargament de les concessions i tingui la mínima repercussió possible en l'economia dels ciutadans de Catalunya.
 - que en la seva política de peatges, elabori un pla de reducció i eliminació de peatges a curt i mig termini.
3. Donar suport a l'acord del dijous, 10 de gener, entre Generalitat de Catalunya, partits parlamentaris, concessionàries i signants de la Declaració de Gelida, que suposava un important avenç en la matèria: suspensió de l'increment de l'IVA, creació d'un fons destinat a reequilibrar tarifes provinent dels impostos que paguen les mateixes autopistes, homogeneïtat de peatges Catalunya-Espanya, entre molts d'altres aspectes, així com la gratuïtat dels peatges de Mollet i Les Fonts, als que convindria afegir el troncal de Sant Vicenç de Castellet, a la mateixa autopista C-16.

4. Fer una crida a la sensibilització i la mobilització ciutadana per tal que el Govern de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, juntament amb les empreses concessionàries, acceptin replantejar seriosament l'actual model de peatges discriminatori cap a la ciutadania del nostre país.”

7. ASSUMPTE SOBREVINGUTS

El senyor de Puig i Viladrich demana que es justifiqui la urgència de l'assumpte sobrevingut tercer, ja que no entén la urgència del canvi de partides al que fa referència.

El senyor Canongia i Gerona diu que si el senyor de Puig es llegís els informes corresponents als assumptes de l'ordre del dia, hauria vist que l'interventor fa saber en un d'ells que, per tirar endavant aquell assumpte de l'ordre del dia, calia aprovar en el mateix Ple aquest expedient.

El senyor de Puig i Viladrich respon que ha llegit l'informe de l'interventor, però que ignorava que es referia a aquest expedient.

A continuació, l'alcalde sotmet a votació la prèvia i especial declaració d'urgència dels quatre assumptes sobrevingut presentats, que s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents, de conformitat amb allò que disposa l'art. 51 del RDLEG 781/1986 i l'art. 51.1.e) del ROM.

7.1 SUSPENDRE L'ATORGAMENT DE LLICÈNCIES DE PARCEL·LACIÓ DE TERRENYS I D'EDIFICIS PER UN TERMINI MÀXIM D'UN ANY, EN L'ÀMBIT DE LA PLAÇA HOSPITAL NÚM. 10

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Urbanisme, del 17 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Vista la proposta de SUSPENSIÓ DE LLICÈNCIES a l'àmbit de la PLAÇA HOSPITAL NÚM. 10, formulada pels serveis tècnics municipals, a l'empara d'allò que disposa l'article 40 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació vigent a Catalunya en matèria urbanística.

Atès que el Pla General de Manresa de 23 de maig de 1997 establí la Unitat d'Actuació “Segre” (UA 14), delimitada pels carrers Llussà, Sant Andreu, Hospital, Sant Salvador i Puigterràde Dalt.

Atès que el mateix Pla general fixà per a les edificacions incloses dins l'àmbit d'aquesta Unitat d'Actuació, diferents servituds de pas en planta baixa per tal d'accedir a l'interior d'illa.

Atès que aquest pas, des del costat sud-est és insuficient perquè no reuneix les condicions d'espai adequades i que, per aquest motiu, es creu convenient i necessari estudiar possibles noves ordenacions de l'edificació que permetin

millorar la relació entre la plaça Hospital i el futur espai públic de l'interior de l'illa.

Atès que en aquest front l'única finca actualment sense edificar és la que es troba situada a la plaça Hospital, núm. 10, la qual cal preservar en aquest estat de cara a la nova ordenació en estudi.

Vist l'article 40.1 del Decret legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, que diu: *“Els òrgans competents per a l'aprovació inicial dels instruments de planejament general, especial, parcial o dels estudis de detall poden acordar, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o bé la reforma, la suspensió de l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació i d'enderrocament, en àmbits determinats”*.

Atès que el mateix article 40, en els seus apartats 2 i 3 preveu el termini de durada d'aquesta suspensió i els requisits de la seva publicació.

Vist l'informe emès pels serveis jurídics d'Urbanisme.

El Regidor delegat d'Urbanisme proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents

ACORDS

1r. SUSPENDRE L'ATORGAMENT DE LLICÈNCIES DE PARCEL·LACIÓ DE TERRENYS I D'EDIFICACIÓ, per un termini màxim d'un any, comptat des de la publicació del corresponent anunci en el Butlletí Oficial de la Província, per tal d'estudiar la modificació del vigent Pla general d'ordenació urbana de Manresa en l'àmbit de la PLAÇA HOSPITAL NÚM. 10, de conformitat amb allò que disposa l'article 40.1 del Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, i afectant concretament la finca següent:

Ref. cadastral	PROPIETARI	SUPERFÍCIE
1 26.020.01	SOME-2 SL Carrer Pau Claris, 75, 6è. 4ª . Barcelona	565 m2

2n. PUBLICAR aquest acord en el *Butlletí Oficial de la Província*, de conformitat amb allò que disposa l'article 40.3 del DL 1/1990, de 12 de juliol.”

El senyor García i Comas explica que aquest dictamen fa referència a la suspensió de llicències. És una qüestió d'oportunitat a la plaça de l'Hospital, número 10, on hi ha un solar, que és producte de l'enderroc d'un edifici, i respecte el qual hi ha la possibilitat que pugui tenir un bon accés dins de l'espai que en el futur ha de ser lliure i municipal, com ho és l'entorn de l'antiga Anònima.

Quan s'edifiqui en aquest solar, l'Ajuntament de Manresa vol demanar que a la planta baixa es pugui habilitar un accés fàcil, còmode i que connecti la plaça Hospital amb l'interior de l'antiga Anònima.

Aquesta ocupació d'espai lliure a la planta baixa s'ha de fer sense que la propietat del solar quedi afectada respecte a la seva edificabilitat.

Per això, es planteja fer un Pla Especial en el solar, a fi de modificar les seves condicions d'edificació.

Per fer-ho, es demana la suspensió de llicències, pel termini màxim d'un any, però, quan estigui aprovat el Pla Especial, ja es podran definir les seves regulacions, per poder edificar.

Així doncs, no es reduirà l'edificabilitat, sinó mantenir la prevista en el Pla General, i posar els metres quadrats edificables d'una altra manera.

Demana el vot afirmatiu dels regidors a aquesta suspensió de llicències, per tractar-se d'una qüestió d'oportunitat, ja que ara es disposa d'aquest solar, que es podria edificar properament.

Cal tenir en compte, així mateix, que això s'ha fet d'acord amb el propietari, amb el qual s'han mantingut converses.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

7.2 APROVAR LA MINUTA DE CONVENI DE COL-LABORACIÓ A SIGNAR ENTRE L'AJUNTAMENT DE MANRESA I CÀRITAS MANRESA EN LA CONSECUCIÓ DE LA INTEGRACIÓ I LA INSERCIÓ DEL COL-LECTIU DE NOIS I NOIES D'ORIGEN IMMIGRANT A LA NOSTRA SOCIETAT, EN EL MARC DEL PROGRAMA MUNICIPAL "CIUTADANIA", I DEIXAR SENSE EFECTE L'ANTERIOR CONVENI SIGNAT.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat de Serveis Socials, del 18 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"Atès que a la ciutat de Manresa existeix una entitat anomenada Càritas Manresa que és una institució benèfico-assistencial que té com finalitat l'ajuda social de les persones necessitades, alhora que, tanmateix, l'Ajuntament de Manresa també realitza una tasca social d'ajuda a les persones amb una manca de recursos.

Atès que el fet migratori comporta la incorporació d'infants i joves a la societat d'acollida en diferents moments evolutius a nivell psico-biològic i social que parteixen de diferents realitats familiars, culturals i socio-econòmiques, i que, en concret, l'etapa que va des de la pre-adolescència a la majoria d'edat legal suposa, en general, uns moments plens de canvis, necessitats i conflictes intergeneracionals, recerca de referents i espais propis, així com l'adquisició de formació per a una inserció normalitzada a nivell social i laboral.

Atès que ambdues institucions tenen la voluntat de continuar la col·laboració iniciada en aquest àmbit l'any 2000 mitjançant conveni subscrit en data 19 de setembre de 2000 si bé cal formular les adequacions que deriven del propi desenvolupament del programa.

Atès que els ens locals municipals disposen de competències en matèria de desenvolupament dels serveis socials, així com en el seu foment i

desenvolupament, d'acord amb el que s'estableix a la legislació bàsica sobre règim local i al Decret Legislatiu 17/1994, pel qual s'aprova la refosa de les lleis 12/1983, de 14 de juliol, 26/1985, de 27 de desembre i 4/1994, de 20 d'abril, en matèria d'assistència i serveis socials.

Per tot això, el Regidor d'Ensenyament i Serveis Socials proposa al Ple de la Corporació l'adopció dels següents:

ACORDS

PRIMER.- Aprovar la minuta del Conveni de col·laboració a signar entre l'Ajuntament de Manresa i Càritas Manresa en la consecució de la integració i la inserció del col·lectiu de nois i noies d'origen immigrant a la nostra societat, en el marc del programa municipal "Ciutadania".

SEGON.- Deixar sense efecte el contingut, així com qualsevol relació obligacional que es pogués derivar, del Conveni de col·laboració subscrit entre l'Ajuntament de Manresa i Càritas Manresa en data 19 de setembre de 2000.

TERCER.- Facultar a l'Il·lm. Sr. Alcalde per a la signatura de la documentació necessària per portar a terme aquest acord en tots els seus punts."

Es fa constar que la part resolutòria d'aquest dictamen conté un error, consistent en el fet que consten dos punt assenyalats com a SEGON, l'últim dels quals correspon al TERCER, el qual queda rectificat en aquesta acta.

El senyor Mora i Villamate pren la paraula i explica que el dictamen fa referència a la reedició per a aquest exercici 2002, del conveni que ja va signar l'any passat l'Ajuntament de Manresa i l'entitat Càritas Manresa, referent al treball conjunt que duen a terme, per a la integració i inserció del col·lectiu de nois i noies d'origen immigrant extracomunitari a la nostra societat, per poder-los oferir, dins dels objectius del Programa Ciutadania, eines de compensació i d'integració des del punt de vista social, educatiu i laboral.

Les dues parts signants del conveni estan satisfetes del trajecte o recorregut que ha fet aquest programa durant el primer any de funcionament i, per això, consideren que cal mantenir-lo.

Com a il·lustració d'aquesta satisfacció, pot oferir les dades següents: els dos educadors socials que treballen en aquest programa han dut a terme les seves tasques amb 108 persones, 43 de les quals eren menors de 18 anys, 65 eren majors de 18 anys.

El tipus d'intervenció que es fa amb els menors de 18 anys consisteix bàsicament en el seguiment de temes d'escolarització i d'integració en les activitats de lleure, cercant sempre que la integració es faci a través dels espais normalitzats, existents a la ciutat, a fi que els coneguin i aprenguin a utilitzar-los adequadament.

El treball dels educadors, respecte als majors d'edat, se centra bàsicament en la informació i l'acompanyament en temes d'inserció laboral i de tramitació de documentació.

Cal dir també que el 96,3 per 100 de les 108 persones provenien del Marroc, el 87 per 100 són homes, el 40 per 100 són menors de 18 anys i el 60 per 100 majors d'edat.

Així mateix, l'atenció al 50 per 100 de les persones ateses, ha correspost a intervencions puntuals, i el 50 per 100 restant a intervencions amb un cert grau de seguiment, que ha estat intensiu en el 20 per 100 dels casos.

L'Ajuntament de Manresa i l'entitat Càritas han decidit signar aquest conveni per considerar que és important continuar amb aquest treball.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents.

7.3 DICTAMEN CONJUNT DE L'ALCALDE I DEL TINENT D'ALCALDE D'HISENDA SOBRE APROVACIÓ DE L'EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS NUM. 3/2002, DINS DEL PRESSUPOST MUNICIPAL VIGENT.

El secretari dóna compte del dictamen, del 18 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

“Essent necessari realitzar despeses per atendre diverses obligacions municipals que no poden demorar-se fins l'exercici del 2003, i no sent suficient el crèdit consignat al Pressupost Municipal, l'Alcalde que subscriu ha considerat convenient ordenar la incoació d'un expedient de suplement de crèdit, a fi i efecte d'habilitar el crèdit pressupostari necessari per fer front a les despeses esmentades.

Confeccionat el corresponent expedient de suplement de crèdit, degudament informat per la Intervenció municipal d'aquest Ajuntament.

Per tot això, es proposa al del Ple de la Corporació, l'adopció dels següents acords:

Primer.- Autoritzar la concessió de suplement de crèdit amb càrrec a recursos generats per baixes de crèdits de despeses d'altres partides del Pressupost Municipal, no compromeses reduïbles sense pertorbació del servei, per a finançar els costos necessaris per atendre diverses obligacions que no es poden demorar fins a l'exercici del 2003.

Segon.- Aprovar l'expedient de modificació de crèdits número 3/2002 dins el Pressupost Municipal, amb especificació de les partides pressupostàries que es modifiquen, en la forma que es detalla a l'annex únic a aquest Dictamen.

Tercer.- De conformitat amb allò que disposa l'article 158, en relació amb el 150, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, l'expedient 3/2002 s'exposarà al públic, previ anunci al Butlletí Oficial de la Província, per quinze dies, durant els quals els interessats podran examinar-lo i presentar reclamacions davant el Ple, i es considerarà aprovat definitivament si durant el termini esmentat no s'haguessin presentat reclamacions.”

El senyor Canongia i Gerona diu que en l'informe inclòs en l'expedient corresponent al punt 3.2.1 de l'ordre del dia, sobre la modificació de la plantilla de personal, l'interventor fa referència a la necessitat de l'existència de consignació suficient per fer front a aquestes despeses. A tal efecte, es proposa aquest canvi de partides.

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per 15 vots afirmatius (11 GMS, 1 GMIC-V i 3 GMERC) i 10 abstencions (8 GMCiU i 2 GMPP).

7.4 ESTIMAR L'AL·LEGACIÓ PRESENTADA I RECTIFICAR L'ANNEX 4 AL DICTAMEN D'APROVACIÓ PROVISIONAL DE LES CONTRIBUCIONS ESPECIALS PER A L'EXECUCIÓ DE L'OBRA DEL "PROJECTE DE REMODELACIÓ DEL CARRER DE SANT FRANCESC", I APROVAR DEFINITIVAMENT L'EXPEDIENT D'APLICACIÓ DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS.

El secretari dóna compte del dictamen del regidor delegat d'Hisenda, del 17 de gener del 2002, que, transcrit, diu el següent:

"En data 19 de novembre de 2001 pel Ple de la Corporació va aprovar-se provisionalment l'expedient d'aplicació de contribucions especials per l'execució de l'obra del "projecte de remodelació del carrer Sant Francesc".

Durant el termini d'exposició pública ha estat presentada una al·legació per part del Sr. Josep Armengol i Tatjé, en nom i representació de Foment de la Rehabilitació Urbana de Manresa, SA.

Atès que l'interessat al·lega que la finca situada al carrer Sant Francesc, 2 (referència cadastral 2299706) ha estat objecte de divisió horitzontal i de transmissió del local resultant de planta baixa a l'Associació Cercle Artístic de Manresa, segons escriptura de data 18 de gener de 2001, la qual cosa no queda reflectida a la relació de quotes provisionals assignades a cada subjecte passiu.

Vist l'informe emès per la Cap de Secció d'hisenda.

Vista la declaració tributària de divisió horitzontal de la finca de referència presentada per l'interessat, acompanyada de l'escriptura de data 18 de gener de 2001 esmentada, de la qual es desprèn la veracitat de les al·legacions formulades.

El President de la Comissió Informativa d'hisenda proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER: Estimar l'al·legació presentada i rectificar l'annex 4 al dictamen d'aprovació provisional de les contribucions especials per l'execució de l'obra del "projecte de remodelació del carrer Sant Francesc", substituint la quota

provisional assignada a l'interessat per la finca situada al carrer Sant Francesc, 2, 829.095 pessetes (4.982,96 EUR), per les següents:

SUBJECTE PASSIU	SITUACIÓ FINCA	COEFICIENT PARTICIPACIÓ	QUOTA PROVISIONAL (PESSETES)	QUOTA PROVISIONAL (EUROS)
Associació Cercle Artístic de Manresa	Sant Francesc, 2, BX	15%	124.364	747,44
Foment de la Rehabilitació Urbana de Manresa, SA	Sant Francesc, 2, 1r	85%	704.731	4.235,52

SEGON: Aprovar definitivament l'expedient d'aplicació de contribucions especials per a l'execució de l'obra de remodelació del carrer Sant Francesc, tot incorporant la modificació de l'annex 4 continguda a l'acord anterior.

TERCER. Publicar al Butlletí Oficial de la Província els acords definitivament aprovats i les bases d'ordenació de les contribucions especials.”

El senyor Canongia i Gerona pren novament la paraula i diu que amb aquest dictamen es proposa aprovar definitivament l'expedient de contribucions especials del carrer de Sant Francesc, prèvia resolució de les al·legacions presentades per la societat municipal FÒRUM, S.A., a la qual, se li havien carregat el total de les contribucions especials, malgrat haver fet anteriorment la divisió horitzontal, que ja figurava registrada.

Per això, l'Ajuntament de Manresa hauria d'haver notificat l'expedient de contribucions especials també a l'Associació Cercle Artístic de Manresa, com a propietària dels baixos de l'edifici, i així ho farà

Sotmès el dictamen a votació, s'aprova per unanimitat dels 25 membres presents i, per tant, amb el quòrum que determina l'article 47.3.h) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i l'article 112.3.j) de la Llei 8/1987, de 15 d'abril, municipal i de règim local de Catalunya.

8. PRECS, PREGUNTES I INTERPEL·LACIONS

8.1 PREGUNTA DEL GMCIU SOBRE UNA SOL·LICITUD PRESENTADA PER L'AVV DEL BARRI ANTIC, EN RELACIÓ AMB UNA CARTA PUBLICADA AL DIARI REGIÓ 7 SIGNADA PER 45 POLICIES LOCALS.

El secretari dóna compte de la pregunta que, transcrita, diu el següent:

“L'AVV del Barri antic va entrar, en data 30 de juliol de 2001, un escrit en què demanava les corresponents rectificacions públiques com a conseqüència de la carta publicada al Regió 7 el dia 18 de juliol de 2001 i signada per 45 policies locals.

PREGUNTA

1. Ha donat resposta l'equip de govern a l'escrit esmentat?
2. En cas negatiu, pensa donar algun tipus de resposta a l'escrit esmentat?”

El senyor Canongia i Gerona respon la pregunta, perquè en el mes de juliol del 2001, era ell el regidor de Seguretat Ciutadana.

“Ha donat resposta l'equip de govern a l'escrit esmentat?” No. En pensa donar? El regidor de Seguretat Ciutadana ho sabrà però ell explicarà per què no es va contestar i per què creu que no s'ha de fer.

Ell és dels qui creuen que la llibertat d'expressió val per a tots, i personalment, aquesta instància li va fer bullir la sang.

Els qui van escriure la carta tenen tot el dret a opinar, però també tenen l'obligació d'acceptar que se'ls pugui replicar.

Recorda que aquest estiu el cap de la Policia Local va ser entrevistat per la premsa local. Uns dies després, el president de l'Associació de Veïns va fer unes declaracions en un to bastant desagradable envers el cap de la Policia Local.

Posteriorment, l'Associació de Veïns va adoptar una decisió que va fer pública també a través dels mitjans de comunicació envers les declaracions del cap de la Policia Local.

El 18 de juliol del 2001, segons es diu en la pregunta del GMCiU, 45 membres de la Policia Local, que era el total de la plantilla que treballava aquell dia, ja que la resta feia vacances, va decidir escriure una carta al director del diari, defensant el seu cap, en el to que van considerar pertinent.

Sembla que hi ha qui creu que els policies locals o els treballadors públics no tenen el dret a escriure al diari. Evidentment, per a ell, sí que el tenen.

Té coneixement del fet que l'Associació de Veïns s'ha posat en contacte amb el Síndic de Greuges perquè l'Ajuntament de Manresa no l'ha contestat ni ha dut a terme mesures de represàlies contra els policies que han signat la carta.

Considera aquests fets força greus i quan ell era regidor de Seguretat Ciutadana, com suposa que també deu fer l'actual regidor d'aquella àrea, va tenir sempre obert el seu despatx per rebre tothom. Evidentment, no contestarà una instància que li demana que respongui públicament en un Ple en contra d'unes afirmacions fetes per uns treballadors d'aquesta casa. Si a aquest senyor no li agrada, ho sent molt, però l'equip de govern no entrarà en el joc.

Un cop tractats tots els assumptes, l'alcalde aixeca la sessió, quan són les 23 hores i 20 minuts, la qual cosa, com a secretari general accidental, certifico, i s'estén aquesta acta en els fulls del paper segellat de la Generalitat de Catalunya núm. i correlativament fins el

El secretari general accidental,

Vist i plau,
L'alcalde